

eul_wid: tns-aa

Νόννος ὁ Πανοπολίτης · Nonnus of Panopolis

Paraphrase of the Gospel of John

Παράφρασις εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique

Dialect: Ἑπική Epic (Homeric)

Domain: Ἔπος Epic

Format: Ἑμμετρος Verse

book 1 Ἄχρονος ἦν, ἀκίχητος, ἐν ἀρρήτῳ λόγος ἀρχῇ, ἰσοφυῆς γενετῆρος ὁμήλικος υἱὸς ἀμήτωρ, καὶ λόγος αὐτοφύτῳ θεοῦ γόνος, ἐκ φάεος φῶς· πατρὸς ἦν ἀμέριστος, ἀτέρμονι σύνθρονος ἔδρῃ· καὶ θεὸς ὑψιγένεθλος ἦν λόγος. οὗτος ἀπ' ἀρχῆς ἀενάῳ συνέλαμπε θεῶ, τεχνήμονι κόσμου, πρεσβύτερος κόσμοιο· καὶ ἔπλετο πάντα δι' αὐτοῦ, ἅπνοα καὶ πνεύοντα· καὶ ἐργοπόνου δίχα μύθου οὐδὲν ἔφυ, τόπερ ἔσκε· καὶ ἔμφυτος ἦεν ἐν αὐτῷ ζωὴ πασιμέλουσα, καὶ ὠκυμόρων φάος ἀνδρῶν ζωὴ πάντροφος ἦεν. ἐν ἀχλυόντι δὲ κόσμῳ οὐρανίαις σελάγιζε βολαῖς γαιήοχος αἶγλη, καὶ ζόφος οὗ μιν ἔμαρψε. μελισσοβότῳ δ' ἐνὶ λόχμῃ ἔσκε τις οὐρεσίφοιτος ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης,

book 1 κῆρυξ ἀρχεγόνου βαπτίσματος· οὖνομα δ' αὐτῷ θεῖος Ἰωάννης λαοσσόος. οὗτος ἐπέστη ἄγγελος ἐμπεδόμυθος, ὅπως περὶ φωτὸς ἐνίψῃ μαρτυρίην, ἵνα πάντες ἐνὸς κήρυκος ἰωῇ ὀρθὴν πίστιν ἔχοιεν, ἀτέρμονα μητέρα κόσμου· οὐ μὲν κεῖνος ἦν νοερὸν φάος, ἀλλ' ἵνα μοῦνον πᾶσιν ἀναπτύξειε θεηγόρον ἀνθερεῶνα καὶ φάεος προκέλευθος ἀκηρύκτοιο φανείῃ, ξυνὴν μαρτυρίην ἐνέπων θεοδέγμονι λαῷ.

book 1 καὶ γὰρ ἐοῦ μετὰ πατρὸς ἐτήτυμον ἀρχέγονον φῶς μονογενὲς λόγος ἦεν, ὃς ἀνέρα πάντα καθαίρει πνευματικαῖς ἀκτῖσι καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν ἐρχομένων ἐπὶ γαῖαν· ἦν δ' ἐν ἀπειθεί κόσμῳ ἀπροϊδής, καὶ κόσμος ἀπείριτος ἔσκε δι' αὐτοῦ, καὶ λόγον οὐ γίνωσκεν ἐπήλυδα κόσμος ἀλήτης. ἐγγὺς ἦν ἰδίῳ, ἴδιοι δὲ μιν ἄφρονι λύσσει ὡς ξένον οὐκ ἐγέραιρον· ὅσοι δὲ μιν ἔμφρονι θυμῷ ἀπλανέες δέξαντο καὶ οὐ νόον εἶχον ἀλήτην, οὐρανίην πάντεσσι μίαν δωρήσατο τιμὴν τέκνα θεοῦ γενετῆρος ἀειζώνοντος ἀκούειν, οὓς φύσις οὐκ ᾔδινε λεχωιάς, οὐ βίος ἔγνω ἀνδρομέου βλάστημα θελήματος, οὐδὲ καὶ αὕτῃ σαρκὸς ἐρωτοτόκοιο γαμήλιος ἤροσεν εὐνή, ἀλλὰ θεοῦ γεγάσιν ἀνήροτα τέκνα τοκῆος. καὶ λόγος αὐτοτέλεστος ἐσαρκώθη, θεὸς ἀνὴρ ὁψίγονος προγένεθλος, ἐν ἀρρήτῳ τινὶ θεσμῷ ξυνώσας ζαθέην βροτοειδέϊ σύζυγα μορφὴν. καὶ θεὸς οἶκον ἔναιε σὺν ἀνδράσι, καὶ κλέος αὐτοῦ εἶδομεν ἀνδρομέοισιν ἐν ὄμμασιν, οἷά τε τιμὴν υἱοῦ μονογόνοιο παρ' ὑψίστοιο τοκῆος·

book 1 καὶ χάριτος πέπληθε καὶ ἀτρεκίης γενετῆρος. ἀμφὶ δὲ σαρκοφόροιο λόγου πρωτάγγελος ἀνὴρ ἄγνός Ἰωάννης πιστώσατο μάρτυρα φωνήν· οὗτος ἦν, ὃν ἔειπον ἀμωμήτῳ τινὶ μύθῳ· πρῶτος ἐμεῖο βέβηκεν, ὁπίστερος ὅστις ἰκάνει, ὅττι μευ ἦν πρῶτιστος, ὅτι ξύμπαντες ἀπ' αὐτοῦ ἠράμεθα ζαθέου πληρώματος ὄψιμον ἄλλην ἀντίθετον προτέρης χάριτος χάριν· ὅτι θεμίστων βίβλον ὅλων γενέτης διὰ Μωσέος ᾤπασε λαῷ, καὶ χάρις ἐκ Χριστοῦ καὶ ἀτρεκίη πέλε κόσμῳ·

- book 1 καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἐν ἀντιπόροισιν ὁπωπαῖς οὐποτε τις σκοπίαζεν· ἐὼ διεπέφραδε μύθῳ
κεῖνος ὁ θεσπεσίῳ μεμελημένος ἡθάδι κόλπῳ μουνογενής, ὁμόφοιτος ἀθηήτοιο τοκῆς·
μαρτυρίας δ' ὅδε μῦθος, ὃν ἀμβροσίῃ τινι φωνῇ πιστὸς Ἰωάννης ἐτυμόθροος ἔννεπε κῆρυξ,
Ἑβραίων ὅτε λαὸς ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης Λευίτας προΐαλλε καὶ ἀγρύπνους ἱερῆας, ἦχι φυγὰς
μερόπων μετανάστιος ὥκεεν ἀνὴρ ἔνδιον αὐτόρριζον ὀρεσσαύλοιο μελάθρου.
- book 1 μυστιπόλοι δ' ἐρέεινον ὁμήλυδες ὁξεί μύθῳ· τίς σὺ πέλεις; μὴ Χριστὸς ἔφυς; καὶ ἀμοιβάδι φωνῇ
εἶπε καὶ οὐκ ἔκρυψε καὶ οὐκ ἡρνήσατο κῆρυξ· Χριστὸς ἄναξ οὐκ εἰμί. καὶ Ἑβραίων χορὸς
ἀνδρῶν πόμπιμος ἔνθεον ἄνδρα τὸ δεύτερον εἶρετο μύθῳ· εἶπέ, τίς οὖν σὺ πέλεις; Θεσβίτιδος
ἀστὸς ἀρούρης Ἠλίας ἐφάνης; καὶ ἀνίαχεν· οὐ μετανάστης ὄψιμος Ἠλίας παλινόστιμος εἰς
χθόνα βαίνω. καὶ θρασὺς ἐσμὸς ἔειπεν ἀνιπτοπόδων ἱερῶν·
- book 1 μὴ σὺ μοι, ὃν καλέουσι, θεηγόρος ἐσσί προφήτης, ἄγγελος ἐσσομένων; καὶ ἀμείβετο δίζυγι
μύθῳ· οὐ πέλον Ἠλίας, οὐ θέσκελὸς εἰμι προφήτης. καὶ πάλιν ἐσμὸς ἔειπε θεοκλήτων ἱερῶν·
τίς τελέθεις; ἵνα πᾶσιν ἀπαγγείλωμεν ἰόντες ἀνδράσι μυστιπόλοισιν ἀμοιβαίην σέο φωνήν,
ἡμέας οἱ προέηκαν ἀελλήεντι πεδίλῳ δεῦρο μολεῖν· σὺ δὲ ποῖον ἔπος φιλοπευθεῖ λαῶ ἀμφὶ
σέθεν λέξεας; ὁ δὲ ζαθέης ἀπὸ βίβλου ἀνέρος ἀρχεγόνοιο θεόσσυτον ἴαχε φωνήν· φωνὴ ἐγὼ
βοώωντος ἐρημάδος ἔνδοθι πέτρης·
- book 1 οἶμον ὀφειλομένην ἰθύνατε παμβασιλῆος, καὶ οἱ ἐτοιμοτάτη πελέτω τρίβος, ὥς ἐνὶ βίβλῳ
Ἡσαΐας πολὺδρις ἐπέγραφε, θέσπιδι βίβλῳ. καὶ χορὸς ἄλλος ἄπιστος ἀμαρτινῶν Φαρισαίων
πέμπετο καὶ σοφὸν ἄνδρα θεηγόρον εἶρετο μύθῳ· καὶ τί σὺ βαπτίζεις; πόθεν ὕδατι φυλα
καθαίρεις, εἰ μὴ Χριστὸς ἔφυς ὑψίζυγος οὐδὲ σὺ δίφρου ἄρπαγος Ἠλίας ἐλατῆρ πυρὸς οὐδὲ
προφήτης πνεύματι παφλάζων, θεοδινέος ἔγκυος ὁμφῆς; καὶ σφισι πευθομένοις ἔπος ἴαχε
θέσκελος ἀνὴρ·
- book 1 ὑμέας αὐτὸς ἵκανον ἐγὼ καθαροῖο λοετροῦ ὕδατι βαπτίζων· καὶ ὀπίστερος ὅστις ἰκάνει,
σήμερον ἡμεῖων μέσος ἵσταται, οὗ ποδὸς ἄκρῳ ἀνδρομέην παλάμην οὐκ ἄξιός εἰμι πελάσσας
λῦσαι μοῦνον ἰμάντα θεοπνεύστοιο πεδίλου. Βηθανίης πέλε ταῦτα θεουδέος ἐγγὺς ἀρούρης
χεύματος ἀντιπέρηθεν Ἰορδανίου ποταμοῖο. ἀλλ' ὅτε δὴ δρόμον ἄλλον ἐκηβόλος ἤγαγεν ἡώς,
ἀγνὸς Ἰωάννης ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων Ἰησοῦν ἐνόησε καὶ ἀγκικέλευθον ἰόντα δάκτυλον
ὀρθώσας ἐπεδείκνυε μάρτυρι λαῶ· ἡνίδε, παγγενέταο θεοῦ σχεδὸν ἀμνὸς ἐχέφρων·
- book 1 οὗτος ἔην, ὃν ἔειπον· ὀπίστερος ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς μευ ἔφω προπάροιθεν· ἐγὼ δέ μιν οὐ πάρος
ἔγνων ὄμμασιν, ἀλλ' ἵνα πᾶσιν ἔχων ἄγνωστον ὁπωπὴν Ἰσραὴλ τεκέεσσιν ἀσημάντοισι φανείη,
ἦλθον ἐγὼ προκέλευθος ἀκηρύκτοιο πορείης βαπτίζων ἀδίδακτον ἀπευθέα λαὸν ἀλήτην. καὶ
πετάσας στόμα θεῖον ὅλῳ φιλοπευθεῖ λαῶ μαρτυρίην ἀγόρευεν ἐῖ πανθελγεί φωνῇ, ὅτι περ
αἰθερίων κατανέυμενον ἔδρακε κόλπῳ πνεῦμα θεοῦ πτερύγων πεφορημένον ἔμφρονι παλμῷ
ἀντίτυπον μίμημα πελειάδος, ἄχρις ἐπ' αὐτὸν ἦλθε καὶ αὐτόθι μίμνεν· ἐγὼ δέ μιν οὐ πάρος
ἔγνων, ἀλλὰ μοι αὐτὸς ἔειπεν ἐῖ σημαντορι φωνῇ,
- book 1 ὅστις ἐμὲ προέηκε παλιγγενέων δέμας ἀνδρῶν βαπτίζειν ἀπύροισι καὶ ἀπνεύστοισι λοετροῖς· εἰς
ὃν ἐξαθρήσειας ὑπηνέμιον καταβαῖνον πνεῦμα θεοῦ νοεροῖο καὶ ἔμπεδον αὐτόθι μίμνει, οὗτος
ἀφωτίστοισι φάος μερόπεσσι ὁπάσσει ἐν πυρὶ βαπτίζων καὶ πνεύματι· καὶ μιν ὁπωπῇ εἶδον
ἐγὼ καὶ ἔειπον ἀληθέα μάρτυρα φωνήν, ὅτι θεοῦ γόνος οὗτος ἀειζῶιο τοκῆς. ἀλλ' ὅτε δὴ
φάος ἄλλο παλίνδρομος ἤγαγεν ἡώς, θεῖος ἀνὴρ ἔστηκε, δῶ δέ οἱ ἄγχι μαθηταὶ Χριστοῦ
θεσπεσίης ἀδαήμονες εἰσέτι μορφῆς Χριστὸν ἰδὼν στείχοντα βατὴν χθόνα πεζὸν ὁδίτην,
ἄρματος ὑπινόροιο μετάρσιον ἡνιοχῆα, ἀγνὸς Ἰωάννης πάλιν ἴαχεν ἡθάδι φωνῇ· οὗτος
ἐπουρανίῳ θεοῦ λάλος ἀμνὸς ὁδεύει.
- book 1

καὶ ζαθέην αἰόντες ἀληθέος ἀνδρὸς ἰωὴν ἀπλανέες δύο φῶτες ὁπίστεροι ἦλθον ὁδῖται Χριστοῦ νεισομένοιο. καὶ αὐτοδίδακτον ὁπωπὴν ἐντροπαλιζομένην διδύμους ἐπὶ φῶτας ἐλίξας ἐσπομένων ἐρέεινε συνωρίδα δίζυγον ἀνδρῶν· δεῦρο τί μαστεύοντες ἱκάνετε; καὶ μίαν ἄμφω πευθομένου βασιλῆος ὁμόθορον ἴαχον αὐδὴν· ῥαββίν, ὃ καὶ καλέουσι διδάσκαλε, πῆ, πόθι ναίεις; καὶ μίαν ἀμφοτέροισιν ἄναξ ξυνώσατο φωνήν· δεῦτε καὶ ἀθρήσητε. καὶ ἦλυθον ἄχρι μελάθρου καὶ μάθον, ὁππόθι ναῖεν· ὑπωρόφιοι δὲ μαθηταὶ ἡμᾶρ ἐκεῖνο τέλεσσαν ἕσω Χριστοῦ μελάθρου ἀγχίθιοι· δεκάτη δὲ ποδὴνεμος ἔτρεχεν ὥρη. καὶ τις ἦν, ὃς ἴκανεν ἕσω θεοδέγμονος αὐλῆς, Ἀνδρείας, μερόπων ἀλιεὺς μετὰ πόντιον ἄγρην,

book 1 ἰχθυβόλου Σίμωνος ἀδελφεός, εἷς δὲ τις αὐτῶν, οὓς θεὸς ἐξεΐνισεν· Ἰωάννα δὲ φωνῆς ξυνῆς εἰσαΐοντι συνέμπορος ἦεν ἐταίρω ἀγχιφανῆς· ἄμφω δὲ μιῇ πειθήμονι βουλῇ Χριστῷ ἐφωμάρτησαν· ὁ μὲν πρώτιστον ὁδεύων σύγγονον εὐώδινος ἐρευνητῆρα θαλάσσης εὔρεν ἐὼν Σίμωνα καὶ ἔννεπεν ὁξεί μύθω· σύγγονε, Μεσσίαν σοφὸν εὔρομεν, ὃς θεὸς ἀνὴρ Χριστὸς Ἰουδαίοισιν ἀκούεται Ἑλλάδι φωνῇ. ὡς εἰπὼν ἐκόμισεν ὁμόγνιον ὁξὺν ὁδίτην, Ἰησοῦς ὅθι ναῖε· γαληναίῳ δὲ προσώπῳ Χριστὸς ἰδὼν Σίμωνα σοφῷ μειλίζατο μύθω· υἱὸς Ἰωάννα σὺ μὲν πέλες, ἐσσι δὲ Σίμων ἐργατίνης πόντοιο· σὺ μοι κικλήσκεο Κηφᾶς, δεύτερον οὖνομα δέξο νεώτερον, ἀνέρες ἄλλοι Πέτρον ὅπερ καλέουσιν· ἐπωνυμίην δὲ καλύψει πρεσβυτέρην Σίμωνος ὑπέρτερον οὖνομα Πέτρου, πίστιος ἀρραγέος σημήιον. ἀλλ' ὅτε γείτων ἀκροφανῆς δροσερεῖσι βολαῖς πορφύρετο Σιών, Ἰησοῦς μετὰ νύκτα λιπόσκιον ἤθελε βαίνειν

book 1 εἷς πόλιν εὐώδινα τανυπλοκάμων Γαλιλαίων. καὶ σχεδὸν εὔρε Φίλιππον· ἄναξ δὲ μιν εἶπε γενέσθαι πιστὸν ἐὼν συνάεθλον, ὀπισθοκέλευθον ὁδίτην· ἔσπεο καὶ σὺ, Φίλιππε. καὶ εἰσέτι θερμὸς ἀκούων οὔασι μῦθον ἔδεκτο καὶ ἵχνεσιν ἔφθασε φωνήν. ξυνὴν δ' εἶχε Φίλιππος ἐὼν Βηθσαϊδὰ πάτρην, Ἀνδρείας ὅθι ναῖεν, ὅπῃ θρασὺς ὤκεε Σίμων. Ναθαναὴλ δὲ Φίλιππος ἐὼ μειλίζατο μύθω, εὐρὼν εὐπετάλοιο κάτω δρυός· ὃν σοφὸς ἀνὴρ Μωσῆς ἀρχιγένεθλος ἐπέγραφε θέσπιδι βίβλω, εὔρομεν, ὃν ποτε πάντες ὁμορρήτῳ τινὶ μύθῳ ἐσσομένων κήρυκες ἐπιστώσαντο προφητῇ, Ἰησοῦν ὁσίοιο βοώμενον υἱὸν Ἰωσήφ, Ναζαρὲθ ναετῆρα, θεοῦ γόνον. ἀγχιπόρῳ δὲ Ναθαναὴλ ταχύμητις ἔπος ξύνωσε Φιλίππῳ·

book 1 Ναζαρὲθ δύναται καλὸν ἔμμεναι; εἰρομένῳ δὲ σύνδρομος εἶπε Φίλιππος ἀπειροκάκῳ τινὶ μύθῳ· ἔρχεο καὶ σκοπίαζε. καὶ ἀγκικέλευθον ὁδίτην Ναθαναὴλ ταχύγουνον ἄναξ ἐπεδείκνυε λαῶ· Ἰσραὴλ γόνος οὗτος ἐτήτυμος οὗτινι τεύχων ἢ δόλον ἄλλοπρόσαλλον ἢ ἀγκύλα μήδεα φαίνων. Ναθαναὴλ δ' αἰὼν ἐπεμίγνυε θαύματι φωνήν· πῶς φρεσὶ γινώσκεις με, τὸν οὐ πάρος εἶδες ὁπωπῇ; εἰπέ, πόθεν νοεῖς με; καὶ ἀνέρι θέσκελον αὐδὴν κοίρανος ὁμφήεντος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·

book 1 πρὶν καλέσαι σε Φίλιππον, ὑπὸ σκιοειδέϊ συκῇ ἔδρακον ὑψικόμοισι παρενδιάοντα κορύμβοις ὄμμασι καὶ πραπίδεσσι τὸν οὐ παρεόντα δοκεῶν. Ναθαναὴλ δ' ὀλόλυξεν ἔχων ταχυπειθέα βουλήν θαύματι πιστὰ μέτωπα θεουδέϊ χειρὶ πατάξας· ῥαββίν, ἐπουρανίων ἀδύτων ὑψίθρονε ποιμήν, Ἰσραὴλ σὺ πέλεις βασιλεύς, σὺ Χριστὸς ὑπάρχεις, υἱὸς αἰιζώοιο θεοῦ λόγος ἀμφοτέρον δέ, Ἰσραὴλ τεκέων σε θεὸν βασιλῆα καλέσσω καὶ σε θεοῦ ζώντος ἐτήτυμον υἱὸν ἐνίψω.

book 1 καὶ μιν ἄναξ θάρσυνεν ἐς ἐλπίδα φέρτερον ἔλκων· πίστιν ἔχεις ἕνα μοῦνον ἀθαμβέα μῦθον ἀκούσας, ὅττι σε μοῦνον ξειπον ἰδεῖν ὑπὸ πυθμένα συκῆς ὄμμασι πιστοτέροισιν ὑπέρτερα θαύματα λεύσσεις· μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν, ἀμὴν σέβας ἔστω· οὐρανὸν ἀθρήσητε κεχηνόντα θέσπιδι ῥιπῇ πεπταμένων στεφανηδὸν ἀθηήτων κενέωνων, ἀγγελικῆς τε φάλαγγος εὐπτέρον ἐσμὸν ὁδίτην αἰθερίης ὄψεσθε καταῖσσοντα κελεύθου, οὐρανόθεν κατιόντα, παλιννόστῳ τε πορείῃ οὐρανὸν εἰσανιόντα μετάρσιον, ἡεροφοίτην, υἱὸς ἀνθρώποιο διάκτορον.

- book 2 Ἄλλ' ὅτε πέτρας πορφυρέας τριτάτη θαλαμηπόλος ἔγραφεν ἡώς, ἀμφὶ πέδον Καναναῖον ἀξιφύτου Γαλιλαίης παιδοτόκου γάμος ἔσκε βίου πρωτοσπόρος ἀρχή· καὶ γάμος ὄλβιος ἦεν, ὅτι χθονίῳ παρὰ παστῶ Χριστὸς ὀπισθοκόμων μερόπων θοινήτορι λαῶ κλητὸς ἔην σύνδορπος, ὁμοκλινέες δὲ μαθηταὶ πάντες ἔσαν στοιχηδόν. ἐς εἰλαπίνην δὲ καὶ αὐτὴ παρθενικὴ Χριστοῖο θεητόκος ἵκετο μήτηρ ἀχράντῳ παλάμῃ γαμίης ψάφουσα τραπέζης, παιδοτόκος φυγόδεμνος, αἰὲ μεθέπουσα κορείην. οἴνου δ' ἡδυότοιο θυώδεις ἀμφιφορῆς πάντες ἐγυμνώθησαν ἐπασσύτεροισι κυπέλλοις πινομένου, στυγνοὶ δὲ φιλακρήτῳ παρὰ παστῶ οἰνοχόοι δρηστήρες ἀβακχεύτοιο τραπέζης ἀβρέκτοις παλάμῃσι μάτην ἤπτοντο κυπέλλων. ἡμιτελῇ δὲ γάμοιο μέθην καὶ ἄοινον ὀπώρην Χριστῶ καὶ δεδαῶτι συνέστιος ἔννεπε μήτηρ· χρίζει γάμος οὗτος ἀλεξικάκου σέο φωνῆς·
- book 2 οὐ γὰρ ἑυραθάμιγγος ἔχει χύσιν ἡδέος οἴνου. καὶ οἱ Χριστὸς ἔειπε· τί μοι, γύναι, ἡέ σοι αὐτῇ; οὐπω μοι πυμάτης δρόμος ἤλυθε κυκλάδος ὥρης. καὶ Μαρίη δμώεσσιν ἐκέκλετο τοῦτο τελέσσαι, Χριστὸς ὅπερ λέξειεν. ἀμοιβαίῳ δ' ἐπὶ τοίχῳ κεκλιμένοι στοιχηδόν ὁμόζυγες ἀμφιφορῆς ἔξ ἔσαν ἢ τρία μέτρα κεχανδότες εὐρέϊ κόλπῳ ἢ ἐδύω, καὶ ἕκαστος Ἰουδαίοισι φυλάσσων λαϊνέῳ κενεῶνι καθάρσιον ἔβλυνεν ὕδωρ, ἀγνὸν ὕδωρ. καὶ Χριστὸς ὑποδρηστήρας ἐπείγων διψάδος εἰλαπίνης οἰνοσσοῦν ἴαχε φωνήν· ἀρτιχύτων ὑδάτων ἐγκύμονας ἀμφιφορῆας πλήσατέ μοι. καὶ πάντας ἀμοιβαδὶς ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ νάματος ἐπλήσαντο διάκτοροι, εἰσέκεν αὐτῶν ἀκροφανῆς εὐυδρος ἐπέστεφε χεῖλος ἔερση.
- book 2 ἄφνω δ' ἔπλετο θαῦμα, καὶ εἰς χύσιν αἶθοπος οἴνου χιονέην ἤμειψε φυὴν ἐτερόχροον ὕδωρ χεύματι φοινίσσοντι, καὶ ὑδροδόκου διὰ κόλπου ὕδατος ἀκρήτοιο φιλεύιος ἔπνεεν αὔρη. οἴνωπῇ δ' ἐκέλευσεν ἄναξ σημάτων ῥι φωνῇ· κρηναίης ἀρύοντες ὑπωροφίης ἀπὸ ληνοῦ εἰλαπίνης μεδέοντι κομίσσατε νήδυμον ὕδωρ. οἱ δὲ χύδην ἀρύοντο παλιννόστοισι κυπέλλοις· καὶ ταμίης ὅτε δαιτὸς ἐγεύσατο μάρτυρι λαιμῷ νάματος οἴνωθέντος ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ— οὐ μὲν ἀνὴρ, πόθεν ἦεν, ἐπίσταται· ὑδροφόρος δὲ ἦδεε λάτρης ὅμιλος, ὃς ὑγροχύτων ἀπὸ κόλπων ἄγγεσι λαϊνέοις μετανάστιον ἤφυσεν ὕδωρ—. εἰλαπίνης τότε πομπὸς ἔσω μέγαροιο καλέσσας νυμφίον ἀρτιχόρευτον ἐὼ προσπτύξατο μύθῳ·
- book 2 πᾶς μὲν ἀνὴρ πρῶτιστον εὐχροον οἶνον ἀφύσσων κερνάμενος προτίθησι, βαρυνομένων δὲ καρήνων ἄνδρας ἰδὼν μεθύνοντας ἐλάσσονα δεύτερον οἶνον ὁψὲ φέρει· σὺ δὲ τοῦτον ὑπέρτερον ἔνδοθεν οἴκου οἶνον ἔχων ἐφύλαξας, ἕως πέλε λοίσθιος ὥρη. πρωτοφανὲς τόδε θαῦμα φιλακρήτῳ παρὰ παστῶ Ἰησοῦς ἐτέλεσεν, ὅπῃ Καναναῖον ἀκούει ἔνδιον αἰπύδμητον ἀκερσικόμων Γαλιλαίων. Ἑβραίοις δ' ἀνέφηνεν ἐὴν ὑψάχενα τιμὴν διψαλέην παρὰ δαῖτα· διχοστασίην δὲ μενοινῆς — — — — — ἤθεσιν ἀκλινέεσσιν ἐπιστώσαντο μαθηταί. οὐ μὲν ἄναξ δῆθυνε πέδον Καναναῖον ἀμείβειν νυμφιδίην μετὰ δαῖτα μεθυσφαλέων ὑμεναίων· ἀλλὰ Καφαρναοὺμ ἀλιγείτονος ἔδρανα βαίνων νόστιμον ἵχνος ἔκαμψε, καταιβάτιν οἶμον ὀδεύων,
- book 2 αὐτὸς ὁμοῦ γνωτοὶ τε συνήλυδες· αὐτογόνῳ δὲ παρθένος ὠμάρτησε θεητόκος υἱεὶ μήτηρ· οἷσι δυωδεκάριθμος ὁμόστολος εἶχεν ὀδεύων ἀγχιθέων μίαν οἶμον ὀπίστερος ἐσμὸς ἐταίρων. οὐδὲ μὲν αὐτόθι μίμνεν ἐς ἡματα πυκνὰ θαμίζων· ἐγγύθι γὰρ τότε πάσχα· θηηπολίην δὲ γεραίρων εὐαγέων ἀνέβαινεν ἐς ἔδραν Ἰεροσολύμων σὺν πινυτοῖς ἐτάροισι. θεοκλήτῳ δ' ἐνὶ νηῶ εὐκεράους βόας εὔρε καὶ εἰροπόκων στίχα μῆλων καὶ στικτὰς μελέεσσι πελειάδας ἐζόμενον δὲ
- book 2 κερμοδότην χορὸν εὔρε φιλοπλούτοιο τραπέζης· καὶ πολὺν ἐσμὸν ὅπωπε φιλέμπορον ὑπόθι θώκων ὦνιον ἔργον ἔχοντα. καὶ ἐν παλάμῃσιν ἐλίξας σύμπλοκον ἐκ σχοίνοιο νόθην ποίησεν ἱμάσθλην καὶ βοέην ἀγέλην ἐξήλασε καὶ στίχα μῆλων νόσφι δόμου θυόεντος· ἐπασσύτερην δὲ

κυλίνδων κύμβαχον ἠκόντιζε μετάτροπον ἔμπορον ἔδρην ἐξ ἱεροῦ δαπέδοιο, κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ ἐξέχεεν χθονὶ κέρμα παλιστρέπτοιο τραπέζης.

book 2 ἄνδρὶ δὲ πιπρήσκοντι πελειάδας ἴαχε φωνήν· ταῦτα μεταστήσασθε λιθώδεος ἔκτοθι νηοῦ μηδὲ φιλοκτεάνοιο νόου βεβαρηότες οὔστρῳ ἐμπορίας δόμον ἀγνὸν ἐμοῦ τελέσητε τοκῆος· εὐχῆς γὰρ τόδε δῶμα. καὶ ἐμνήσαντο μαθηταί, ὅτι θεοπνεύστῳ κεχαραγμένον ἔπλετο βίβλω· ζῆλος ἐμὲ ζαθέοιο τεοῦ καταδαίνυται οἴκου. καὶ οἱ ἀπειλήτειραν ἀνήρυγε λαὸς ἰωήν· ποῖα παρ' Ἑβραίοις ἑτερότροπα σήματα δείξεις, ὅτι σὺ ταῦτα τέλεσσαι; ἀμιλλητῆρι δὲ λαῷ θαμβαλέην ἀγνωστον ἄναξ ἠρεύγετο φωνήν·

book 2 λύσατε τοῦτο μέλαθρον, ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ἐγείρω ἡμασιν ἐν τρισσοῖσιν. ἐπεφθέγγαντο δὲ λαοί· ὃν Σολομὼν ποίησε λίθων ἐτερόχροι κόσμῳ εἰς δολιχὴν βαλβίδα παλινδίνητον ὑφαίνων ἐξ καὶ τεσσαράκοντα φιλοκτίστων ἐνιαυτῶν, κτίσμασιν ὀπλοτέροισι παλίλλυτον οἶκον ἐγείρεις τοσσατὴν μετὰ νύσσαν ἐπὶ τριτάτης δρόμον ἡοῦς; κείνος νηὸν ἔειπεν ἐοῦ χροός, ὃν τινι θεσμῷ φρικτῷ Χριστὸς ἔμελλεν ἐπὶ τρίτον ἡμᾶρ ἐγείρειν. ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ κόλπον ἀνοστήτοιο βερέθρου νόστιμος ἐξ Αἶδαο παλινζῶω τινὶ πότμῳ ἀρχαίην παλίνορσος ἐὴν ἀνεδύσατο τιμὴν οὐρανίην, τότε μῦθον ἀνεμνήσαντο μαθηταί, ὅτι δόμον δέμας εἶπε· θεογλώσσοιο δὲ βίβλου θεῖον ἐπιστώσαντο λόγον πείθοντό τε μῦθω,

book 2 Ἰησοῦς ὃν ἔειπε. θεοδμήτῳ δ' ἐπὶ νηῷ ἄχρις ἔην καὶ ἔδεθλα διέστιχεν Ἰροσολύμων εὐάζων ἔτι πάσχα, καὶ ἀρνοφάγων ἱερῶν ὄργια μυστιπόλεψε φιλόκροτα θυιὰς ἐορτή, πολλοὶ λύσσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θυέλλαις Χριστοῦ πίστιν ἔχοντες ἐς οὐνομα· πειθομένοις δὲ ἀνδράσιν οὐ πίστευεν ἐὼν νοόν· οὐ γὰρ ἀκούειν ἄλλου φθεγγομένοιο νόθης ἐπεδεδέτο φωνῆς, ὅφρα μάθῃ νόον ἀνδρὸς ἀμάρτυρον· ἔργα δὲ φωτῶν ἤδεεν αὐτοδίδακτος, ὅσα φρενὸς ἐνδοθεν ἀνὴρ εἶχεν ἀκηρύκτῳ κεκαλυμμένα φάρεϊ σιγῆς.

book 3 Ἦν δὲ τις ἱερὸν αἶμα νοοπλανέων Φαρισαίων, ἀρχὸς Ἰουδαίων πολυλήιος, ἔννομος ἀνὴρ· οὐνομά οἱ Νικόδημος· ἀμάρτυρος οὗτος ὁδίτης Χριστῷ νυκτὸς ἵκανε φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων· ἔννυχος εἰς δόμον ἦλθεν, ὅπῃ φάος· ἀνδρὶ δὲ πιστῷ Ἰησοῦς ἐνέπων βαπτίσματος ἔνθεον αἴγλην νυκτιφανῇ Νικόδημον ἐῷ φαιδρύνατο μῦθῳ, καὶ οἱ μῦθον ἔλεξε θεῷ πειθήνιος ἀνὴρ· ῥαββὶν ποικιλόμυθε, θεοφραδὲς ἴδμεν ὅπωπαῖς, ὅτι θεοῦ πομπῇσι διδάσκαλος ἵκεο κόσμου ἀνδρομέου βιότοιο βοηθός· οὐ δύναται γὰρ θνητὸς ἀνὴρ τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα τεύχειν, ὅσα σὺ θεσπεσίῳ τελέεις παιήονι μῦθῳ, εἰ μὴ οἱ συνάεθλος ἀλεξίκακος θεὸς εἴῃ.

book 3 Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀσημάντῳ τινὶ μῦθῳ· εἰ μὴ τις μετὰ κέντρα τελεσσιγόνοιο λοχείης θνητὸς ἀνὴρ τίκτοιο τὸ δεύτερον, αἰθέρος αὐλῆς οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἰδεῖν αἰώνιον ἀρχήν. καὶ κεράσας Νικόδημος ἀνήρυγε θαύματι φωνήν· πῶς δύναται μετὰ γῆρας ἀνὴρ, μετὰ λευκάδα χαίτην ἄλλην ὀψιτέλεστον ἔχειν ὠδῖνα γενέθλης; μὴ δύναται δίχα πατρὸς ἀεξιτόκου διὰ κόλπου μητέρος ἀρχαίης ἐγκύμονα γαστέρα δύνων θεσμὸν ἰδεῖν γονόεντα παλιννόστου τοκετοῖο;

book 3 Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο διδάσκαλον ἄνδρα διδάσκων· εἰ μὴ τις καθαροῖσι δέμας λουτροῖσι καθαίρων πνεύματος ἐξ ἀγίοιο καὶ ὕδατος εἶν ἐνὶ θεσμῷ, ὀπλοτέρεν δέξοιτο γενέθλιον ἄσπορον ἀρχὴν ἀντίτυπον μίμημα γυναικείου τοκετοῖο, οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἐπεσσομένοιο νοῆσαι οὐρανίην αἰῶνος ἀτέρμονος ἥλικα τιμὴν· καὶ γὰρ ὅπερ μερόπων χθονίη διεώσατο γαστήρ, σαρκὸς ἀπὸ βροτέης μορφούμενον, ἀνδρομέη σὰρξ τοῦτο πέλει· τὸ δὲ θεῖον, ὅπερ καθαροῖο λοετροῦ πνεύματος αὐτογόνοιο πέλει τετελεσμένον ἄτμῳ, πνεῦμα πέλει ζωαρκές, ἀμαιοῦντι τινὶ θεσμῷ αὐτόματον βλάστημα παλλιγενεὸς τοκετοῖο· καὶ μὴ θάμβος ἔχητε

θεοφραδέος περὶ μύθου, ὑμέας εἴπερ ἔειπον, ὅτι χρέος ἐστὶ νοῆσαι ὕδατι τικτομένης ἐτέρην βαλβίδα γενέθλης·

book 3 πνεῦμα παλινδίνητον ἀθηήτω τινὶ παλμῷ οἶδε περιπνέειν, ὅθι βούλεται· ἀγχιφανῇ δὲ φωνῆς ἡερίης θεοδινέα βόμβον ἀκούεις, οὕσιν ὑμετέροις πεφορημένον· ἀλλὰ δαῖναι οὐ δύνασαι βλεφάροις, πόθεν ἔρχεται ἢ πόθι βαίνει· οὕτω παντὸς ἔφυ τύπος ἀνέρος ἐκ πυρὸς ὕγροῦ πνεύματι τικτομένοιο καὶ οὐ στροφάλιγγι κονίης, ἔννεπε, καὶ Νικόδημος ἀμείβετο· ταῦτα γενέσθαι πῶς δύναται, καὶ Χριστὸς ἀνήρυγε θέσκελον ὁμφὴν·

book 3 Ἰσραὴλ σὺ μὲν ἐσσι διδάσκαλος, οὐ νοεῖς δέ, ἀλλὰ σε ταῦτα λέληθεν, ἐμὴν δ' οὐκ οἶσθα μενοινήν· μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμήν, ἀμήν· πάλιν ἔστω θεσπεσίης τόπερ ἴδμεν ἐτήτυμον ἔγκυον ὁμφῆς, φθεγγόμεθα σπείροντες ἐς οὐατα δύςμαχα φωτῶν χεῖλεσιν ἀπλανέεσσι, καὶ ἡμετέροιο τοκῆος ὅσα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμαὶ δεδάσιν ἀκουαί, μαρτυρίης κήρυκι διδάσκομεν ἴδμονι φωνῇ· ἡμετέρην δ' ἀδίδακτος ἀκηλήτων νόος ἀνδρῶν πιστὴν μαρτυρίην οὐ δέχνται· ἀπλανέων δὲ

book 3 εἴ τινα μῦθον ἔειπον ἐπιχθονίων χάριν ἔργων, καὶ τόσον ὑμείων βαρυπειθέες εἰσὶν ἀκουαί, εἰ στρατιὴν πετρόεσαν ἢ αἰθέρος ἔργα βοήσω, μᾶλλον ἀπειρήτοισι πόθεν πείθεσθε μενοιναιῖς οὐρανίης αἰόντες ἀθηήτου φύσιν αὐλῆς; οὐποτε δὲ βροτὸς ἄλλος ὑπηνέμιον πόδα πάλλων οὐρανίων ἐπάτησεν ἀνέμβατον ἄντυγα κύκλων, εἰ μὴ θέσκελος οὗτος, ὃς ἀθανάτην ἔο μορφὴν οὐρανόθεν κατέβαινεν ἀήθεϊ σαρκὶ συνάπτων, ἀνθρώπου μόνος υἱός, ὃς ἀστερόεντι μελάθρῳ πάτριον οὐδας ἔχων αἰώνιος αἰθέρα ναίει· καὶ σκοπιῆς παρὰ πέζαν ἐρημάδος οἶα τε Μωσῆς δακνομένων ὕψωσεν ὄφιν ληθήμονα φωτῶν δουρατέης μεθέποντα τύπον ποιητὸν ἀκάνθης, οὕτω γυιοβόρων τελέων ἀλκτήρια νούσων καὶ πάις ἀνθρώποιο βροτοῖς ὑψούμενος ἔσται,

book 3 λυσιπόνου μίμημα δρακοντείοιο προσώπου, ὄφρα μιν ὃς δέξοιτο νόου πειθήμονι θεσμῷ, ζωῆς κυδιάνειραν ἐσαθρήσειε γαλήνην, εἰς ὅσον εὐρυγένειος ἐλίσσεται ἔμπεδος αἰών· οὕτω γὰρ πολύμορφον ἐφίλατο κόσμον ἀλήτην ὑψιμέδων σκηπτουῆχος, ὅτι χραισμήτορα φωτῶν μουννογενῇ λόγον υἷα πόρεν τετράζυγι κόσμῳ, ὄφρα μιν ὃς δέξοιτο μετάρτροπον ἦθος ἀμείψας, πίστιν ἐς ἀστυφέλικτον ἐκούσιον αὐχένα κάμπτων, ζωῆς οὐρανίης αἰώνιον εἰς χορὸν ἔλθῃ ναίων ἄφθιτον οἶκον ἐν εὐδένδρῳ παραδείσῳ· οὐ γὰρ ἐδὸν λόγον υἷα πατὴρ θεὸς ὥπασε κόσμῳ, κόσμον ἵνα κρίνειε προώριον, ἀλλὰ πεσοῦσαν ἀνδρομένην ἵνα πᾶσαν ἀναστήσειε γενέθλην·

book 3 ὃς δέ μιν ἀπλανέος κραδίης μειλίζατο θεσμῷ ρίψας ἡερίοισιν ἀπειθέα λύσσαν ἀήταις, ὀρθὴν πίστιν ἔχων οὐ κρίνεται· εἰ δέ τις ἀνὴρ ἀνδρομένην ἐπὶ σάρκα νοοσφαλὲς ὄμμα τιταίνων τολμήεις ἐπέτασσε θεημάχον ἀνθερεῶνα, ἀνὴρ κέκριται οὗτος, ὅτι βραδυπειθεὶ θυμῷ οὐπω πίστιν ἔδεκτο καὶ οὐ μετέθηκε μενοινήν υἱέος ὑψίστοιο θεοῦ γενέταο πιθήσας τηλυγέτου βασιλῆος ἐς οὖνομα· δυσσεβέος δὲ κόσμου σύγγονος ἦδε πέλει κρίσις· οὐρανόθεν γὰρ

book 3 εἰς χθόνα φέγγος ἵκανε, καὶ ἀσταθέων γένος ἀνδρῶν φέγγεος ἀστράπτοντος ἐφίλατο μᾶλλον ὁμίχλην, καὶ φάος οὐ ποθέουσιν, ὅσον ζόφον· ἔργα γὰρ αὐτῶν λοξὰ πέλει, καὶ πᾶς τις ἀνὴρ ἀθεμίστια ῥέζων, ἄξια νυκτὸς ἔχων, στυγέει φάος· οὐποτε βαίνει εἰς φάος ἀγχικέλευθος, ὅπως μὴ φέγγος ἐλέγξῃ ἔργα, τάπερ τελέει κρυφίῃ κεκαλυμμένα σιγῇ· ὃς δὲ θεουδείησιν ἐτήτυμα πάντα φυλάσσει, ἵζεται αὐτοκέλευστος, ὅπῃ φάος, ὄφρα φανείῃ ἔργα, τάπερποίησε θεοῦ τετελεσμένα βουλῇ.

book 3 ἔννεπε καὶ μετέπειτα πέδον Γαλιλαῖον ἐάσας ἀγνὸν Ἰουδαίων ὑπεδύσατο κόλπον ἀρούρης· καὶ θεὸς αὐτόθι μίμνε σὺν ἀντιθέοις μαθηταῖς ναιετάων ὀθνείον ἐναύλιον· ἀγχιπόρου δὲ γαίης αἰόλα φῦλα σοφῷ βαπτίζε ρεέθρῳ σμήχων ἀνδρομέης κραδίης ῥύπον· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς θεῖος Ἰωάννης θεοπειθέα λαὸν ἀλήτην ὕδατι βαπτίζων βαθυκύμονος ἐγγύθι Σαλήμ· κεῖθι γὰρ εὐρυπόροιο κυλινδομένου ποταμοῖο χεύμασιν ἀεναοῖς κυμαίνεται ἄφθονον ὕδωρ, ἄρκιον εἶν

ἐνὶ πᾶσιν· ἐκυκλώσαντο δὲ λαοὶ εὐσεβίης ἓνα φῶτα καὶ ὁψινόω μετανοίῃ ἀμπλακίας νίπτοντες ἐφαιδρύνοντο ῥεέθροις· οὕτω γὰρ διὰ λέκτρον ἀμερσιγάμου βασιλῆος οἶκον ἀειφρούρητον ἐδύσατο πομπὸν ὀλέθρου,

book 3 θεῖος ἀνὴρ βαρύδεσμος· ἔρις δέ τις ἀμφὶ καθαρμοῦ ἔπλετο μυστιπόλοισιν Ἰωάνναο μαθηταῖς Ἑβραίου μετὰ φωτός· ἐπείγομένω δὲ πεδίλῳ ἦλθον ἐς ἀνέρα θεῖον, ἐμειλίξαντο δὲ μύθῳ λεπτοφυεῖ λασίῳ πεπυκασμένον ἄνδρα χιτῶνι· ῥαββίν, ἀλεξικάκων ὑδάτων πρωτόθροε κῆρυξ, ὅστις ἔην μετὰ σεῖο πέρην ποταμοῖο ῥοάων, ὃν σὺ θεοῦ γεγαῶτα σοφῶ πιστώσαο μύθῳ, οὗτος ἔχων μίμημα τεοῦ καθαροῦ λοετροῦ βαπτίζει πολὺ μᾶλλον· ὁμοζήλῳ δὲ μενοινῇ συμμιγέες νεφεληδὸν ὅλοι σπεύδουσι πολῖται ἰέμενοι κείνοιο τυχεῖν θείοιο λοετροῦ. καὶ σφιν ἀνειρομένοισιν ἐτήτυμος ἔννεπεν ἀνὴρ· οὐδὲν ἐλεῖν δύνатаί τις, ἐπουρανίων ἀπὸ κόλπων εἰ μὴ τοῦτο γέρας θεόθεν κεχαρισμένον εἶη·

book 3 ὑμεῖς μάρτυρές ἐστε δαήμονες, ὁππότε λαοῖς ἀμφοδίην ἀγόρευον ἐμὴν ἀψευδέα φωνήν· Χριστὸς ἄναξ οὐκ εἰμὶ βιοσσοός, ἀλλὰ με κείνου ὑψιμέδων προέηκε θεὸς πομπῇ κελεύθου· νύμφην ὅστις ἔχει, πέλε νυμφίος· ἀγχιφανὴς δὲ κείνου φθεγγομένοιο καὶ ἰστάμενος καὶ ἀκούων, οὔσαι θελγομένοισι δεδεγμένος ἡθάδα φωνήν, χάρματι πιστὸς ἐταῖρος ἀγάλλεται· ἡμετέρῃ δὲ τερπωλὴ τετέλεστο πολύλλιτος· ἀγχινεφῇ μὲν κεῖνον αἰεὶ χρέος ἐστὶν ἔχειν παλιναυξέα τιμὴν ὡς θεὸν ἀθανάτην, ἐμὲ δὲ βροτὸν ἐστὶν ἀνάγκη ἡσσονα μέτρα φέρειν, ὅτι μείονός εἰμι γενέθλης· οὗτος, ὃς ὑψόθεν ἦλθεν ἐπουρανίων ἀπὸ κόλπων, πάντων ὑψὶ βέβηκεν· ὁ δὲ χθονὸς αἶμα κομίζων, φθεγγόμενος χθονὸς ἔργα πέλει γαίηιος ἀνὴρ·

book 3 ὃς δὲ δι' αἰθερίου θεοδέγμονος ἵκετο κόλπου, φθέγγεται, οὐρανόθεν τόπερ ἔκλυεν, οὐδέ τις αὐτοῦ μαρτυρίην ζαθέην ἐπιδέχνυται· ὃς δὲ οἱ ἀνὴρ μάρτυρα μῦθον ἔδεκτο θεηγόρον ἀνθερεῶνος, ἀψευδὴς βροτὸς οὗτος ἐφ' σφρηγίσσατο μύθῳ, ὅτι θεὸς πέλε μῦθος ἐτήτυμος· οὐρανόθεν γὰρ οὗτος, ὃν εἰς χθόνα πέμψε θεὸς χραισμήτορα κόσμου, πατρῶης σοφίης αὐτόσσυτον ὄμβρον ἰάλλει· οὐ γὰρ μέτρα λόγιοι φέρει λόγος, ἀλλὰ οἱ αἰεὶ μούνῳ πνεῦμα δίδωσιν ἀειλιβέος ῥόον ὁμφῆς·

book 3 ὑψιμέδων δ' ἐὼν νῖα θεὸς γενέτης ἀγαπάζει καὶ οἱ πάντα φέρειν παλάμη πόρεν· ὃς δὲ κεν εἶη ἦθεσιν ἀπλανέεσσιν ἀκαμπέα πίστιν ἀέζων, ζῶην ὄψεται οὗτος ἔχων ὑψήνορα τιμὴν, σύγχρονον αἰῶνος παλιναυξέος· ὃς δὲ κεν ἀνὴρ παιδὶ θεοῦ ζῶοντος ἀγνηορέων ἀπιθήσῃ, — — — — — ἔρχεται ὑψίστοιο θεοῦ τιμηορὸς ὀργὴ ἄφρονα μαστίζουσα.

book 4 Καὶ ὁππότε κοίρανος ἔγνω, ὅτι θεοπνεύστων βαρυκάρδιος ἀμφὶ λοετρῶν δύσματος ἐσμὸς ἄκουσε βαρυζήλων Φαρισαίων, Ἰησοῦς ὅτι φῶτας ἀλήμονας εἰς φάος ἔλκων ὕδατι βαπτίζει καὶ πλείονας ἔσχε μαθητὰς ἢ περ Ἰωάννης—καὶ ἐτήτυμος οὐ πέλε φήμη· οὐ γὰρ ἄναξ βάπτισεν ἐν ὕδατι, ἀλλὰ μαθητὰς— κάλλιπεν ὑψιθέμεθλον Ἰουδαίων πέδον ἀνδρῶν καὶ πάλιν εἰς πέδον ἦλθε φιλοστόργων Γαλιλαίων φεύγων λύσσαν ἄπιστον ἀκηλήτων Φαρισαίων. καὶ μιν ἔτι χρέος εἶλκε δι' εὐύδρου Σαμαρείης γαίης μεσσατίης ὁμοτέρμονα πέζαν ὀδεύειν· καὶ ποδὸς ἀμβροσίοιο μεσημβρινὸν ἵχνος ἐπείγων εἰς πόλιν ἀρχαίην Σαμαρείτιδος ἵκετο γαίης,

book 4 Σιχὰρ ἐς αἰπύδητον, ὅπη φυτοεργὸς Ἰακώβ ἀμπελόεν πέδον εἶχε καὶ υἱεὶ δῶκεν Ἰωσήφ, πηγὴ ὅπη βαθύκολπος, ὅθεν ποτὲ θεῖος Ἰακώβ πῆξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφῶν κενεώνων φρεΐατος ἰλυέντος ἀνήγαγε νέρτερον ὕδωρ. κεῖθι δὲ τηλεπόριοι πεπαυμένοι ἀτραπιτοῖο Χριστὸς ὁδοιπορήσι καμῶν ἀμπαύσατο μόχθου, ἐζόμενος παρὰ πέζαν, ὅπη χθονίου διὰ κόλπου ὑγρὸν ὕδωρ ναέταις ἀγχίπτολις ἔβλυε πηγῇ. ἔκτη δὲ πτερόεσσα διέτρεχε δίψιος ὥρη·

book 4 ἔνθα γυνὴ Σαμαρεῖτις ἀειρομένην διὰ κόλπου ἡθάδα κάλπιν ἔχουσα, μετῆγε γείτονα πηγὴν· καὶ μιν ἄναξ ὑδάτων ἀπὸ κάλπιδος ἤτεεν ὕδωρ· δεῦρο, γύναι Σαμαρεῖτι, τεῆς ἐπιβήτορι πάτρης δός μοι δίψαν ἔχοντι πιεῖν ξεινήιον ὕδωρ. ἔξετο γὰρ τότε μῦθος, ἐπεὶ μεσάτῃ παρὰ νύσση οὐρανὸν

ἰππεύουσιν ἰδὼν ἐπιδόρπιον ὥρην εἰς πόλιν ἀντικέλευθον ἀνήιεν ἐσμός ἐταίρων. εἰρομένη δ' ἀγόρευε γυνή φιλοπευθεὶ μύθῳ· πῶς παρὰ θηλυτέρης Σαμαρείτιδος Ἰδμονι φωνῇ ἐκ παλάμης ἀφύλακτος ἀήθεος ἦτεες ὕδωρ πάτριον Ἑβραίων πεφυλαγμένον αἷμα κομίζων; ποῖον ξυνὸν ἔην Σαμαρείτιδι καὶ σέο φύτλη, ὄφρα πίης παρ' ἐμεῖο; καὶ οὐ σέο θεσμός ἐρύκει; αἰδομένοις στομάτεσσιν Ἰουδαῖόν σε καλέσσω·

book 4 οὐ γὰρ Ἰουδαῖοι μιγάδες ξυνήονι θεσμῷ εἰς βίον ἀλλήλοισιν ὁμίλεον ἢ Σαμαρεῖται. καὶ οἱ Χριστὸς ἔειπεν ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ· εἰ μάθες ὑψίστοιο θεοῦ χάριν, εἰ δόσιν ἔγνωσ, καὶ τίς ἔην, ὃς ἔειπεν· ἐπιχθονίης ἀπὸ πηγῆς δός μοι δίψαν ἔχοντι πιεῖν μινυῶριον ὕδωρ· αὐτὴ προφρονέως αἰώνιον ἦτεες αὐτὸν ζῶν ὕδωρ, καὶ τοῦτο σοφὸν ποτὸν εἶχεν ὁπάσσαι. εἶπε δὲ μὴ νοέουσα γυνή φυσίζοον ὕδωρ·

book 4 ὦ ἄνα, θάμβος ἔχει με· σὺ γὰρ τροχοειδέϊ κύκλῳ οὐ κάδον ἐλकुστῆρα φέρεις, οὐ σχοῖνον ἀείρεις, ὄφρα βυθῷ χαλάσειας, ὑποβρυχίων ἀπὸ κόλπων χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν ἄγων μετανάστιον ὕδωρ· καὶ φρέαρ ἐστὶ βάθιστον· ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου τοῦτο πόθεν ζεῖδωρον ἀρυόμενος ξένον ὕδωρ αὐτὸς ἔχεις ποτὸν ἄλλο; μὴ ἀρσενόπαιδος Ἰακῶβ μείζων ἡμετέριοι πέλεις ζαθέοιο τοκῆος, ὃς φρέαρ ὥπασε τοῦτο γέρας Σαμαρείτιδι γαίῃ, καὶ πῖεν ἐξ αὐτοῦ πεδοτρεφὲς ἄρκιον ὕδωρ αὐτὸς ὁμοῦ καὶ παῖδες ὀρεσσινόμεν τε γενέθλη τετραπόδων τε φάλαγγες; ἀνειρομένην δὲ γυναικα Ἰησοῦς ἐδίδαξεν ἀπ' ἀχλύος εἰς φάος ἔλκων· ὃς πῖεται χθονίων λαγόνων μινυῶριον ὕδωρ πίδακος ἢ γλυκὺ νᾶμα χαμαιγενέος ποταμοῖο, διψήσει παλίνορσος· ὅπερ δέ οἱ ἐγγυαλίζω,

book 4 οὐποτε διψήσεις πῶν αἰώνιον ὕδωρ, ἀλλὰ οἱ ἐν πραπίδεσσι μενεῖ ῥόος, ἔμφροني παλμῷ ἀλλόμενον νοεροῖο βυθοῦ θεοδινεῖ ῥιπῇ πηγῆς ἐνδομύχοιο παλιμφυνὲς ἔμπεδον ὕδωρ ζωῆς ἀενάοιο καὶ οὐ χθονίου ποταμοῖο. Ἰησοῦν δ' ἰκέτευε γυνή πειθήμονι φωνῇ· δός μοι, κοίρανε, τοῦτο πιεῖν βιοτήσιον ὕδωρ, πίδακος οὐδαίης ἀλλότριον, ὄφρα πιούσα μήποτε διψήσω καὶ μηκέτι δεῦρο περήσω ἐκ βυθίων λαγόνων ἀρύειν βεβημένον ὕδωρ.

book 4 εἶπε, καὶ ἀγκυλόμητιν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ Ἰησοῦς πολυάνδρον ἐπειρήτιζε γυναικα· ἔρχεο καὶ κίκλησκε τεδὸν πόσιν· ἐκ πόλιος δὲ σπεῦδε ποσὶν ταχινοῖσι τὸ δεῦτερον ἐνθάδε βαίνειν. εἶπε, καὶ ἀγνώσσοις, πολυσπερέων περὶ λέκτρων ψευδομένη, Σαμαρεῖτις ἐτήτυμον ἴαχε φωνήν. ἡ πόσιν οὐ μεθέπουσα πόθεν πόσιν εἰς σὲ καλέσσω; οὐ γὰρ ἔχω φίλον ἄνδρα. θεὸς δ' ἤλεγξε γυναικα· οἶδα, γύναι, μετὰ πέντε νόθον τεδὸν ἔκτον ἀκοίτην· πέντε γὰρ ἔλλαχες ἄνδρας ἀμοιβαδὸν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ, καὶ νῦν ὃν μεθέπεις, οὐ γνήσιός ἐστιν ἀκοίτης· τοῦτό μοι ἀτρεκέως μυθήσαιο. θαμβάλῃ δὲ οὐτιδανῇ Σαμαρεῖτις ἀμείβετο θήλει φωνῇ· κοίρανε, γινώσκω σε θεηγόρον ἄνδρα προφήτην· ἡμεῖων δ' ἀνιόντες ἐς οὖρεα ταῦτα τοκῆς αὐχένα δοχμώσαντο πολυκνίσσω παρὰ πέτρη καὶ θεὸν εὐαγγέεσσιν ἐμειλίζαντο θυηλαῖς· ὑμεῖς δ' ἄρμενον ἄλλον ὑπὸ κλέτας Ἰροσολύμων χῶρον ἐμυθήσασθε μεμηλότα θέσπιδι βουλῇ, ἥχι θεῷ χρέος ἐστὶ θεοδμήτω παρὰ βωμῷ

book 4 μάρτυρον ἱκεσίης κυρτούμενον αὐχένα κάμπτειν κύμβαχον ὀκλάζοντας. ἄναξ δ' ἡμείβετο μύθῳ· πείθεό μοι, Σαμαρεῖτι γύναι, νημερτεῖ μύθῳ, ὅττι νέου βιότοιο διάκτορος ἔρχεται ὥρη, εὐσεβίης ὀχετηγός, ὅτ' οὐκέτι μύστιδι τέχνῃ οὖρεος ὑμετέριοιο θεοκλήτῳ παρὰ βωμῷ οὐδὲ τανυσκοπέλων ὑπὸ τέμπεσιν Ἰροσολύμων αἵματι ταυρεῖῳ κεραελκέα ῥέξετε λοιβὴν ἱκέσιον κλίνοντες ἐρειδόμενον γόνυ πέτρη· ὑμεῖς μὲν κραδίης σφαλερῆς ἑτεραλκεῖ θεσμῷ, ὃν φρεσὶν οὐκ ἐδάητε, γεραίρετε μοῦνον ἀκουῇ μιμηλὴν τελέοντες ἀληθέος εἰκόνα μύθου· ἡμεῖς δ' εὐαγγέεσσιν ἀνάπτομεν ὄργια βωμοῖς μυστιπόλῳ, τόπερ ἴδμεν, ἀνευάζοντες ἰωῇ καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἀεῖδομεν ἔμφροني μύθῳ·

book 4 ἀλλὰ σοφαῖς τελετῇσι θυηπόλος ἔρχεται ὥρη, καὶ νῦν ἄγχι βέβηκεν, ἀληθές ὁππότε μύσται ξυνὸν ὑποκλίνουσι λιτήσιον αὐχένα γαίῃ, αὐχένα δοχμωθέντα καθελκομένοιο καρήνου,

πάντες ἀληθείῃ καὶ πνεύματι· μυστιπόλους γὰρ τοίους ὑψιμέδων ἐθέλει θεός, οἵτινες αὐτῷ ἀκροπαγῇ κάμπουσι συνήορα γούνατα γαίῃ πνεύματι θεσπεσίῳ καὶ ἀληθείᾳ μάρτυρι φωνῇ καὶ δαπέδῳ πρηνηδὸν ἐρειδομένοιο προσώπου· πνεῦμα θεὸς νημερτές, ὅθεν χρέος ἀνέρας ἔλκει ἀτρεκίην καὶ πνεῦμα μιῇ κεράσαντας ἐρωῇ ἀενάου κόσμοιο θεὸν γενετῆρα γεραίρειν. εἶπε, καὶ ἀγνώσσοις γυνὴ μαντώδει φωνῇ Χριστῷ Χριστὸν ἔλεξεν, ἀοσητῆρα δὲ κόσμου ὁψὲ μολεῖν ἀγόρευε, τὸν ἐγγύθεν εἶχε μολόντα·

book 4 κοίρανε, θεσμοφόρων πατέρων ἐδάημεν ἀκουῇ, Μεσσίας ὅτι θεῖος ἐλεύσεται, ὅντινα λαοὶ Χριστὸν ἐφημίζαντο· καὶ ὁππότε κεῖνος ἰκάνει, ἡμέας ἀγνώσσοντας ἐτήτυμα πάντα διδάξει. εἶπε γυνή, καὶ Χριστὸς ἀμείβετο μάρτυρι μύθῳ δάκτυλον αὐτοβόητον ἀναυδέϊ ῥινὶ πελάσσας· Χριστὸς ὁ σοὶ λαλέων αὐτὸς πέλον· ἀγχιφανῇ δὲ ὄμμασι παπταίνεις με, τὸν οὐασιν αἰὲν ἀκούεις· Χριστὸς ἐγὼ γενόμεν· οὐ δεῦτερος ἄλλος ἰκάνει.

book 4 — — — — — οὐδέ μιν εἴρετο Πέτρος, ἅτε θρασύς· οὐδέ τις αὐτὸν τολμήσας ἐρέεινε· τί δίζεαι; ἢ τί μετ' αὐτῆς φθέγγεαι; ὠκυτέρῳ δὲ διαστείχουσα πεδίλῳ, κάλπιν ἐπιτρέψασα γυνὴ θεοδέγμονι πηγῇ, εἰς πόλιν ἵχνος ἔκαμψε καὶ ἔννεπε πᾶσι πολίταις· δεῦτε καὶ ἀθρήσητε θεοπρόπον ἄνδρα προφήτην, ὅστις ἐμοὶ φάτο πάντα, τάπερ κάμον· ἢ ῥά νυ Δαβὶδ οὗτος ἀριστογόνοιο βοώμενος υἱὸς ἰκάνει; ἀγγελίης δ' αἰόντες ὁμοζυγέες Σαμαρεῖται συμφερτὴν ταχύγουνον ἐπεσσεύοντο πορείην ἐκ πόλιος στείχοντες ἐς ἀγχιθέου στόμα πηγῆς,

book 4 εἰς θεὸν οἰστροθέντες ἐνὶ φρενοθελγεί μύθῳ. ἔνθα χρόνου μεσσηγύ, πρὶν ἄστεος ἔκτοθι βαίνειν στεινομένων νεφεληδὸν ἐπήτριμα κύματα λαῶν, Χριστὸν ἐκυκλώσαντο καὶ ἐφθέγγαντο μαθηταί· ῥαββὶν, δέχνυσο ταῦτα καὶ ἔσθιε. κινυμένης δὲ χειρὸς ἀφωνήτοιο νοήμονι μάρτυρι σιγῇ δαῖτα μινυνθαδίην ἀπεσεύσατο ταῦτα βοήσας· ἄλλην δαῖτα φέρω βιοτήσιον, ἣν ἐνὶ θυμῷ ὑμεῖς οὐκ ἐδάητε. καὶ ἔννεπεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ· ἢ ῥά οἱ ἄλλος ὅπασσε φαγεῖν ἐπιδήμιος ἀνὴρ;

book 4 φιλοπάτωρ δ' ἀγόρευεν ἄναξ ἑτερόφρονι μύθῳ· εἶδαρ ἐμὸν πέλε μῦθος, ἐμὸν ποτὸν ἔργα τοκῆος· εἶδαρ ἐμὸν πέλε μοῦνον, ὅπως ἄτρεπτον ἐέλδωρ πατρὸς ἐμοῦ τελέοιμι καὶ ἔνθεον ἔργον ἀνύσω· ὑμεῖς οὐ τόδε πάντες ἐνὶ ξυνώσατε μύθῳ ἴδμονες ὥρων, ὅτι λείπεται εἰς ἐτί μούνη μηνῶν τετραέλικτος ἀελλήεσσα πορείη, καὶ θέρος ἀγλαόκαρπον ἐλεύσεται; ἦνιδε, πάντες εἰς πόλιν ἀντικέλευθον ἀείρατε κύκλον ὅπωπῆς, πῶς πόλιες λευκῇσι περιφρίσσουσιν ἀλωαῖς καὶ βροτέου χατέουσιν ἐυγλώσσοιο θερισμοῦ, πῶς στάχυες θαλέθουσιν ἐχέφρονες· εἰ δὲ τις ἀνὴρ χεῖλεσιν, οὐ παλάμησιν ἀερτάζων λάλον ἄρπην γείτονος ἀμήσειε θεοῦδ' ἀλήϊα γαίης, μισθὸν ἔχει, καὶ πατρὶ θεῷ ζῶντα φυλάσσων εἰς χρόνον οὐ λήγοντα νοήμονα καρπὸν ἀγείρει, ὄφρα κεν ὁ σπεύρων καὶ ὁ θέσκελα λήϊα κείρων χαίρη ὁμοῦ καὶ πιστὰ θαλύσια πατρὶ τελέσση, εὐσεβίης ἀροτῆρα καὶ ἀμητῆρα γεραίρων. ἔνθεν ἔην ὃδε μῦθος ἐτήτυμος, οὐνεκεν ἀνὴρ

book 4 ἄλλος ἀροτρεῦει σπόρον ὄμπνιον αὐλακι νεύων, καὶ στάχυν ἀμήσει στεφανηφόρος ἄλλος ἀλωεύς· ἄλλοι μὲν μογέεσκον ἀλωέες αὐλακι φωνῆς, καρπὸν ἔως ἔσπειραν; ἀποστέλλω δὲ καμόντων ὑμέας ἀκαμάτους ἀλλότριον εἰς κόπον ἀνδρῶν. ἀμήσαι στομάτεσσιν ἐτοιμοτάτων στίχα καρπῶν λήϊον οὐ σπείραντας ἢ ἀρδεύσαντας ἀλώῃν. πολλοὶ μὲν ναέται ταχυπειθέα λαὸν ἀλήτην πίστιος ἀρραγέεσσιν ἐπυργώσαντο θεμέθλοις, μαρτυρίην αἰόντες ἐγερσινόοιο γυναικὸς φθεγγομένης, ὅτι πάντα, τάπερ κάμον, εἶπε προφήτης. ἀλλ' ὅτε οἱ σχεδὸν ἦλθον ὁμοφραδέες Σαμαρεῖται, Χριστὸν ἐγουνάζοντο φιλοστήργῳ τινὶ μύθῳ αὐθι μένειν· καὶ παῦσεν ἄναξ παρὰ γείτονι πηγῇ καὶ ταχὺς εἰς πόλιν ἦλθεν ὁμόστολον οἶμον ὁδεύων.

book 4 καὶ θεὸς αὐτόθι μίμνεν, ἔως δρόμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ ὀξείῃ στροφάλιγγι παρέστιχε δίζυγος ἡοῦς. καὶ μετὰ διπλόον ἡμᾶρ ἄναξ σπεύδοντι πεδίλῳ οὐάσι πειθομένοισι πεπηγότα μῦθον ἐάσας κεῖθεν ἔβη παλίνορσος ἀναινομένων ναετήρων καὶ πάλιν εἰς πέδον ἦλθε φιλοχρίστων Γαλιλαίων. μούνην δ' οὐκ ἐπάτησεν ἔην ζηλήμονα πάτρην· καὶ γὰρ ὁμογνήτων δεδαημένος

ἤθεα φωτῶν μάρτυρα μῦθον ἔειπεν ἐτήτυμον, ὅτι προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐνὶ πατρίδι τιμήν.

book 4 ἀλλ' ὅτε δὴ Γαλιλαῖον ἐς ἔδρανον ἦλθεν Ἰησοῦς, δὴ τότε μιν προφανέντα παλιννόστοισι κελεύθοις ἄσμενος ἐσμὸς ἔδεκτο θεοστόργων Γαλιλαίων. πάντα, τάπερ ποίησεν ἐν ἔρκεσιν Ἰεροσολύμων, ὄμμασιν ἀθρήσας, ἱερῆς ὅτε κῶμον ἐορτῆς μητέρες εὐσεβίης θιασώδεις ἤγαγον ὦραι· καὶ γὰρ ἐς ἱερὸν ἡμαρ ἐπεστιχόωντο καὶ αὐτοί. Ἰησοῦς μὲν ἵκανε καὶ ὥκεεν αὐτόθι μίμνων, ἦχι πέδον Καναναῖον, ὅπη πάρος εἰς χύσιν οἴνου ξανθὸν ὕδωρ ποίησε φύσιν χιονωπὸν ἀμείψας.

book 4 ἦν δέ τις ἰθύνων στρατιὴν βασιλῆιος ἀνὴρ, οὗ πάις ἀγχιάλιο Καφαρναοὺμ ἐνὶ δήμῳ κέκλιτο νωθρὰ φέρων πεπεδημένα γούνατα νούσῳ· καὶ γενέτης φιλότεκνος ἴσῳ μαστίζετο πυρσῷ, παιδὸς ἱμασσομένοιο τάχα πλέον. οὗτος ἀκούσας — — — — — νόστιμος οὔδας ἔδυνε φιληρέτων Γαλιλαίων, ἔδραμεν εἰς Καναναῖον ἐδέθλιον· ἀγχιφανῆς δὲ Ἰησοῦν ἐρέεινεν, ὅπως νέον υἱὰ σαώσῃ ἄστεος ἀγχιπόροιο κατήλυδα πέζαν ὁδεύων. καὶ μιν ἄναξ ἐνένιπεν ἐῷ νεμεσήμονι μύθῳ· εἰ μὴ ἐμῆς ἐξίδητε πολύτροπα θαύματα φωνῆς, οὔποτέ μοι πείθεσθε. καὶ αἰθομένου πυρετοῖο δάκρυσι θερμότεροισι διάβροχος ἴαχεν ἀνὴρ· σπεῦσον, ἄναξ, κατάβηθι πέδον Καναναῖον ἐάσας, πρὶν θανέειν ἐμὸν υἱὰ τεῆς ἐπιδευέα φωνῆς. καὶ μιν ἄναξ θάρσυνεν ἐῷ ζωαρκεί μύθῳ·

book 4 ἔρχεο καὶ ζῶοντα καὶ ἀρτεμέοντα κιχήσεις τηλύγετον σέο παῖδα· παρ' ὑμετέρῃ δὲ τραπέζῃ ἄσμενος εἰλαπίναζε σὺν υἱεὶ δαιτυμονῇ. εἶπεν ἄναξ, καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἐπεπείθετο μύθῳ, Ἰησοῦς δὲ ἔειπε, καὶ ἔστιχεν ἐλπίδι πειθοῦς· καὶ οἱ τηλεπόροιο καταστείχοντι κελεύθου ἤντεον αὐχήμεντες ὁπάονες· οὐδὲ μὲν ἀνὴρ δμῶας ἐοὺς ἐρέεινε γεγηθότας· ἐκ δὲ προσώπου υἱὸν ἐὼν ζῶοντα σοφῇ γίνωσκε σιωπῇ. καὶ οἱ πάντες ἔλεξαν ὁμήλудες ἡδέϊ μύθῳ·

book 4 ζῶει σός, φιλότεκνε, ποδὴνemos υἱὸς ὀδίτης, νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε σαώτερος. αὐτὰρ ὁ χαίρων δμῶας ἐοὺς ἐρέεινεν ἀλεξικάκου χάριν ὥρης, τῇ ἐνὶ φαιδροτέρῃν βιοτήσιον ἔσχε γαλήνην. καὶ μίαν εἰν ἐνὶ πάντες ὁπάονες ἴαχον αὐδὴν· υἱέα σὸν λίπε νοῦσος, ὅτε χθιζῇ παρὰ νύσση ἐβδομάτη στείχουσα βιοσσόος ἔτρεχεν ὥρη. ἔγνω δ' αὐτοδίδακτος ἀνὴρ ὀδυνήφατον ὥρην, τῇ ἐνὶ θέσκελος εἶπεν ἄναξ ζωαρκεί φωνῇ· ἔρχεο σὸν ποτὶ δῶμα, τεὸς πάις ἐστὶν ἀπήμων.

book 4 καὶ καθαραῖς πραπίδεσσιν ἀκαμπέα δέξατο πειθῷ εὐσεβίης ὅλον οἶκον ἀμεμφέος εἰς φάος ἔλκων· αὐτὸς ὁμοῦ καὶ πάντες, ὅσους τρέφε, μάρτυρι μύθῳ πίστιος ἀκλινέεσσιν ὑπεξεύγνυντο λεπάδνοις. τοῦτο δὲ δεύτερον ἄλλο πάλιν ζωαρκεί φωνῇ, ἦχι πέδον Καναναῖον ἐν εὐπύργῳ Γαλιλαίῃ, Ἰησοῦς κάμε θάμβος Ἰουδαίηθεν ὁδεύσας εἰς πόλιν ἀγλαόπαιδα τανυπλοκάμων Γαλιλαίων πρεσβύτερον μετὰ θαῦμα φιλακρήτων ὑμεναίων ὕδατος οἰνωθέντος ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ.

book 5 Ἰησοῦς δ' ἀνέβαινεν, ὅπη δόμος αἰθερί γεῖτων χιονέην ἀμάρυσσε λίθων ἐτερόχροον αἶγλην. ἦν δέ τις εὐποίητος ἐν εὐύδρῳ προβατικῇ πέντε παντυπλεύρησιν ὑπ' αἰθούρησι μελάθρου δαιδαλέων ζωσθεῖσα λίθων ὑψάντυγι μίτρῃ εὐρυτενῆς ἀσάμινθος, ὅπη κεκακωμένος ἀνὴρ ἄλμασιν αὐτομάτοισιν ἰδὼν ὀρχούμενον ὕδωρ, ὁπότε κυμαίνοντι δέμας φαίδρυνε λοετρῷ, θερμὰ πεπαινομένης ἀπεσεῖσατο λύματα νούσου φέρτερον ἰητήρος ἰδὼν ὀδυνήφατον ὕδωρ. ἦν δέ τις ἐμπεδόμοχος ἀνὴρ παρὰ γείτονι πηγῇ τρεῖς δεκάδας δασπλήτι παριππεύσας ἐνὶ νούσῳ καὶ πάλιν ὄγδοα κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν. τοῦτον ἰδὼν ἀτίνακτον ἐθήμονι κείμενον εὐνῇ Ἰησοῦς ἐνόησεν, ὅτι χρονίων ἐπὶ λέκτρων εἶχε δυσαλθήτῳ πεπεδημένα γούνατα νούσῳ· καὶ μιν ἄναξ ἐρέεινε χέων οἰκτίρμονα φωνήν· ἀσκηθῆς ἐθέλεις πάλιν ἔμμεναι; αὐτὰρ ὁ κάμνων ἐκ φρενὸς ἀδρανέος βεβημένον ἄσθμα τιταίνων

- book 5 λεπταλέῃ μόγις εἶπεν ἀνὴρ βραδυπευθεὶ φωνῇ· κοίρανε, νουσοκόμοιο φιλοστόργοιο χατίζω· οὐ γὰρ ἔχω τινὰ φῶτα διάκτορον, ὄφρα κε πηγῆς θυιάδος αὐτοέλικτον ἰδὼν κυρτούμενον ὕδωρ εἰς ἱερὴν ἀσάμινθον ἐλαφρίζων με χαλάσῃ· ὄφρα μὲν ἀστήρικτον ἐμὸν πόδα νωθρὸν ἐρέσσω, τόφρα δὲ μᾶλλον ἐμεῖο νεώτερος ὀξεί παλμῷ προφθάμενος βροτὸς ἄλλος ἐλαφρότερος καταβαίνει ἀφρὸν ἀερσιπότητον ἐρευγομένης ἀσαμίνθου. καὶ μιν ἄναξ θάρσυνεν ἐῖ ζωαρκεί φωνῇ·
- book 5 ἔγρεο, λέκτρον ἄειρε καὶ ἔρχεο κοῦφος ὁδίτης. νουσαλέος δ' ἀνέπαλτο καὶ εἰς πέδον ἵχνος ἐρείσας ἴσατο καὶ κλιντῆρα λαβὼν ἐπικείμενον ὦμῳ ἔστιχε πανδόκον οἶκον ἀήθεα γούνατα πάλλων, ἀκαμάτῳ βαρύφορτον ἐπωμίδι λέκτρον αἰείρων. καὶ τότε σάββατον ἦεν· ἐν εὐλαίγγι δὲ νηῷ ἀνέρα παπταίνοντες, ὃν ἀρχαίης ἀπὸ νούσου λυσιπόνῳ ταχυεργὸς ἄναξ ἰήσατο μύθῳ, εἵρεον, ὅς τις ἄνωγεν ἐῖ σημάτων φωνῇ λέκτρον ἀερτάζοντα παλινδίνητον ὁδεύειν·
- book 5 καὶ φθονερούς ἀπάμειπτο σοφῷ θεοπειθεί θυμῷ· ὅς τις ἀπὸ κλιντῆρος ἀνεζώγρησε πεσόντα, οὗτος ἐμοὶ κατέλεξεν ἀερτάζειν καὶ ὁδεύειν. καὶ μιν Ἰουδαίων πάλιν εἵρετο λαὸς ἀγῆνωρ· τίς πέλεν, ὅς σε κέλευσεν ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ· ἔρχεο σὸν κλιντῆρα λαβὼν πεφορημένον ὦμῳ; οὐ μὲν ἀνὴρ δεδάηκεν ἐῖς ἰήτορα νούσου. καὶ μιν ἰδὼν στείχοντα λιθώδεος ἔνδοθι νηοῦ ὕβριν ἀναμνήσας προτέρην, ποινήτορι νούσῳ Χριστὸς ἀναστέλλων ἐπετέλλετο μάρτυρι μύθῳ·
- book 5 ἠνίδε, νοῦσον ἔχων σόος ἔπλεο· μηκέτι ῥέξης ἀμπλακίην ἐτέρην, μὴ κύντερον ἄλλο νοσήσης. καὶ θρασὺς Ἑβραίοισι παλίνδρομος ἄγγελος ἔστη μῦθον ἀναινομένῳ βοόων ζηλήμονι λαῷ, ὅττι μιν αὐτοκέλευστος ἀπήμονα θέσπιδι φωνῇ Ἰησοῦς ἐτέλεσσε καὶ ὀψικέλευθον ὁδίτην νουσοκόμου κλιντῆρος ἀήθεα θῆκε φορῆα· οὐ χάριν Ἑβραῖοι μανιώδεις ἄφρονι θυμῷ Ἰησοῦν ἐδίωκον, ὅτι ζαθέῳ παρὰ νηῷ, ὁππότε σάββατον ἦεν, ἐπείγετο ταῦτα τελέσσαι μοῦνος ἐὼν ἀφύλακτος, ὅτε βροτέων ἀπὸ μόχθων πάντες ἀεργηλοῖσιν ἐπέτρεπον ἔργον ἀέλλαις — — — — — ἀκάνθαις Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων ὑψάχχυνα φωνήν· εἰσέτι νῦν γενέτης ἐργάζεται ἡθάδι θεσμῷ, ἥθεσιν ἀντιτύποις καὶ ἐγὼ πάις ἔργον ὑφαίνω.
- book 5 οὐ χάριν Ἑβραῖοι δολίῳ μάστευον ὀλέθρῳ Χριστὸν ἀποκτείνειν, ὅτι μὴ μόνον ἤθελε λύειν ἔννομον ἀπρήκτοιο σέβας πεφυλαγμένον ἡοῦς, ἀλλ' ὅτι μυστιπόλοιο μετὰ δρόμον ἡριγενείης καὶ θεὸν αὐτογένεθλον ἐὼν κίκλησκε τοκῆα ἰσάζων ἐὼν εὖχος ἐπουρανίῳ βασιλῇ. Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν· ἀμὴν ἐπιμάρτυρον ἔστω· οὐδὲν ἐῖ ἰότητι δυνήσεται υἱὸς ἀνύσσαι, εἰ μὴ ἐσαθρήσειεν ἐὼν τελέοντα τοκῆα· ἔργα γὰρ εἶν ἐνὶ πάντα πατὴρ ἐμὸς ὁππόσα ῥέζει, ταῦτα θεὸν γενέτην μιμούμενος υἱὸς ἀνύσσει· υἰέα γὰρ φιλέει γενέτης ἐόν· ὅσα δὲ τεύχει, παιδί φίλῳ δείκνυσι καὶ εἰσέτι μείζονα δείξει, ὄφρα κε θαμβήσητε τελειοτέρων χάριν ἔργων· ὥσπερ γὰρ γενέτης νέκυας μετὰ πότμον ἐγείρει ζωγρήσας παλινόρσον ἀκινήτων δέμας ἀνδρῶν, οὕτως, οὐς ἐθέλει, καὶ ὁμοίος υἱὸς ἐγείρει ζωγρήσας φθιμένων παλινάγρετα σώματα φωτῶν· οὔτινα γὰρ κρίνειε πατὴρ ἐμός· ἀνδρομέην δὲ ὄψιμον υἱεὶ δῶκεν ὅλην κρίσιν, ὄφρα κε πάντες
- book 5 υἰέα τιμήσωσιν ἰσόζυγον ᾧ γενετῇρι, οἷά τε κυδαίνουσι καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα· εἰ δέ τις ἄλλοπρόσαλλον ἔχει νόον οὐδὲ τοκῆος κυδαίνει λόγον υἱά, καὶ οὐ γενετῆρα γεραίρει. μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀμὴν, ἀμὴν πάλιν ἔστω ὅς τις ἀνὴρ δέξοιτο νόου πειθήμονι θεσμῷ μύθους ἡμετέρους καὶ ἐμῷ πείθοιτο τοκῇ, εἰς κρίσιν ἐσσομένην οὐκ ἔρχεται, ἀλλ' ἐπὶ κείνην ζωὴν ἀμβροσίην, τὴν οὐ χρόνος οἶδεν ὀλέσσαι, ἵξεται ἐκ θανάτοιο μετάρτροπος· ἀπροΐδης γὰρ
- book 5 μαῖα παλιγγενέων μερόπων νεκουσσός ὥρῃ ἵξεται ὀπιτέλεστος, ἀναυδέες ὁππότε νεκροὶ αὐτὶς ἀναζήσουσιν ἀνοστήτων ἀπὸ κόλπων, πάντες ἀλεξιμόροιο μιῆς αἰόντες ἰωῆς παιδὸς τηλυγέτοιο φερεζώοιο τοκῆος· ὥσπερ γὰρ γενέτης μεθέπει παμμήτορα κόσμου ζωὴν, ἥς ἅπο πᾶσι βιοσσόον ἄσθμα τιταίνει, οὕτω παμμεδέοντι καὶ υἱεὶ δῶκε κομίζειν ζωὴν καὶ ζαθέην ὑψίζυγον ὥπασε τιμὴν καὶ κρίσιν, ὣν ἐθέλει, τελείειν ἰσόζυγι θεσμῷ, ὅττι περ ἀνθρώποιο

φερέσβιος υἱὸς ἀκούει· καὶ μὴ θάμβος ἔχητε, καὶ εἴ τινα θέσκελον ὁμφὴν ἔννεπον ἔσσομένην, ὅτι λοίσθιος ἔρχεται ὥρη καὶ νῦν ἄγχι βέβηκεν, ἀολλέες ὁππότε νεκροὶ ζωοτόκων αἰόντες ἀνοστήτων ἀπὸ τύμβων Χριστοῦ φθεγγομένοιο δεδεγμένοι ἔνθεον ἡχῶ πάντοθεν αἰσσοῦσι, καὶ ὄψιμος ἄλλος ἐπ' ἄλλω ἀρχαίῃ πελάσειε παλιγενεὺς ἵχνος ἀρούρη· οἱ μὲν ἀεθλεύσαντες ἀμεμφέα πιστὸν ἀγῶνα ζωῆς ἀθανάτης ἐς ἀνάστασιν, οἱ δὲ καμόντες

book 5 ἔργα πολυπλανέος βιοτῆς ἐτερόφρονι λύσση κρίσιος ἔσσομένης ἐς ἀνάστασιν· οὐρανίου μὲν οὐ δύναμαι γενετῆρος ἀπόπροθεν οὐδὲν ἀνύσσαι αὐτόματος, κρίνειν δὲ δυνήσομαι, ὥσπερ ἀκούω· νημερτῆς δέ μοί ἐστιν ἐμὴ κρίσις· οὐ γὰρ ἰκάνω κῦδος ἐμὸν τελέειν διζήμενος, ἀλλὰ τοκῆος· τιμὴν ἡμετέρεην οὐ φθέγγομαι· ἦν γὰρ ἐνίψω μαρτυρίην ἰδίην, οὐ πείθεται ἄλλος ἀκούων· οὐ γὰρ ἐμὸς πέλε μῦθος ἐτήτυμος, ἦνπερ ἐνίψω μαρτυρίην ἰδίην αὐτόθροον· ἀμφ' ἐμέθεν δὲ

book 5 ἄλλος ἀνὴρ πέλε μάρτυς ἐπάρκιος· οἶδα δὲ κείνου πιστὴν μαρτυρίην καὶ ἐτήτυμον· εἰρόμενοι δὲ ἄγνων Ἰωάννην θεοδέγμονος ἔγκυον ὁμφῆς ὑμεῖς οὐρεσίφοιτον ἐπέμψατε λαὸν ὁδίτην ἀνδρῶν μυστιπόλων καὶ ἀμεμφέα θέσκελος ἀνὴρ μῦθον ἀληθείης ἀλύτῳ σφρηγίσσατο δεσμῷ μάρτυρος ἐμπεδόμυθος· ἐπιχθονίης δ' ἀπὸ φωνῆς μαρτυρίην μερόπων οὐ δέχνυμαι, ἀλλὰ διδάσκων Ἑβραίους τάδε πάντα μετέρχομαι, ὄφρα μαθόντας ὑμέας εἶν ἐνὶ πάντας ἐμοῖς ἐπέεσσι σαώσω·

book 5 κεῖνος Ἰωάννης νοερούς σπινθῆρας ἰάλλων εὐσεβίης πέλε λύχνος ἐτήτυμος, ἀνδράσι φαίνων· ὑμεῖς δ' εἰς στροφάλιγγα μιῆς ταχυδινέος ὥρης κείνου μαρτυρίησιν ἐφαιδρύνασθε φανέντος ὕδασι ἀστράπτοντος ἀγαλλόμενοι περὶ λύχνου, ὕδασι θεσπεσίοισιν· Ἰωάνναο δὲ φωνῆς μείζονα μαρτυρίην μεθέπω καὶ ὑπέρτερον ὁμφὴν· ἔργα γάρ, ὁππόσα δῶκε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τελέσω, φθέγγεται αὐτοβόητα λάλῳ σάλπιγγι σιωπῆς ταῦτά με κηρύσσει καὶ ἐρεύγεται ἔμπεδον αὐδὴν·

book 5 οὐδὲ πατὴρ με λέλοιπεν ἀκηρύκτῳ τινὶ σιγῇ, ὅστις ἐμὲ προέηκεν ἀπ' αἰθέρος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς φθεγγομένοις στομάτεσσι θεογλώσσων διὰ φωτῶν μαρτυρίην ζώουσιν ἀμοιβαίῃ πόρε δέλτῳ, ὅστις ἐμὲ προέηκε· καὶ ἔνθεον οὐποτε μορφὴν πατρὸς ἐθήησασθε καὶ οὐκ ἠκούσατε φωνῆς, οὐδέ οἱ ἀπλανέεσσι φυλάσσετε μῦθον ἀκουαῖς· ὃν γὰρ ἐμὸς προέηκε πατὴρ χραισιμήτορα κόσμου οὐ θεὸν υἱά δέχεσθε καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα· γραπτὰ θεορρήτων μαστεύετε θέσφατα βίβλων, ἥσιν ἔχειν ἔλπεσθε χρόνου παλιναυξέϊ κύκλῳ ζωὴν οὐ μινύθουσιν· ἐνὶ γραφίδεσσι δὲ κεῖναι μαρτυρίην βοόωσιν ἐμὴν ὑποφήτορι μύθῳ ἀθανάτῳ σάλπιγγι· καὶ οὐ σπέρχεσθε μαθόντες γράμματα φωνήεντα θελήμονες εἰς ἐμὲ βαίνειν·

book 5 τιμὴν ἐκ μερόπων οὐ δέχνυμαι· ἀλλὰ που ἔγνω ὑμέας ἀστόργοισιν ἐν ἥθεσιν, οὐδὲ τοκῆος φίλτρον ἐπουρανίῳ φυλάσσετε παμβασιλῆος· ἦλθον ἐγὼ βοόων πατρώϊον οὖνομα κόσμῳ, καὶ θεὸν οὗ με δέχεσθε καὶ οὐ πείθεσθε τοκῆι· εἰ δέ τις ἄλλος ἵκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ ἀντίθεος, τότε κεῖνον ἀνάρσιον ἠπεροπῆα αὐτίκα μειλίσσεσθε τεθηπότες, ὄφρα τις εἴπῃ· γνήσιον ἠρνήσαντο, νόθον δ' ἐδέχοντο φανέντα· πῶς δέ με, πῶς δὲ δύνασθε θεοῦ λόγον υἱά γεραίειν κῦδος ἀπ' ἀλλήλων ἐπιδέγμενοι, οὐδὲ δαῖναι μούνου παγγενέταο θεοῦ μαστεύετε τιμὴν; ἦ ῥα μάτην ἔλπεσθε, κατήγορα χεῖλεα λύσας ὑμείων ὅτι λύσσαν ἐμῷ γενετῆρι βοήσω· ὑμέας ἐν γραφίδεσσι κατήγορος ἄλλος ἐλέγχει,

book 5 Μωσῆς θεσμοθέτης πρωτόθροος, ᾧ ἔπι μούνῳ ἐλπίδες ὑμείων θεοπειθέες· εἰ γὰρ ἐκείνου ἔμπεδον ἀπλανέεσσι ἐθήκατε μῦθον ἀκουαῖς, καὶ κεν ἐμοὶ πείθεσθε πεποιθότες· ἀμφ' ἐμέθεν γὰρ θεῖος ἀνὴρ ἔγραψεν ἐτήτυμος· εἰ δ' ἄρα κείνου γράμμασιν οὐ πείθεσθε, τάπερ θεὸς ὥπασε κόσμῳ, μᾶλλον ἀκλητόισι πόθεν δέξοισθε μενοιναῖς ἄγραφον ἡμετέρων στομάτων αἰόντες ἰωήν.

book 6

Ἐννεπε καὶ μετέπειτα πέρην Τιβερηίδος ἄλμης νηὶ πολυκλήιδι ταμῶν ἀντῶπιον ὕδωρ γείτονα γαῖαν ἔδυνε· συνεσσεύοντο δὲ λαοὶ θαύματα παπταίνοντες, ἅπερ κάμεν ἠθάδι μύθῳ, ῥυόμενος βαρύνουσιν ἱμασσομένων δέμας ἀνδρῶν· καὶ δαπέδου λοφόντος ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνήιε· μεσσοφανῇ δὲ ἐζόμενον στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο μαθηταί. καὶ σχεδὸν Ἑβραίοισι φιλόργιος ἦεν ἑορτή, πάσχα τόπερ καλέουσι· δι' εὐδένδροιο δὲ λόχμης ὀφθαλμοὺς ἀνάειρε, καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔδρακεν ἀγκικέλευθον ἐπήλυδα λαὸν ὁδίτην. ἐζόμενον δὲ Φίλιππον ἐὼ μιλίξατο μύθῳ· εἶπέ, πόθεν πριάμεσθα πολυσπερέων χύσιν ἄρτων ἀνδράσι τοσσατίοισιν; ἐὴν δ' ἔκρυπτε μενοινῆν καὶ νόον ἀγνώσσοντος ἐπειρήτιζε Φίλιππου· αὐτὸς γὰρ δεδάηκε, τόπερ καὶ ἔμελλε τελέσσαι. ἀσχαλὼν δὲ Φίλιππος ἐμίγνυε θαύματι φωνήν·

book 6 λαὸν ἴσον ψαμάθοισι διηκοσίων τινὶ μέτρῳ ἄρτοι δηναρίων οὐκ ἄρκει εἰσι κορέσσαι, ὄφρα κε βαιὸν ἕκαστος ἔχη μέρος. εἷς δὲ τις αὐτῶν ἀγκιθέων ἐτάρων εὐάγγελον ἴαχε φωνήν, Ἀνδρείας βασιλῆι χέων φερέδειπνον ἰωήν, ὑγροπόρου Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυβολῆος· ἔστι τις ἐνθάδε κοῦρος ἔχων κριθώδεας ἄρτους πέντε καὶ ἀγκιπόρου διδυμάονας ἰχθύας ἄλμης, ἰχθύας ὀπταλέους διδυμάονας· ἀλλὰ τί ῥέξει ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ; Ἰησοῦς δ' ἐκέλευσεν ἐτοιμοτάτοις ἐταίροις·

book 6 κλίνατε δαιτυμόνων μιγάδας στίχας ὑψόθι γαίης· ἦν δὲ τις αὐτόθι χόρτος ἀπείριτος. ἀμφιλαφὴς δὲ σύμπλοκος ἐσμὸς ἦν ὁμοδόρπιος ὑψόθι χόρτου· πέντε δὲ χιλιάδες πολυειδέες ἦσαν ἀριθμῷ δαιτυμόνων· καὶ ἕκαστος ἐρείδετο γείτονι τοίχῳ κεκλιμένοι στοιχηδὸν ἐπ' εὐπετάλοιο τραπέζης μηκεδανῆς. καὶ πέντε λαβὼν κριθώδεας ἄρτους Χριστὸς ἀειζώνοντι χάριν γενετήρι τιταίνων ἔκλασε συμπλεκέος παλάμης γαμψώνυχι παλμῷ καὶ πόρε δαιτυμόνεσσι καὶ ὥρεγε πᾶσιν ἐδωδὴν καὶ διδύμων νεπόδων, ὅσον ἤθελον. ἀλλ' ὅτε λαῷ πειναλέῳ κόρος ἔσκε πολυφλοίσβοιο τραπέζης, Ἰησοῦς ἐπέταξεν ὁμοζήλοισι μαθηταῖς· πάντα ταχυστροφάλλιγγι μιῇ συλλέξατε ῥιπὴ κλάσματα πυκνωθέντα περισσοβότοιο τραπέζης,

book 6 ὄφρα κε μηδὲν ὄλοιτο. καὶ ἄστατος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ φοιταλέων πεφόρητο διάκτορος ἐσμὸς ἐταίρων ὄγκον ἐπασσυτέρων τελέων ὑψούμενον ἄρτων χερσὶ βαθυνομένησιν· ἀπὸ χλοεροῖο δὲ χόρτου ῥωγαλέης συνάγειρε πολὺπλανα λείψανα φορβῆς, ὅσα περισσεύοντο· μιῆς δ' ἀπὸ πεντάδος ἄρτων μαστεύων ἐλικηδὸν ἐὼ πολυχανδέϊ κόλπῳ συμμιγέων ἔπλησε δωδέκα κύκλα κοφίνων. καὶ πολὺς ἄλλοθεν ἄλλος ἀνίαχε θαῦμα νοήσας, Χριστὸς ὅπερ ποίησεν ὄλῳ θοινήτορι λαῷ, ἄρτων αὐτομάτων παλιναυξέα δαῖτα γεραίρων. οὗτος, ὃν αἰείδουσιν ἐτήτυμός ἐστι προφήτης, ὃν φάτις ἀνάοιο μολεῖν ἰθύντορα κόσμου. εἰδὼς δ' αὐτοδίδακτος ἄναξ ὑποκάρδιον ὁμφὴν, ὅττι μολεῖν ἤμελλον ὁμήλυδες αὐτόθι λαοὶ καὶ μιν ἀφαρπάξαντες ἀναστήσειν βασιλῆα, οὔρεος ὑλήεντος ἐρημάδα δύσατο πέτρην. καὶ σκιοῖς ὅτε κῶνος ἀνέδραμε γείτονος ὄρφνης, πόντον ἐς ἀντικέλευθον ἐπερρώοντο μαθηταί. νῆα δ' ἐπαΐξαντες ἀλίδρομον, ἄρμα θαλάσσης,

book 6 γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐπορθμεύοντο μαθηταί ἄστῳ Καφαρναοὺμ μετανεύμενοι· ἀρτιφανὴς δὲ γαῖαν ὅλην ἐκάλυψε μελαγκρήδεμνος ὁμίχλη, καὶ χροῖ ποικιλόνωτον ἐπισφίγξασα χιτῶνα ἀστερόεν σελαγίζεν· ἐλδομένοις δὲ μαθηταῖς οὕπῳ Χριστὸς ἴκανε. ἐπειγομένης δὲ θυέλλης ἀγχινεφὴς ἐπίκυρτος ἐπυργώθη ῥόος ἄλμης, καὶ δολιχοῖς ἐλατῆρες ὕδωρ ἐχάρασσον ἐρετμοῖς ἀντιπόροις ἀνέμοις βεβημένον. εἰναλίων δὲ τρεῖς δεκάδας σταδίων ἢ ἑεῖκοσι πέντε ταμόντες Χριστὸν ἐθήησαντο διαστείχοντα θαλάσσης, ἄβροχον ἵχνος ἔχοντα, βατῆς ἀλὸς ὁζὺν ὁδίτην, ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον· ἀτυζομένοις δὲ μαθηταῖς Ἰησοῦς ὁάριζεν· ἑάσατε τάρβος ἀήταις. Χριστὸς ἐγὼ ταχύγουνος ὁδοιπόρος εἰμὶ θαλάσσης.

book 6

καί μιν ἐλεῖν μενέαινον ἐς ὀλκάδα—καί μέσον ἄλμης ἦν τότε—καί πέλεν ὄρμος, ἐπεὶ θεοδινεῖ παλμῷ οἷα νόος πτερόεις ἀνέμων δίχα, νόσφιν ἐρετμῶν, τηλεπόροις λιμένεσσιν ὀμίλεεν αὐτομάτη νηῦς. ἀλλ' ὅτε πορφύρων Τιβερηίδα γείτονα πέτρην ἀκροφανῆς ἐχάραξε λιπόσκιον ὀρθρος ὀμίχλην, λαὸς ἐυκροκάλοιο πέρην ἀντώπιδος ἄλμης ἰστάμενος σκοπίαζεν, ὅτι ζαθέη παρὰ λίμνη ἱκμαλέης οὐκ ἦσαν ἱμασσομένης πέλας ἀκτῆς στοιχάδες ἀλλήλησιν ὀμόζυγες ὀλκάδες ἄλλαι, εἰ μὴ νηῦς μία μοῦνον ἀνέμπλοος, ὅττι καὶ αὐτὸς οὐ τότε ποντοπόροιο μιῆς ἐπὶ νηὸς Ἰησοῦς ἀγχιθέοις ἐτάροισι συνέπλεεν, ἀλλ' ὅτι μοῦνοι γαῖαν ἐς ἀντικέλευθον ἐναυτίλλοντο μαθηταί. ἄλλας νῆας ἐλόντες, ὅπη Τιβερηίδες ἀκταί,

book 6 πόντον ἐπεσσεύοντο καὶ ἤλυθον ἐγγύθι χώρου, λαὸς ὅπη νήριθμος ἐπ' εὐχόρτοιο τραπέζης θέσκελον ἦσθιεν ἄρτον, ὃν ἔκλασεν ἀμβροσίῃ χεῖρ Χριστοῦ παμμεδέοντι χάριν γενετήρι διδόντος. καὶ μὴ Χριστὸν ἄνακτα φερέσβιον, οὐδὲ μαθητὰς ἐσπομένους εὐρόντες ἀμοιβαίῳ ἐπὶ νηῶν πόντιον ἀφροκόμοισιν ὕδωρ λεύκαινον ἐρετμοῖς ἄστυ Καφαρναοὺμ μετανεύμενοι. ἀγχιφανῇ δὲ ἀντιπέρην εὐρόντες ἀσιγήτοιο θαλάσσης Χριστὸν ἐκυκλώσαντο καὶ ἔννεπον ἡδέι μύθῳ·

book 6 ῥαββὶν ἄναξ, πότε δεῦρο παρέπλεες; ἀρπαλέης δὲ εἰλαπίνης μνηστῆρα μετήλυδα λαὸν ἐλέγχων Ἰησοῦς ἀγόρευε μινυνθαδῆς ἀπὸ φορβῆς εἰς θαλίην ζείδωρον ἀλήμονας ἀνέρας ἔλκων· οἷδα, τί μαστεύοντες ἱκάνετε· νουσαλέων γὰρ οὐ διὰ θαύματα κεῖνα, τάπερ κάμον ἡθάδι μύθῳ, ὀππόσα θηήσασθε· πόθος δέ τις ὑμέας ἔλκει ἄρτων θεσπεσίων παλινάγρετος, ὅττι φαγόντες εἰλαπίνην νήριθμον ἐμῆς κεκόρησθε τραπέζης. ἀλλὰ πολυπλανέεσσιν ἐάσατε σύνδρομον αὔραις δαῖτα ταχὺ φθιμένην καὶ ἀνύσσατε μᾶλλον ἐκείνην εἰλαπίνην μίμνουσαν ἀειζώοιο τραπέζης, ἣν μόνος ἀνθρώποιο φερέσβιος υἱὸς ὀπάσσει, τοῦτον ὅτι σφρήγιζε πατὴρ θεός. εἰρόμενος δὲ λαὸς Ἰουδαίων φιλοπευθέα ῥήξατο φωνήν·

book 6 εἰπέ, τί κεν ῥέζωμεν, ὅπως θεοτερπεῖ θεσμῷ ἔργα θεοῦ τελέσοιμεν· ἄναξ δ' ἡμείβετο μύθῳ· ὀρθὴν πίστιν ἔχοντες ὅπως δέξησθε φανέντα, ὄντινα κείνος ἔπεμπεν. ἐπεφθέγγαντο δὲ λαοί· ποῖον ἐελδομένοις σημήιον ἅμμι τελέσσεις, ὅφρα κε πειθοίμεσθα θεόσσυτον ἔργον ἰδόντες; τί πρήξεις προτέροισιν ὁμοίον; ἡμέτεροι γὰρ αἰθέρος ἀφθιτον εἶδαρ ἐρημάδος ἔνδοθι πέτρης μάννα πολυκλήιστον ἐθοινήσαντο τοκῆς, γραπτὸς ἅπερ πέλε μῦθος· ἀμετρήτῳ ποτὲ λαῷ οὐρανόθεν πόρεν ἄρτον, ἀφειδέει δαιτυμονίῃ. Ἰησοῦς δ' ὀάριζεν ἀγήνορα λαὸν ἐλέγχων· Μωσῆς οὐ πάρος ὕμιν ἐρημαίῃ παρὰ πέτρῃ αἰθέρος ἄρτον ὅπαζε μελίρρυτον εἰλαπινάζειν, ἀλλὰ πατὴρ ἐμὸς ἦεν, ὃς εἰσέτι φέρτερον ὑμῖν οὐρανόθεν σοφὸν ἄλλον ἐτήτυμον ἄρτον ὀπάσσει. οὗτος γὰρ πέλεν ἄρτος, ὃς οὐρανόθεν καταβαίνων ζωὴν πασιμέλουσιν ὅλῳ δωρήσατο κόσμῳ. καὶ πάλιν ὧδ' ἀγόρευεν Ἰουδαίων χορὸς ἀνδρῶν· ζωῆς κοίρανε, τοῦτον, ὃν ἔννεπες ἔμπεδον εἶναι

book 6 αἰθέρος ἄρτον, ὅπασσον ἐτήτυμον εἰλαπινάζειν. Ἰησοῦς δ' ἐπέτασε θεηγόρον ἀνθερεῶνα καὶ χάριτος πλήθουσιν ἀνήρυγε χεῖλεσι φωνήν· ζωῆς ἀφθιτος ἄρτος ἐγὼ πέλον, αἴθοπι λιμῷ οὐποτε πεινήσειεν ἀνὴρ βροτὸς εἰς ἐμὲ βαίνων. καὶ πᾶς ἡμετέρην ἀστεμφέα πίστιν ἀέξων οὐποτε διψήσειεν, ἕως ἔτι καμπύλος ἔρπων αἰὼν εὐρυγένειος ἀτέρμονα νύσσαν ἀμείβει. ἀλλ' ὑμῖν ἀγόρευον, ἐμῆς ὅτι θαύματα φωνῆς ὄμμασι θηήσασθε καὶ οὐ πείθεσθε τοκῇ.

book 6 πᾶς βροτός, ὃν μοι ὅπασσε πατὴρ ἐμὸς, εἰς ἐμὲ κάμψει ἵχνος ἐὼν θεόθεν πεφορημένος· οὐδὲ καὶ αὐτὸς ἀνέρας ἐρχομένους νεοπειθέας ἐκτὸς ἐλάσσω, ἀλλὰ νόῳ χαίροντι δεδέξομαι. οὐ γὰρ ἐέλδωρ ἤλυθον οὐρανόθεν τελέων ἐμόν, ἀλλὰ τοκῆς. τοῦτο δὲ παμμεδέοντος ἐμοῦ πέλε πατὴρ ἐέλδωρ, ὅφρα κεν, ὧν γενέτης ἐμὸς ὥπασε, μηδὲν ὀλέσσω, ἀλλὰ μιν ἀχλυόεντος ἀναστήσοιμι βερέθρου νόστιμον ἐκ νεκῶν, ὅτε λοίσθιον ἡμᾶρ ἱκάνει.

book 6

τοῦτο γὰρ αἰγλήεντος ἐμοῦ πέλε νεῦμα τοκῆος, ὄφρα κε πᾶς ὁρόων με, πανίλαον ὄμμα
τιταίνων, ζωῆς ἐσσομένης αἰώνιον εἰς χορὸν ἔλθῃ, καὶ μιν ἀναστήσω παλινάγρετον, ὅπποτε
κείνης — — — — — ὑστατίης ὅτε φέγγος ἐλεύσεται ἡριγενείης. ζωῆς γὰρ πέλεν
εἶδαρ ἐτήτυμον ἡμετέρῃ σάρξ, αἶμα δ' ἐμὸν νημερτὲς ἔφω ποτόν· ὃς δέ κεν ἀνὴρ σαρκὸς ἐμῆς
γεύσαιτο καὶ αἵματος εἶν ἐνὶ θεσμῷ, οὗτος ἀνὴρ ἐν ἐμοὶ μενέει, καὶ ὁμόζυγος αὐτῷ ἔσσομαι,
ἔμπεδος οἶκος, ἀειρόμενος καὶ ἀείρων. ὥς δὲ πατὴρ ζῶων με βοηθὸν ὥπασε κόσμῳ,

book 6 ζῶω δ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ διὰ νεῦμα τοκῆος αὐτὸς ἐγώ, καὶ ἐκεῖνος ἀνὴρ ἰσόζυγι θεσμῷ ἐξ
ἐμέθεν ζήσκειν ἐμὸν δέμας εἰλαπινάζων. ζωῆς ἄφθιτος ἄρτος ἐτήτυμος οὗτος ἀκούει, οὐχ οἶον
τὸ πάροιθεν ἐρημαίῃ παρὰ λόχμῃ ὑμέτεροι γλυκὺν ἄρτον ἐθoinήσαντο τοκῆς καὶ θάνον ἐν
σκοπέλοισιν ὀριπλανέες μετανάσται. τοῦτον ἀνὴρ ἐπάρουρος ἐτήτυμον ἄρτον ἐρέπτων ζῶν
ὄφεται οὗτος, ἕως δολιχοῖο γενεῖου ἀμφιλαφῆς πολιῆσι κόμην λευκαίνεται Αἰών.

book 6 ταῦτα βαθυκρήπιδι Καφαρναοὺμ ἐνὶ γαίῃ ἔννεπεν εὐλαίγγος ἔσω νηοῖο διδάσκων. πολλοὶ δ'
εἰσαΐοντες ἀμερσινώ τινὶ λύσση εἰς χόλον οἰστρηθέντες ἐμυθήσαντο μαθηταί· σκληρὸς ἐμοὶ
λόγος οὗτος, ὃν ἔννεπε. καὶ τίς ἀκούειν αὐτοῦ φθεγγομένοιῳ δυνήσεται; αὐτόματος δὲ
γινώσκων, ὅτι λαὸς ὑποτρύξεσκεν ἐταίρων λαθριδίην ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν Χριστὸς
ἀμαρτινόοισιν ἔπος ζύνωσε μαθηταῖς

book 6 ὑμείων ὅδε μῦθος ἀπειθέα θυμὸν ἀμύσσει· εἰ δέ κεν ἀθρήσητε συναστράπτοντα τοκῆι,
αἰθερίων, ὅθεν ἦλθεν, ἐὼν ἐπιβήτορα θώκων ἀνθρώπου πάλιν υἱά, τί ῥέξετε τοῦτο μαθόντες;
πνεῦμα πέλει ζωαρκὲς ὑπέρτερον. ἀλλογενὴς δὲ σαρκὸς ἐπιχθονίης βροτὴ φύσις οὐδὲν ὀνήσει·
μύθων δ' ἡμετέρων ῥόος ἔνθεος, οὓς ἀγορεύω, ζωὴ ὁμοῦ καὶ πνεῦμα πέλει καὶ ἐτήτυμος ὁμφῇ.
ἀλλὰ τινὲς γεγάασιν ἀπειθέες ἄφρονι λύσση· ἥδεε γάρ, τίνες ἦσαν, ὅσοι νόον εἶχον ἀλήτην
πίστιν ἀλιπλανέεσσιν ἐπιτρέψαντες ἀέλλαις, καὶ τίς ἀνὴρ μιν ἔμελλεν Ἰουδαίοις παραδώσειν
ἀργυρέης νοῦσοιο νόον δεδονημένος οἴστρω. καὶ σφιν ἄναξ ἀγόρευεν· ὅθεν πάρος ἔννεπον
ὑμῖν· οὐ δύναται μερόπων τίς ἐκούσιος εἰς ἐμὲ βαίνειν, εἰ μὴ ἀφ' ἡμετέροιο θεῷ πεφιλημένος
ἀνὴρ

book 6 τοῦτο γέρας δέξοιτο χαριζομένοιῳ τοκῆος. οὗ χάριν ἀστήρικτος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνων
χάζετο τηλεπόρων μετανάστιος ἐσμός ἐταίρων, οὐκέτι δ' ὥς τὸ πάροιθε, μεάτροπον ἦθος
ἀμείψας, Χριστῷ ἐφωμάρτησε τὸ δεύτερον· εἰσορόων δὲ κοίρανος ἀσταθέων ἐτερόφρονα λαὸν
ἐταίρων ἂψ ἀνασειράζοντα μετήλυδα λαὸν ἀλήτην, ἔννεπε πιστοτέροισι δωδέκα πᾶσι
μαθηταῖς ἧ ῥα σὺν ἀλλοδαποῖσι μολεῖν σπέρχεσθε καὶ αὐτοὶ γνήσιοι; ἧ ῥα νόθοισιν ὁμοίοι εἰσι
μαθηταί;

book 6 καὶ οἱ Πέτρος ἔλεξε βοώμενος οὖνομα Σίμων· πρὸς τίνα φέρτερον ἄλλον ἰκάνομεν; ἀμφιέπεις
γὰρ ζωῆς ἀενάοιο μελίρρυτα χεύματα μύθων. καὶ προτέρων δεδαῶτες ἀσιγήτων ἀπὸ βίβλων
ἀπλανέες πιθόμεσθα μιῇ καὶ ὁμόφρονι βουλῇ, ὅττι θεοῦ σὺ πέλεις ἅγιος μόνος. ἡδυεπὴς δὲ
ἀντίτυπον φάτο μῦθον ἄναξ πειθήμονι Πέτρῳ· ὑμέας οὐ φρένα πᾶσαν ἐγὼ δεδαημένος ἀνδρῶν
ἐκ πολέων ἔκρινα; καὶ εἰς ἐναρίθμιος ὑμῖν δήιος, ἀλλοπρόσαλλος, ὁμέστιός ἐστι μαθηταῖς,
διάβολος νέος ἄλλος ἐν ὀψιγόνοισιν ἀκούων· ἔννεπε σημαίνων ὁμοδόρπιον Ἰσκαριώτην
αἰνοτόκου Σίμωνος ἐπίκλοπον υἱὸν Ἰούδα. οὗτος γὰρ μιν ἔμελλε πορεῖν ζωαρκεί πόντῳ
χρυσομανῆς δολίης πεφορημένον εἰς λίνον ἄγρης,

book 6 εἰς γεγαῶς ἐτάρων δυοκαίδεκα.

book 7 Καὶ τότε ναίων κοίρανος αὐτόθι μίμνεν ἀλεξικάκοισι πεδίλοις γαῖαν ἀλικρήπιδι διαστείχων
Γαλιλαίης. οὐ γὰρ Ἰουδαίων πέδον ἤθελεν ἀγνὸν ὁδεύειν, ὅττι μιν ἡπεροπῇ δόλῳ μενέαινον
ὀλέσσαι υἱὲς Ἰουδαίων ὁσίῳ χαίροντες ὀλέθρῳ. ἦν δὲ θεῷ πάνδημος ἐτήσιος ἐγγὺς ἐορτὴ
πηγνυμένας κλισίησιν ἐπώνυμος. ἀγχιμόλοι δὲ γνωτοὶ ψευδαλέοι τετράζυγες υἱὲς Ἰωσήφ

Χριστὸν ἐπισπέρχοντες ὁμόθροον ἴαχον αὐδὴν· ἐντεῦθεν μετάβηθι καὶ ὁππότε κῶμος ἐορτῆς, σπεῦσον Ἰουδαίης ὁμοτέρμονα γαῖαν ὀδεύειν, ὄφρα μεταστρέψαντες ἀπειθέα θυμὸν ἀλήτην ἀρχαίην σέο πίστιν ἀνακτήσονται μαθηταί,

book 7 δερκόμενοι σέθεν ἔργα σοφῶ τετελεσμένα μύθῳ. οὐ γάρ τις μερόπων ὑποκόλπιον ἔργον ὑφαίνει, ἔργον ἀθηήτῳ κεκαλυμμένον ἀχλύι σιγῆς, ἀμφαδίην δ' ἐθέλει θρασὺς ἔμμεναι. εἰ τάδε ῥέξεις, ποικίλα θαύματα δεῖξον ὀρώμενα μάρτυρι κόσμῳ. τοῖα μάτην ἀγόρευον ἀπειθέες οἵάπερ ἄλλοι· Χριστοῦ παμμεδέοντος ἀδελφείοι περ ἐόντες πίστιος ἀπλανὲς ἦθος ἀπηρνήσαντο καὶ αὐτοί. καὶ σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ· οὐπῶ καίριος ἦλθεν ἐμὸς χρόνος, ὑμέτερος δὲ

book 7 πέπταται αἰὲν ἐτοῖμος, ἐλεύθερος. οὐ δύναται γὰρ ζηλομανὴς ποτε κόσμος ἐθήμονι λαίλαπι λύσσης ὑμέας ἐχθαίρειν· ἐμὲ δὲ στυγέει καὶ ἐλαύνει θαρσήςεις, ὅτι μοῦνος ἀφειδέει μάρτυρι φωνῇ ἡθάδος ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον ἐλέγχω, ἔργα, τάπερ τελέει, βοῶων ἀλλότρια θεσμῶν. ὑμεῖς εὐκελάδοιο μετέλθετε κῶμον ἐορτῆς· οὐπῶ ἐγὼ κλισίας νεοπηγέας ἄρτι γεραίρων εἰς τελετὴν ὁσίην ἐπιβήσομαι. ἡμετέρου γὰρ οὐπῶ μοι τετέλεστο χρόνου δρόμος. ὥς ὁ μὲν εἰπὼν ἔστιχεν ἀγνὸν ἔδεθλον ἀκερσικόμων Γαλιλαίων. γνωτοὶ δ' ὥς ἀνέβαινον ἐς ἱερόν, ὁψὲ καὶ αὐτὸς ἔνθεον ἵχνος ἔκαμψεν ἐς ἀρτιχόρευτον ἐορτήν. καὶ μιν Ἰουδαῖοι φιλή μάστευον ἀνάγκη· πῇ μοι ἔβη; ποῖ κείνος; ὑποτρύζοντι δὲ λαῶ μυρίος ἔρρεε μῦθος ἀσιγῆτων ἀπὸ λαιμῶν. καὶ πολέες φθέγγαντο θεουδέα μάρτυρα φωνήν, ὅττι σοφὸς τελέθει καὶ ὑπέρτερα θαύματα τεύχει.

book 7 ἄλλοι δ' ἀντερίδαινον ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν· οὐ σοφός, οὐ σοφὸς οὗτος ἐτήτυμον· ἀγρομένου δὲ λαοῦ κλεψινόοισι παραπλάζει φρένα μύθοις. τοῖα μὲν ἀλλήλοισιν ὁμίλειον· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτοῦ οὐ τότε τολμήσας τις ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ ἀμφαδίην ὀάριζεν ἐλεύθερα χεῖλεα λύσας, τάρβος Ἰουδαίων πεφυλαγμένος. ὀψιφανὴς δὲ ἤδη μυστιπόλοιο μέσην περὶ νύσσαν ἐορτῆς Ἰησοῦς ἀνέβαινεν· ἐν εὐλαίῳ γιγνόμενων ἐδίδαξεν ὁμοζυγέων στίχα φωτῶν. καὶ μιν Ἰουδαίων ἐπεθάμβεεν ἐσμὸς ἐχέφων· ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἀμοιβαδὶς ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ·

book 7 αὐτόματος πόθεν οὗτος ἐρεύγεται ἔγγραφον αὐδὴν; γράμματα πῶς δεδάηκεν, ἃ μὴ μάθην, ἴδμονι τέχνῃ; γράμματα πῶς ἀδίδακτος ἐπίσταται; εἰρομένοις δὲ θεσπεσίοις στομάτεσσιν ἄναξ ἡρεύγετο φωνήν· οὐ διδαχὴ πολὺιδρις ἐμὴ πέλεν, ἀλλὰ τοκῆς, ὅς τις ἐμὲ προέηκεν. ἀνὴρ δὲ τις ἦν ἐθελήσῃ, γινώσεται ἡμετέρας διδαχῆς χάριν, εἰ γενετῆρος ἔστι τις οὐρανὴ θεόθεν δόσις, ἢ καὶ αὐτὸς φθέγγομαι ἐξ ἰδίων ὀάρων αὐτόσσυτον αὐδὴν. πᾶς βροτὸς, ὃς λέξειεν ἐὴν ὑψηλὴν τιμὴν ἐξ ἰδίας σοφίης ἐπιμάρτυρος αὐτὸς ἑαυτῷ, μαστεύει βροτὸς οὗτος ἐὼν κλέος. ὃς δὲ τελέσσει νεῦμα θεοῦ πέμψαντος, ἀναίτιος οὗτος ὀδεύει οἶμον ἐτητυμίας, καὶ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἐν αὐτῷ. καὶ σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀμοιβαδὶς· οὐ πάρος ὑμῖν Μωσῆς θεσμὸν ἔδωκε φόνου ποιήτορα φωτῶν; καὶ πόθεν ὑψίστοιο θεοῦ λόγον ἥρπασαν αὖραι· οὐδέ τις ὑμείων τελέει νόμον, ὅττι με μοῦνον πάντες ἀποκτείνειν κρυφίῳ μαστεύετε πότμῳ. καὶ οἱ λαὸς ἔλεξε· τεὸν νόον οἷστρος ἐλαύνει

book 7 δαίμονος ἡερίοιο· τίς ἱμεῖρει σε δαμάσσαι; Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε σοφὸν νόμον, ὃ ἔπι λαοὶ μυστιπόλῳ στεφανηδὸν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ ἄκρον ἀποτμήγουσι τελεσιγόνου σκέπας αἰδοῦς· ἐν μόνον ἔργον ἔρεξα, καὶ εὐσεβέος χάριν ἔργου πάντες ἐμοὶ μέμφεσθε τεθηπότες. οὐ χάριν ὑμῖν Μωσῆς θεσμοφόροιο τομὴν παρέδωκε σιδήρου— οὐχ ὅτι πού Μωσῆς ἦν γέρας, ἀλλὰ τοκῆς ὑμετέρων δόσις ἔσκε—καὶ ἀρχηγόνῳ τινὶ θεσμῷ, ἐβδομάτης ὅτε φέγγος ἐθήμονος ἔρχεται ἡοῦς, ἀρτιγενὴ λοχίῳ περιτέμνετε φῶτα σιδήρῳ, ἔννομα μὴ Μωσῆος ἀνέγγυα θεσμὰ λυθείη. εἰ δὲ τομὴν ὁσίην δέχεται βροτὸς ἡθάδι χαλκῷ, πάντες ἐμοὶ βαρύμηνιν ἐγείρετε κόμπον ἀπειλῆς, εἰ πάλιν ὑμῖν ὅπασσα σεσηπότα κυκλάδι νοῦσω,

- book 7 ὁπότε σάββατον ἦεν, ἐμῷ χραισμῆτορι μύθῳ ζωγρήσας ὅλον ἄνδρα καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ; κρίνατε μὴ βροτέησι χάριν τίνοντες ὥπαπαῖς, ἀλλὰ δίκην κρίνοντες ἀληθείᾳ τάμνετε μύθῳ, ὅφρα θέμιν χρονίοιο προτιμήσητε προσώπου. καὶ ζαθέου τινὲς εἶπον ἀπ' ἄστεος Ἰεροσολύμων· ἀτρεκὲς οὐ πέλεν οὗτος, ὃν ἰχνεύουσι δαμάσσαι συμμιγέες ναετῆρες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ; ἡνίδε πῶς παλίνορσος ὅλῳ θηήτορι λαῷ ἀμπαδίην ἀδόνητος ἐρεύγεται ἡθάδα φωνήν·
- book 7 ἦ ῥα θεογλώσσων μερόπων αἰόντες ἰωὴν ἄστεος ἡγεμονῆς, ἐμοὶ δεδάσι πολῖται, Χριστὸς ὅπως πέλεν οὗτος; ἄναξ δ' ὅτε Χριστὸς ἰκάνει, οὗ τις ἀνὴρ δεδάηκε, πόθεν πέλεν· ἵστε δὲ τοῦτον. Ἰησοῦς δ' ἰάχησεν ἐν ἀργυροφεγγεῖ νηῶ· ἵστε περισσόνῳ καὶ ἐμὲ ξυνήονι μύθῳ, ἵστε καί, ὁππόθεν εἰμί, καὶ εἰ τόδε κεύθετε σιγῇ. οὐδὲ γὰρ αὐτοκέλευστος ἐς ὑμέας ἐνθάδε βαίνω, ἀλλὰ πατὴρ ἐμός ἐστιν ἀληθινός — — — — — αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοῦτον ἐπίσταμαι, ὅττι παρ' αὐτοῦ αὐτὸς ἔβην, καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ προέηκεν ἰκάνειν. καὶ τινες οἰστρηθέντες ἐπεσσεύοντο πιέζειν Ἰησοῦν παλάμησιν ἀφειδέσιν· οὐδέ τις αὐτῶν χειρας ἐὰς δασπλήτας ἐπήγαγεν, ὅττι οἱ αὐτὴ οὕτω πατρόθεν ἦλθε θελήμονι φοίνιος ὥρη.
- book 7 καὶ πολέες πίστευον ἀγειρομένων τότε λαῶν· Ἰησοῦν δ' ἐγέραιρον ὁμοφθόγγῳ τινὶ μύθῳ· μὴ γὰρ Χριστὸς ἄναξ λαοσσός, εἶποθεν ἔλθῃ, ἔργων, ὧν κάμεν οὗτος, ὑπέρτερα θαύματα ῥέξει λυσιπόνους στομάτεσσι; πολυγλώσσοιο δὲ λαοῦ μεμφομένην ἀχάλινον ὑποτρύζοντος ἰωὴν ἔκλυε λαὸς ἄπιστος ἀμαρτινῶν Φαρισαίων· καὶ φθονεροὶ προῖαλλον ὁπάοντας ἀρχιερεῖς Ἰησοῦν ἀκίχητον ἀφειδέι χειρὶ πιέζειν. καὶ σφιν ἄναξ ἀγόρευεν ἀσημάντῳ τινὶ μύθῳ θεσπίζων ταχύποτμον ἔην αὐτάγρετον ὥρην·
- book 7 ὑμείων ἔτι βαιὸν ἐπὶ χρόνον ἐγγύθι μίμνω καὶ ταχὺς ἵξομαι αὐτὶς ἐμῷ πέμψαντι τοκῇ. καὶ με παλιμπετέες μαστεύετε· μαϊόμενοι δὲ οὐκ ἂν ἐφευρήσητε, καὶ οὐ σθένος ἐστὶ περῆσαι ὑμέας ἵχνος ἄγοντας ἐς ἀτραπὸν, ἥνπερ ὁδεύσω. ἀλλήλοισι δ' ὁάριζον ὁμιλαδὸν αὐτόθι λαοί· πῇ μέλλει μετὰ βαιὸν ἀπόσσυτος οὗτος ἰκάνειν; μὴ σπεύδει περίφοιτος ἐς ἄστεα γείτονα βαίνειν, ἥχι Πανελλήνων σποράδες στίχες, ὅφρα καὶ αὐτῶν θεσμὸν ἔῃς σοφίης Ἑλλήνια τέκνα διδάξῃ; τίς δὲ πέλει λόγος οὗτος, ὃν ἔννεπε μάρτυρι λαῷ; πολλὰ με μαστεύσητε παλίνδρομον ὧπὲ νοῆσαι, οὐδὲν ἐφευρήσητε, καὶ οὐ θέμις, ὁππόθι βαίνω, ὑμέας ἰμείροντας ἀνέμβατον οἶμον ὁδεύειν.
- book 7 ἀλλ' ὅτε λοίσθιον ἦλθε χοροστάδος ἡμαρ ἐορτῆς, Χριστὸς ἄναξ ἔστηκε λιθώδεος ἐγγύθι νηοῦ· Ἑβραίοις δ' ἰάχησε χέων πανθελγέα φωνήν· εἴ τις δίψαν ἔχει θυμοφθόρον, εἰς ἐμὲ βαίνων πηγῆς ἡμετέρης πιέτω ψυχοσσόον ὕδωρ. πᾶς γὰρ ὁ πίστιν ἔχων σὸς ἔσσεται. ἀρχέγονος δὲ οἷα θεοῦ φάτο μῦθος· αἰεὶ διὰ γαστρὸς ἐκείνου ἔμφρονες αὐτοχύτῳ ποταμοὶ ζῶντι ῥεέθρῳ ἐνδόμυχον βλύσσουσι παλιμφυὲς ἔνθεον ὕδωρ. εἶπε προθεσπίζων ἐπιδήμιον ὄψιμον αἴγλην πνεύματος, οὗπερ ἔμελλε τυχεῖν θεοδέγμονι θυμῷ πᾶσα πολυσπερέων μερόπων πεισθεῖσα γενέθλη· οὕτω γὰρ βροτέησιν ἐνερρίζωτο μενοιναῖς — — — — — Χριστὸς ἄναξ γενέταο φανεῖς ἀγχίθρονος ἔδρης. πολλοὶ δ' εἰσαΐοντες ὁμοφραδέων τότε λαῶν χεῖλεσι πιστοτάτοισι πολύστομον ἔβρεμον ἡχώ· οὗτος, ὃν ἔγραφε βίβλος, ἐτήτυμός ἐστι προφήτης. οἱ δὲ διχοστασίης ἀδαήμονες εἶχον ἀοιδήν·
- book 7 Χριστὸς ἄναξ πέλεν οὗτος, ἀμιλλητῆρι δὲ μύθῳ ἄλλοι θεσμοφόρων στομάτων πετάσαντες ὀχῆας θέσφατα μυθήσαντο σοφῇ κεχαραγμένα βίβλῳ· μὴ γὰρ ἀλικρήπιδος ἐλεύσεται ἐκ Γαλιλαίης Χριστὸς ἄναξ; οὐ τοῦτο θεηγόρος ἔννεπεν ὁμφῇ· Δαβὶδ ἀρχεγόνου βασιλῆιον αἷμα κομίζων Χριστὸς Ἰουδαίοισι φανήσεται αὐτὸς ἀκούων, πατρίδος, ὁππόθι δῶμα λυροκτύπος ὥκκε Δαβίδ, Βηθλεὲμ μηλοβότοιο. μεριζομένοιο δὲ λαοῦ ἀμφιλαφῆς διχόμετις ἔην ἔρις. ἀπροΐδεῖς δὲ ἀφραδέες τινὲς ἄνδρες ἐπειρήσαντο πιέζειν Ἰησοῦν ἀδίκων ὑπὸ νεύμασι δημογερόντων.

- book 7 ἀλλά μιν οὐ τις ἔμαρψεν, ἐπεὶ πυμάτη πάλιν αὐτῷ οὕτω ἐπιτρέψαντι παρίστατο λοίγιος ὥρη. καὶ πινυτοὶ νόστησαν ἐς ἀντιθέους ἱερῆας θαμβάλοιοι θεράποντες· ἐμυθήσαντο δὲ κείνοι· τίπτε μιν οὐ κομίσασθε; καὶ ἔννεπον ἔμφρονι μύθῳ ἀπλανέες δασπλήτος ὑποδρηστήρες ἀνάγκης οὐχ οὕτω βροτὸς ἄλλος ἴσῃν ἐφθέγγετο φωνήν. καὶ θρασὺς εἶπεν ὅμιλος ἀκηλήτων Φαρισαίων· μὴ σφαλεραῖς πραπίδεσσι παρεπλάγχθητε καὶ ὑμεῖς πειθόμενοι κείνοιο νοήμασι; μὴ τις ἐς αὐτὸν ἡγεμόνων πίστευσεν ἢ ἀγχινῶν Φαρισαίων, εἰ μὴ δήιος οὗτος ἀτάσθαλος ἐσμός ἀλήτης, ὃς νόμον ἀγνώσων βακχεύεται ἔμπλεος ἀρῆς; ἀφνειῇ δὲ φάλαγγι χέων νεμεσήμονα φωνήν ἀγχιφανῆς Νικόδημος ἀμείβετο πάντας ἐλέγχων·
- book 7 μὴ γὰρ Ἰουδαίων νόμος ἔνθεος ὀξεί θυμῷ οἶδε κατακρίνειν, εἰ μὴ πάρος ἀνδρὸς ἀκούων φθεγγομένου κρίνειε δικασπόλος ἰδμονα φωνήν, ἔργα τάπερ τελέει νοέων ὑπὸ μάρτυρι μύθῳ; καὶ χορὸς ἀντιάχῃσε θεμιστοπόλων Φαρισαίων μεμφόμενος Νικόδημον ἀμεμφέα· μὴ σὺ καὶ αὐτὸς αἷμα φέρεις Γαλιλαῖον; ἀμοιβάδα βίβλον ἐλίσσω ἐξέο μαστεύων, καὶ γνῶσται, ὅττι προφήτης οὕτω ποικιλόμυθος ἐγείρεται ἐκ Γαλιλαίης.
- book 8 Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων λαοσσόον αὐδὴν· εἰμὶ φάος κόσμοιο λιπαυγέος· ὃς δέ μοι ἀνὴρ πιστὸν ὁμαρτήσειεν ἔχων νόον, οὐποτε βαίνει ποσσὶν ἀλωομένοις σκιοειδέα κῶνον ὁμίχλης, ἀλλὰ καταυγάσσειεν ἔχων ὁμόφοιτον ἑαυτῷ ζωῆς ἀπλανέος φάος ἔμπεδον. ἀπτοεπὴς δὲ λαὸς Ἰουδαίων ἐπεβόμβεε θυιάδι φωνῇ· μαρτυρίην ἰδίην ἐνέπεις ὑψάυχενι μύθῳ· μάρτυρος οὐ σέο μῦθος ἐτήτυμος. εἶπε καὶ αὐτὸς γλώσσης ἀενάοιο θεόρρυτον ὄμβρον ἰάλλων· εἰ καὶ μαρτυρίῃσιν ἐμὸν κλέος αὐτὸς ἀέξω, ἀψευδὴς πέλε μάρτυς ἐμὸς λόγος· ἀμφοτέρων γὰρ μοῦνος ἐγὼ νοέω, πόθεν ἤλυθον ἢ πόθι βαίνω.
- book 8 ὑμεῖς δ' οὐκ ἐδάητε, πόθεν γενόμην, πόθεν ἔστην. ὑμεῖς εἰσορόωντες ἐμὴν βροτοειδέα μορφήν ἀνδρομέην κατὰ σάρκα δικάζετε νήιδι μύθῳ· οὐ τίνα μὲν κρίνοιμι θεμιστοπόλον στόμα λύσας. εἰ δ' ἄρα καὶ κρίνοιμι δίκην ἰθεῖαν ὀρίζων, νημερτὴς καὶ ἄμεμπτος ἐμὴ κρίσις· οὐ γὰρ ἐλέγχων εἰμὶ μόνος, μεθέπω δὲ καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα ξυνὸν ἐμὸν συνάεθλον. ἐν ὑμετέροισι δὲ θεσμοῖς ἔστι θεογλώσσω κεχαραγμένον ἔμφρονι βίβλῳ· μαρτυρίη διδύμων ἐτυμόθροος ἔπλετο φωτῶν. πιστὸς ἐγὼ γενόμην ἐπιμάρτυρος αὐτὸς ἑμαυτῷ, ξυνὴν μαρτυρίην καὶ ἐμὸς γενέτης ἀγορεύει. Ἑβραῖοι δ' ἐρέεινον ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ· τίς πέλεν, ὃς σε φύτευσε πατὴρ τεός; εἶπε καὶ αὐτός· ἀμφοτέρους οὐκ ἴστε μὴ δυσπειθεὶ βουλῇ, οὔτε με παῖδα μολόντα καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα.
- book 8 εἰ δέ με γινώσκοντες ἐπιστώσασθε μενοιήν, καὶ κεν ἀνεφράσσασθε καὶ ἡμέτερον γενετῆρα. κοίρανος ἔννεπε ταῦτα διδάγματα θέσκελα λαῷ, γαζοφύλαξ ὅθι χῶρος ἀκούεται, ὁππόθι πολλοὶ ποικίλα δῶρα φέροντες ἐπεστείχοντο πολῖται. οὐδέ τις αὐτὸν ἔμαρψεν, ἐπεὶ θανατηφόρον αὐτῷ οὕτω λοίσθιον ἦλθε θεόσσυτον ἵχνιον ὥρης. καὶ μιν ἄναξ ἀγόρευεν· ἐμὴν ὁδὸν αὐτὸς ὁδεύσω, ὑμεῖς δ' ἀφραδέεσσιν ἐν ἥεσι πάντες ἀλῆται ριγεδανὴν μετὰ γῆρας ἐσαθρήσητε τελευτήν ἀμπλακίην μεθέποντες ὁμήλικα λευκάδα χαίτην. ἦχι δὲ πουλυέλικτον ἐμοῦ ποδὸς ἵχνος ἐπείγω, ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶ μολεῖν διζήμονι ταρσῷ· καὶ θρασὺς Ἑβραίων κυμαίνετο λαὸς ἀκούων, ἄφρονα λωβητῆρι χέων ῥόον ἀνθερεῶνι.
- book 8 ἦ ῥα θανεῖν ἐθέλει βρόχιον μόρον ἢ ξίφος ἔλκων αὐτοφόνῳ διὰ γαστρὸς ὁμιλήσειεν ὀλέθρῳ; Ἰησοῦς δ' ἐπέτασε θεηγόρον ἀνθερεῶνα μῦθον ἀμιλλητῆρα χέων λωβήτορι λαῷ· ὑμεῖς νερερίοιο κατήλυδές ἐστε βερέθρου· ἐστὲ κάτω· καὶ ἄνωθεν ἐγὼ πέλον. ἐστὲ δὲ τούτου ὑμεῖς οὐτιδανοῖο γενέθλια πῆματα κόσμου, ἐκ χθονὸς αἷμα φέροντες· ἐγὼ δ' ἐν ἀτέρμονι τιμῇ ξεῖνος ἔφυν κόσμοιο καὶ οὐ βροτὸν οἶδα τοκῆα· ξεῖνος ἐγὼ κόσμοιο καὶ αἰθέρος εἰμὶ πολίτης.
- book 8 ἀλλ' ὑμῖν ἀγόρευον, ὅτι φθαμένῳ τινὶ πότμῳ εἰσέτι μαργαίνοντες ὁμιλήσητε βερέθρῳ ἀμπλακίην μεθέποντες ὁμόχρονον· ἀτρεκέως δὲ εἰ μὴ ἐμὲ γνῶσεσθε, τίς ἢ τίνος εἰμὶ τοκῆς, θνήσκετε δυσσεβίης ἐγκύμονες. ὑψινῶν δὲ λαὸς Ἰουδαίων φιλοπευθεὰ ῥήξατο φωνήν· τίς σὺ

πέλεις· καὶ Χριστὸς ἀνίαχεν· ὅττι περ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὀάριζον, ἔχων νήριθμα δικάζειν καὶ λαλέειν. ἀλλ' ἔστιν ἐτήτυμος, ὃς με γενέθλη ἀνδρομέη προέηκε· καὶ ἀτρεκὲς ὅσσα περ αὐτοῦ ἔκλυον, ἔμπεδα πάντα διέρχομαι ἄφρονι κόσμῳ. λαοὶ δ' οὐκ ἐνόησαν, ὅτι σφίσιν εἶπε τοκῆα. Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο θεηγόρα χεῖλεα λύσας· ὁππότεν εὐαγγέεσσιν ἀνυψώσητε μενοιναῖς ἀνθρώπου σοφὸν υἱά, τότε γνώσεσθε καὶ αὐτοί,

book 8 ὅττι θεοῦ γενετῆρος ἀπόπροθεν οὐδὲν ὑφαίνω, ἀλλὰ μοι ὡς ἐπέτελλε πατὴρ ἐμός, εἰςέτι ρέζω, ὅττι καὶ ὑψιμέδων γενέτης μετ' ἐμεῖο φαίνειν, οὐδέ με μοῦνον ἔλειπεν, ἐπεὶ πεφυλαγμένα ρέζω εἰς χρόνον ἐμπεδόκυκλον ἐαδότα πάντα τοκῆι. ταῦτα δέ οἱ βοῶντι πολυσπερέων στίχες ἀνδρῶν πίστιος ἀρρήκτοισιν ὑπεκλίνοντο λεπάδνοις. Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἔπος νεοπειθεὶ λαῷ· αἶ κεν ἐμοὶ πείθησθε, κυβερνητῆρι δὲ μύθῳ ἡμετέρῳ μίμνητε, τότε γνώσεσθε καὶ αὐτοὶ οἶμον ἀληθείης θεοτερπέος· ἀτρεκίη δὲ ὑμῖν πειθομένοισιν ἐλεύθερον ἡμαρ ὁπάσσει. Ἑβραῖοι δ' ἰάχησαν ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ· Ἀβράμ ἀρχηγόνοιο ῥυηφενέος γενετῆρος ἡμεῖς αἶμα φέροντες ἀδέσποτον, οὗ τινος ἀνδρῶν αὐχένα δοχμώσαντες ἐδουλώθημεν ἰμάσθλη. καὶ πόθεν ἄμμιν ἔειπες, ἐλεύθεροί ἐστε θανόντες, ἀτρεκίης τ' ἀχάλινον ἐσαθρήσητε γαλήνην. Ἰησοῦς δ' ἐδίδαξεν ὑπέρβιον ἐσμὸν ἐλέγχων· πᾶς βροτὸς ἀμπλακίην τελέων ἀεσίφρονι θυμῷ,

book 8 ἀμπλακίης πέλε δοῦλος, ἐν ἀθανάτῳ δὲ μελάθρῳ δοῦλος ἀλιτροσύνης αἰώνιος οὔποτε μίμνει ναιετάων· μίμνει δὲ φερέσβιος υἱὸς ἀμύμων ναίων πάτριον οἶκον, ἕως χρονίη παρὰ νύσση ἱππεύων ἀκίχητος ἐλίσσεται ἔμπεδος αἰών. εἰ δέ κεν ὑμείων ἐλάσας δούλειον ἀνάγκην υἱὸς ἐλευθερίοισι κόμην στέψειε πετήλοις, ἀμπλακίης ρίψητε παλίλλυτα δεσμὰ λεπάδνων ἡμαρ ἐλευθερίης πανετήτυμον ὁψὲ λαχόντες. Ἀβράμ ἐστε γένεθλα σαόφρονος, οἶδα καὶ αὐτός, ἀλλὰ με λαθριδίῳ κτανέειν μαστεύετε πότμῳ· οὐ γὰρ ἐμός ποτε μῦθος ἐς ὑμετέρεν φρένα δύνει. Ἑβραῖοι δ' ἰάχησαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ· ἡμείων γενέτης τελέθει πρωτόσπορος Ἀβράμ· Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο χέων ἀντίκτυπον ὁμφῆν·

book 8 ὑμέας εἰ σοφὰ τέκνα φυτοσπόρος ἤροσεν Ἀβράμ, καὶ κεν ἐποιήσασθε θεοῦδέος ἔργα τοκῆος Ἀβράμ ξεινοδόκοιο. θεημάχος ἐστὲ γενέθλην, εἰ φονίας δολόεντι μιαίνετε χεῖρας ὀλέθρῳ. ἔργοις ἀντιτύποισιν ἐπιστώσασθε γενέθλην. Ἀβράμ οὐ μενέαινεν ἀναίτιον ἄνδρα δαμάσσαι, Ἀβράμ οὐ κάμε τοῦτο θεοστυγές. ἀλλὰ που ὑμεῖς ἔργα δολορραφέος μενεαίνετε πατρὸς ὑφαίνειν. καὶ θρασὺς Ἑβραίων πάλιν ἔννεπε λαὸς ἀκούων· ἡμεῖς οὐ γενόμεσθα νόθης ἀπὸ μαχλάδος εὐνήης, ἀλλὰ θεὸν μόνον ἴδμεν ἕνα ζώνοντα τοκῆα. Ἰησοῦς δ' αἰόντι πάλιν μυθήσατο λαῷ· εἰ θεὸς ὑμείων γενέτης πέλεν αἰθέρα ναίων, καὶ κεν ἐμὲ ζύμπαντες ἐνὸς γεγαῶτα τοκῆος, ἀρραγέος φιλήης ἀλύτῳ ξυνώσατε δεσμῷ·

book 8 καὶ γὰρ ἐγὼ θεόθεν πεφορημένος ἐνθάδε βαίνω· καὶ πόθεν οὐ θεόμητιν ἐμὴν γινώσκετε φωνήν; ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶν ἐμόν ποτε μῦθον ἀκούειν· ὑμεῖς δῆϊα τέκνα δυσαντέος ἐστὲ τοκῆος, δαίμονος ἀντιπάλοιο, ποθοβλήτους τε μερίμνας πατρὸς ἀερσινόου μενεαίνετε πάντες ἀνύσσαι. αἰεὶ κεῖνος ἔην ἀνδροκτόνος, ἐξότε κόσμου ἐξ ἀρχῆς τετέλεστο θεμελίον· οὐδ' ἐνὶ θεσμῷ μίμνεν ἀληθείης θεοπειθέος· οὐ γὰρ ἐν αὐτῷ ἦεν ἐτητυμίη. καὶ ὅτε σκολιόφρονι βουλῇ αἰμύλα κωτίλλων ἀπατήνορα μῦθον ἰάλλει, φθέγγεται ἐξ ιδίων, ὅτι λοίγιον ἦθος ἀέξων ψεύστης αὐτὸς ἔφω ψευδήμονος ἐκ γενετῆρος.

book 8 — — — — — ὑμῖν αὐτὸς ἔλεξα, καὶ οὐ πιστεύετε μύθῳ. τίς βροτὸς ὑμείων με δυνήσεται αὐτὸς ἐλέγξαι ἀμπλακίης ἐπίηρα; καὶ εἰ νημερτὲς ἐνίψω, τίπτε μοι οὐ πείθεσθε σαόφρονι; πᾶς σοφὸς ἀνὴρ εἰς θεὸν αὐτογένεθλον ἔχων νόον ἡδέϊ θυμῷ μύθους οὐρανίοιο θεοῦ ζώνοντος ἀκούει· ὑμεῖς δ' εἰσαΐειν οὐ σπεύδετε θέσκελον ὁμφῆν, ὅττι θεοῦ νέα τέκνα βιαρκέος ἐστὲ τοκῆος. καὶ θρασὺς Ἑβραίων ἐπεπάφλασε λαὸς ἀκούων ἄφρονι λωβητῆρι χέων ἔπος ἀνθερεῶνι·

- book 8 οὐ σε καλῶς κρίνοντες ἐλέγχομεν ἴδμονι βουλῇ, ὅτι θεὸς ποιητὸς ἀεξήθης Σαμαρείταις δαίμονος ἀμφιέπων μανιώδεα ῥοίζον ἱμάσθλης; Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε πάλιν δυσπειθεῖ λαῷ· δαίμονος οὐ μεθέπει με λαθίφρονος ἤχος ἱμάσθλης, ἀλλὰ θεὸν ζεῖδωρον ἐμὸν γενετῆρα γεραίρω τιμαῖς εὐαγέεσσιν· ἀτιμῇ δέ με πολλῇ ὑμεῖς ἀφραδέοντες ἐλέγχετε κέντορι μύθῳ. τιμὴν δ' ἡμετέρεην οὐ δίζομαι. ὑψινεφὴς γὰρ ἔστιν ὁ μαστεύων καὶ ἐμὸν κλέος αἰὲν ἀέξων καὶ κρίνων πολὺ μᾶλλον. ἀμὴν δ', ἀμὴν ἀγορεύω· ὅστις ἐμῶν δέξοιτο θεοφραδέων στίχα μύθων καὶ κεν ἀσυλήτοισιν ὑπὸ πραπίδεσσι φυλάξοι, οὔποτε πικρὸν ὄλεθρον ἐξόψεται, εἰσόκε μίμνει αἰὼν πουλυέλικτος. ἐπεφθέγγαντο δὲ λαοί· νῦν ἔτι, νῦν ἐδάήμεν ἐτήτυμον, ὅτι σε λύσεως δαίμονος ἡερόφοιτος ἀλάστορος οἴστρος ἐλαύνει.
- book 8 Ἀβράμ ἔδρακε πότμον ὁ τηλίκος, οὐδὲ προφητὰ ἔσθενον ἀτρέπτοιο φυγεῖν ὠδῖνας ὀλέθρου· καὶ σὺ τεῆς προχέων ὑψαύχενά κόμπον ἀπειλῆς τολμήσας ἀγόρευες· ὅτι βροτὸς αἴκε φυλάξῃ μύθους ἡμετέρους, οὐ γεύσεται οὗτος ὀλέθρου. Ἀβράμ μὴ σὺ πέλεις θεοπειθέος αὐτὸς ἀρείων, ἡμείων γενετῆρος, ὃς ἀτρέπτω θάνε πότμῳ; καὶ θανάτου ζύμπαντες ἐπειρήσαντο προφητὰ. εἶπέ, τίني προτέρων σε πανεῖκελον αὐτὸν ἐνίψεις; Ἰησοῦς δ' ὀάριζε θεόσυστα χεῖλεα λύσας·
- book 8 αἶ κεν ἐπαινῆσω καὶ ἀγήνορα μῦθον ἐνίψω ὑψώσας ἐμὸν εὖχος, ἐμὸς λόγος οὐδὲν ὀνήσει. ἔστιν ὁ κυδαίνων με πατὴρ ἐμός, ὃς με γενέθλη ἀνδρομέῃ προέηκε μολεῖν ἰθύντορα κόσμου, ὃν θεὸν ὑμείων ἀδίκῳ κικλήσκετε μύθῳ. — — — — — αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοῦτον ἐπίσταμαι. ἦν γὰρ ἐνίψω, ὅτι μιν οὐ δεδάγκα, φανήσομαι ἄρτι καὶ αὐτὸς ὑμῖν ψευδομένοις ἀπατήλιος ἴσος ἀκούων· ἀλλὰ μιν, ἀλλὰ μιν οἶδα, καὶ ὥς ἐπέτελλε τελέσσαι, οὕτως ἀκλινέεσσιν ἐν ἥθεσιν ἔμπεδα ῥέζω.
- book 8 ὑμείων γενέτης πρωτόσπορος ἔνθεος Ἀβράμ ἡμᾶρ ἐμὸν πολύευκτον ἰδεῖν ἡγάλλετο θυμῷ· εἶδε καὶ εὐφροσύνης ἐπεβήσατο. θαμβαλέος δὲ λαὸς Ἰουδαίων ἀντίθροον ἔβρεμεν ἡχώ· μήπω ἐλισσομένοιο χρόνου πολυκαμπεί νύσση ἄντυγα πεντήκοντα διαπλήσας ἐνιαυτῶν Ἀβράμ πουλυέτηρον ἐξέδρακες; εἶπε καὶ αὐτός· Ἀβράμ πρὶν γένος ἔσχεν, ἐγὼ πέλον. αἰνομανῆς δὲ λαὸς ἔχων δασπλήτας ἐπέρρεε λαὸς ἀγήνωρ εἰσέτι μιν λαλέοντα κατακρύψαι μενεαίνων τρηχαλέῃ γλωχίνι λιθοβλήτου νιφετοῖο. Ἰησοῦς δ' ἀκίχητος ὑπὸ πτύχα κεύθετο νηοῦ· σιγαλείοις δὲ πόδεσσι διερπύζων μέσος αὐτῶν, ἀπροΐδης πεφόρητο λιθοσσοὺν ἐσμὸν ἐάσας·
- book 8 οὕτω μιν παράμειβε.
- book 9 Παραστείων δὲ κελεύθου ἤμενον ἄνδρα νόησε, τὸν ἐκ κόλποιο τεκούσης τυφλὸν ἔτι σπαίροντα λεχωίδες ἔδρακον ὦραι, ὅστις ἔην περίφοιτος ἀφωτίστοιο προσώπου συμφορτὴν, ἀμέριστον ἔχων ἀχάρακτον ὀπωπὴν, ἦν φύσις οὐκ ἐτύπωσε· λιποβλεφάριοιο δὲ κύκλου οἰδαλέον ξένον ὄμμα γενεθλιάς εἶχεν ὁμίχλη. καὶ βρέφος οὔποτε τοῖον ἀνόμματος ἡλικὶ κόσμῳ ἡνίοχος βιότοιο φυτοσπόρος ἤγαγεν αἰών.
- book 9 Ἰησοῦν δ' ἐρέεινεν ὁμόστολος ἐσμός ἐταίρων· ῥαββὴν, ἀνειρομένοισι, τίς ἤλιτεν, εἶπε μαθηταῖς· οὗτος ἀλιτραίνων θεὸν ἠκαχεν ἠὲ τοκῆς, εἰσόκε μιν δασπλήτες ἐμαιώσαντο λοχεῖαι μητέρος ἐκ λαγόνων ἀλαώπιδι σύγχρονον ὄρφη; Ἰησοῦς δ' ἐδίδαξεν ἀληθείᾳ μάρτυρι φωνῇ· οὗτος ἀτασθαλέων οὐκ ἤλιτεν οὐδὲ τοκῆς, ἀλλὰ λάχεν τόδε πῆμα θεήλατον, ὄφρα δι' αὐτοῦ ἔργα θεοῦ γενετῆρος ἀλεξικάκοιο φανείη. ἡμέας ὑψίστοιο πέλει χρέος ἔργα τελέσσαι, ἔργα θεοῦ ζώνοντος, ἕως ἔτι φαίνεται ἡὼς νύξ δνοφερὴ μετὰ βαιὸν ἐλεύσεται· ἐρχομένην δὲ οὔτις ἀνήρ κατὰ νύκτα δυνήσεται ἔργον ὑφαίνειν. ῥέξω δ', εἰσόκεν ἡμᾶρ ἀέξεται· εἰμὶ δὲ κόσμου φέγγος ἐγὼ ζοφόντος, ἕως ἔτι κόσμον ὁδεύω.
- book 9 εἶπεν ἄναξ καὶ θεῖον ὑπὸ στόμα διψάδι γαίῃ λυσίπονον, πάλλευκον ἀπέπτυνεν ἀφρὸν ὁδόντων. καὶ χθονίῳ κενεῶνι πεφυρμένον ἀφρὸν ἐλίσσων πτύσματι πηλὸν ἔτευξε φαεσφόρον· ἱκμαλέον δὲ ἀνδρὸς ἐπιχρίσας λιποφεγγεῖ πηλὸν ὀπωπὴ ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα, τὸ μὴ φύσις εὖρεν

ὁπάσσαι, ἀνέρος ἔπλασεν ὄμμα, καὶ ἀγλήνοιο προσώπου γράψας δίπτυχα κύκλα μέσσην
ἐχάραξεν ὀπωπὴν, ὀφθαλμοὺς τελέων νεοτευχέας ἡθάδι πηλῶ ἐκ χοδὸς ἀνδρογόνοιο. καὶ
ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ·

book 9 ἔρχεο μοι καὶ νίπτε τεδὸν ῥέθος, ἦχι Σιλωάμ πηγῆς ἀγχιπόροιο ῥέει πανδήμιον ὕδωρ, ὕδωρ
στελλομένοιο προώνυμον ἐκ σέο πομπῆς. Χριστὸς ἔφη, καὶ τυφλὸς ἐπέιγετο καὶ παρὰ πηγῇ
χεροῖ βαθυνομένησι φαεσφόρον ἤφυσεν ὕδωρ, ὕδασι πηγαίοισι λιπόσκια φάεα νίπτων. σμήξας
δ' ἀρτιτύπου τροχοειδέα κύκλον ὀπωπῆς ἐξαπίνης φάος ἔσχε, τὸ μὴ φύσις οἶδεν ὁπάσσαι,
ἀθρήσας φαέθοντος ἀήθεος ὄψιμον αἶγλην. νίψατο καὶ πάλιν ἦλθε καὶ ἵστατο πάντα δοκεύων.

book 9 καὶ μιν ἐσαθρήσαντες ἐπήλυδες ἄνδρες ὁδῖται μαρμαρυγὴν πέμποντα νεογλήνοιο προσώπου
γείτονες ἐφθέγγοντο καὶ ἀνέρες ἴδμονες ἄλλοι· οὐ πέλεν οὗτος ἐκεῖνος ἐν ἄστει τυφλὸς ὁδίτης,
ὃς πάρος αἰτίζεσκεν ἐθήμονα χεῖρα τιταίνων δεξιτερὴν προβλήτα παρερχομένοισιν ὁδίταις;
ἄλλοι δ' ἀντιάχυσαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ· οὐ πέλεν, οὐ πέλεν οὗτος, ἔοικε δὲ μόνον ἐκείνῳ·
κεῖνος ἀνὴρ ἀγόρευεν· ἐγὼ πέλον. εἰσαΐων δὲ λαὸς Ἰουδαίων φιλοπευθέα ῥήξατο φωνήν·

book 9 πῶς δὲ τεαὶ προβλήτες ἀνωίχθησαν ὀπωπαί; Ἑβραίοις δ' ἀγόρευε θεῶ πεφιλημένος ἀνὴρ·
κεῖνος ἀνὴρ, ὃς Χριστὸς ἀκούεται, ὄντινα λαοὶ Ἰησοῦν καλέουσιν, ἐμὰς ὥϊξεν ὀπωπάς· χεῖλεσι
γὰρ σοφὸν ἀφρόν ἀνήρυγεν· ἐν δαπέδῳ δὲ ἀκροτάτοις ὀνύχεσσι πολύστροφον ἱκμάδα πάλλων,
πτύσματι πηλὸν ἔτευξεν, ἐμὰς δ' ἔχρισεν ὀπωπάς καὶ με μολεῖν ἐκέλευσεν, ὅπῃ ῥόος ἐστὶ
Σιλωάμ· πηγῆς ἐγγὺς ἴκανον, ἀλεξικάκῳ δὲ ῥεέθρῳ νιψάμενος σκιεροῖο περίτροχον ὄμματος
ἰλὺν ἐξαπίνης φάος εἶδον, ὃ μὴ πάρος εἶχον ὀπωπαί. Ἑβραῖοι δ' ἐρέεινον ἀναιδέες ἄφροني
μύθῳ· πῇ πέλε, πῇ πέλε κεῖνος; ὃ δ' ἴαχεν ἔμφροني μύθῳ· ἀγνώσσω, πόθι κεῖνος. ἐπεσεύοντο
δὲ λαοὶ τὸν ποτε τυφλὸν ἄγοντες ἐς ἀντιθέους ἱερῆας.

book 9 ἐβδομάτῃ δ' ἄπρηκτος ἦν τότε θέσκελος ἡώς, τῇ ἑνὶ πηλὸν ἔτευξε καὶ ἔπλασε φέγγος ὀπωπαῖς
Χριστὸς ἀπὸ βλεφάρων ἐλάσας ἀλαωπὸν ὁμίχλην. καὶ μιν ἀνείρετο λαὸς ἀπιστοτάτων
Φαρισαίων, πῶς βλεφάρων λάχε φέγγος; ὃ δὲ θρασὺς ἴαχεν ἀνὴρ· θέσκελον ἡμετέραις
ἐπεθήκατο πηλὸν ὀπωπαῖς, ὀφθαλμοὺς δ' ἐχάραξεν· ἐγὼ δ' ὑπὸ γείτονι πηγῇ ὕδατι πηλὸν
ἐνίψα καὶ ἵσταμαι ἄρτι δοκεύων. καὶ φθονεροὶ τινες εἶπον ἀσιγήτων Φαρισαίων· οὐ θεόθεν
πέλεν οὗτος, ὃς ἱερὰ θεσμὰ πατήσας οὐ δρόμον ἀπρήκτοιο φυλάσσεται ἔβδομον ἡοῦς. ἄλλοι δ'
ἀντιάχυσαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν· πῶς δύναται τάδε πάντα πολύτροπα θαύματα τεύχειν
θνητὸς ἀνὴρ καὶ ἀλιτρός; ἀμιλλητῆρι δὲ λαῶ διχθὰ μεριζομένῳ διδυμόθροος ἔβρεμεν ἡχώ·

book 9 καὶ πολὺς ἀμφήριστος ἦν κλόνος. ἀνδρὶ δὲ τυφλῷ πάντες ἐμυθήσαντο· σὺ δὲ φρεσὶν εἵνεκα
κείνου ποίην μῆτιν ἔχεις; τίνα μοι, τίνα μῆτιν ἐνίψεις; ἀρτιφαῆς δ' ἀδόνητος ἀνὴρ πειθήμονι
μύθῳ ἔννεπε τολμῆεις· ὅτι θέσκελός ἐστι προφήτης. λαοὶ δ' οὐκ ἐπίθησαν ἀληθείᾳ φωτὸς ἰωῆ,
ὃς ποτε τυφλὸς ἦν καὶ ἐδέξατο φέγγος ὀπωπῆς, εἰ μὴ πρῶτα κάλεσαν ἀπειθέες ἀρχιερεῖς
ἀνδρὸς ἀναβλέψαντος ἐπισταμένους γενετῆρας. ἀμφοτέρους δ' εἶροντο βαρυζήλῳ τινὶ μύθῳ·

book 9 ὑμείων πάις οὗτος, ὃν ἐφθέγγαντο πολῖται ἐκ λαγόνων ὅτι τυφλὸς ἀνεβλάστησε τεκούσης; καὶ
πόθεν ὀψιτέλεστον ἐδέξατο φέγγος ὀπωπῆς καὶ φόβον ὠδίνοντες ἐχέφρονες ἡπεροπῆες μῦθον
ὑποκλέπτοντες ἐμυθήσαντο τοκῆς· ἴδμεν, ὅτι βροτὸς οὗτος, ὃς ἔλλαχεν ὄμματος αἶγλην,
ἡμείων πέλε κοῦρος ἐτήτυμος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἴδμεν, ἐῆς ἀπὸ μητρὸς ὅτι βρέφος εἰς φάος
ἔρπων τυφλὸς ἦν ἀγάλακτος, ἔτι πνεῖων τοκετοῖο. πῶς δὲ οἱ ἀμφιτρῆτες ἀνωίχθησαν ὀπωπαί
καὶ τίς ἀφωτίστων βλεφάρων ἐκέδασεν ὁμίχλην, ἡμεῖς οὐκ ἐδάημεν ἀμεμφές· ἀγχιφανῇ δὲ
ἴδμονα κοῦρον ἔρεσθε, τὰ μὴ δεδάσι τοκῆς· οὐ πέλε νήπιος οὗτος ἔχων παιδῆιον ἥβην· οὐ
φθογγῆς ἐτέρης ἐπιδεύεται. ἀμφὶ ἔθεν γὰρ

book 9 ἀρτιθαλῆς νέος οὗτος ἀληθέα μῦθον ἐνίψει, πιστῆς μέτρα τέλεια φέρων παλινανξέος ἥβης.
τοῖα φόβῳ δολόεντες ἐπεφθέγγαντο τοκῆς τάρβος Ἰουδαίων πεφυλαγμένοι. αἰνομανεῖς γὰρ

Χριστοῦ ζῆλον ἔχοντες ἀμιμήτων χάριν ἔργων συνθεσίην κήρυξαν ὅλω πειθήμονι λαῷ, ὅφρα μιν ὃς δέξοιτο νόω καὶ Χριστὸν ἐνίψῃ, μὴ ζαθέου ψαύσειε θεοκλήτοιο μελάθρου. οὗ χάριν Ἑβραίοισιν ἐμυθήσαντο τοκῆς· ἴδμονα κοῦρον ἔρεσθε καὶ οὐ χρέος ἐστὶ τοκῶν·

book 9 ὑμῖν δ' εἰρομένοισι δυνήσεται οὗτος ἐνίψαι ἄρτια μέτρα φέρουσιν ἔχων περιμήκετον ἥβην· καὶ γενέτης ἀλαοῖο κεράσσατο θαύματι φωνὴν γλώσση κρυπταδίῃ, μὴ δήιος ἐσμός ἀκούσῃ παιδὸς ἰδὼν νέον ὄμμα βοογλήνοιο προσώπου. ἀνέρα δ', ὃς περίφοιτος ἦν ἀλαωπὸς ὁδίτης, ζηλομανεῖς καλέσαντες ἐπέφραδον ἀρχιερεῖς, δός, τέκος, ὑψιμέδοντι θεῷ χάριν, ὃς σε σαώσας ὀφθαλμῶν πόρε φέγγος· ὁ δὲ βροτός, ὃν σὺ γεραίρεις, οὗτος ἀλιτροσύνησι πέλει μεμελημένος ἀνὴρ.

book 9 Ἑβραίοις δ' ἀγόρευεν ἀνὴρ θρασύς· οὐ μὲν ἀνέγνω, εἰ πέλεν οὗτος ἀλιτρός ἐτήτυμον· οἶδα δὲ θυμῷ ἐν μόνον ἀτρεκέως, λοχίης ὅτι σύντροφος ἦοῦς τυφλὸς ἐγὼ βλάστησα καὶ ἴσταμαι ἄρτι δοκεύων. καὶ χορὸς Ἑβραίων φιλοπευθέα ῥήξατο φωνήν· εἶπέ, τί σοι ποίησεν ἐφ' τεχνήμονι πηλῷ; πῶς δὲ τὴν ζοφόεσσαν ἀπημάλδυνεν ὀμίχλην; καὶ σφιν ἀνὴρ ἀδόνητος ἐλεύθερον ἴαχε φωνήν· ἄλλοτε μῦθον ἔλεξα, καὶ οὐκ ἠκούσατε φωνῆς, τίπτε παλιμπετέες μενεαίνετε τοῦτον ἀκοῦσαι;

book 9 μὴ θεὸς ὑμείων δονέει νόον, ὅφρα καὶ αὐτοὶ Χριστοῦ θεσπεσίῳ νόθοι γίνησθε μαθηταί; οἱ δὲ μιν ἀντιπόροις ἐνείκεον αὐτίκα μύθοις· αὐτὸς λυσινόμοιο πέλεις κείνοιο μαθητής. ἡμεῖς γὰρ προτέρῳ θεοῦδεος ἐσμὲν ἐταῖροι θεσμοτόκου Μωσῆος ὑποδρηστήρες ἰωῆς.

— — — — — — — — — — τοῦτον δ' οὐκ ἐδάμην. ἀνὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θαῦμα πολὺ πλέον, ὅτι περ ὑμῖν οὗτος ἦν ἄγνωστος, ἐμὰς δ' ὥιξεν ὀπωπᾶς. ἴδμεν, ὅτι ζύμπαντα πατὴρ θεὸς ἡνιοχεύων ἀνδρὸς ἀλιτρονόμοιο βοὴν οὐκ οἶδεν ἀκούειν. εἰ δὲ θεοδείξῃσιν ἀνὴρ μεμελημένος εἴη καὶ καθαυτῇσιν πρᾶπίδεσσι θεοῦ τελέσειεν ἐφετμάς, τούτου λισσομένοι θεὸς ταχυεργὸς ἀκούει. ἐξότε ποικιλόμορφος ἀέξετο πάντροφος αἰών,

book 9 τηλίκος οὐποτε μῦθος ἀκούεται, ὅτι λαχόντι ὄμμα πολυκλήιστον ἀφωτίστοιο προσώπου ἀνέρι τις πόρε φέγγος, ὃν ἀρτιτόκου διὰ κόλπου εἰσέτι τυφλὸν ἐόντα μογοστόκος ἔδρακεν ἠώς. εἰ μὴ ἦν βροτὸς οὗτος ἐπουρανίου βασιλῆος, τηλίκον οὐποτε θαῦμα δυνήσατο μοῦνος ἀνύσσαι. καὶ μιν μυστιπόλοι φθονερῇ στυφέλιζαν ἰωῆ· σύγγονος ἀμπλακίῃσιν ἐμαιώθης ὅλος ἀνὴρ, καὶ σὺ σοφοὺς ἱερῆας, ἐπεσβόλε, ταῦτα διδάσκεις; καὶ μιν ὁμοκλήσαντες ἀπήλασαν ἔκτοθι νηοῦ.

book 9 Ἰησοῦς δ' αἴεσκε δαήμονι τυφλὸν ἀκουῆ, ὅτι μιν ἐκτὸς ἔλασσαν ἀγήνορες ἀρχιερεῖς· εὔρε δὲ μιν καὶ ἔειπε· σὺ πείθεαι υἱά γεραίρων οὐρανίου βασιλῆος; ἀνὴρ δ' ἠρεύγετο φωνήν· κοίρανε, τίς πέλεν οὗτος, ὃν ἔννεπες, ὅφρα γεραίρω; Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο· καὶ ἔδρακες αὐτὸν ὀπωπῇ, καὶ σοὶ ὁ νῦν λαλέων αὐτὸς πέλεν. εἶπε καὶ αὐτός· κοίρανε, πιστεύω· κεφαλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας καὶ ποσὶν ἀμβροσίοις κυρτούμενον αὐχένα κάμπτων φαιδρὰ πολυρραφῶν προσπτύξατο ταρσὰ πεδίλων.

book 9 Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο σαόφρονα μῦθον ἀκούων· εἰς κρίμα τοῦτον ἵκανον ἐς ἄφρονα κόσμον ἀλήτην, εἰς κρίμα δισσὸν ἔβην ἐτερότροπον, ὅφρα καὶ αὐτοὶ οἱ πάρος οὐχ ὁρόωντες ἀθηήτου φάος ἦοῦς τυφλοὶ ἀναβλέψωσιν ἐξαθρήσαντες ὀπωπαῖς, ὀξυφαεῖς δὲ γένοιτο λιπαυγέες. ἀγχιπόρων δὲ Χριστῷ λαὸς ἔειπεν ἐφεσπομένων Φαρισαίων, μὴ σφαλεροῖς βλεφάροις ἀλαοὶ γενόμεσθα καὶ ἡμεῖς; Ἰησοῦς δ' ὀάριζεν ἀπειθέα λαὸν ἐλέγχων· εἰ ζόφος ὑμετέρης περιδέδρομε φέγγος ὀπωπῆς, ὑμέας ἀμπλακίης ἀδαήμονας ἔννεπον εἶναι· νῦν δὲ φῶς ὁρόωντες ἀλήμονές ἐστε καὶ ὑμεῖς τυφλοὶ δ' ἐστὲ νόω βλεφάρων πλέον· οἷσι γὰρ ἀνδρῶν ἀμπλακίαι μίμνουσι, μάτην ὁρόωσιν ὀπωπαῖς.

book 10 Μάρτυρος ἀστυφέλικτος ἀμὴν, ἀμὴν λόγος ἔστω, ὃς κε παραΐξειε θύρην εὐερκέος αὐλῆς ἐνδομύχων προβάτων καὶ ὑπέρτερος ἄλλοθεν ἔρπει εἰς σκολιὴν ἀίδηλος ἐπηλυσίην

ἀναβαίνων, ληιστὴρ πέλεν οὗτος ἀνὴρ ληίστορι ταρσῶ. ὃς δὲ μολὼν ἄγναμπος ἐς αὖλιον ὀρθὸς ἰκάνει, ποιμὴν οὗτος ἔφυ μηλοτρόφος. ἐρχομένῳ δὲ ἀμφαδίην σταθμοῖο θύρην πυλαωρὸς ἀνοίγει. μῆλα δὲ γινώσκοντα περισκαίρουσι νομῆα φθογγῆς εἰσαΐοντα· παρὰ προθύροισι δὲ ποιμὴν πῶεα ποιμαίνειν προκαλίζεται ἡθάδι φωνῇ· ἔκτοθι δὲ σταθμοῖο γεγηθότα μῆλα κομίζει. ἐξαγαγὼν δ' ὅτε πᾶσαν ἀολλίση στίχα ποίμνης, εἰς νομὸν ἐρχομένων οἴων προκέλευθος ὁδεύει·

book 10 ποίμνη δ' αἰολόμορφος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνει εἰς δροσεροὺς λειμῶνας ὀπηδεύουσα νομῇ. ξείνου δ' οὐκ αἰοῦσι καὶ οὐ δεδάσιν ἀκούειν ἀλλοτρίου καλέοντος ἀήθεα ποιμένος αὐδὴν, ἀλλὰ παραΐσσοντα νόθον φεύγουσι νομῆα. τοῖον ἔπος κατέλεξε παράτροπον· ἀμφὶ δὲ μύθῳ λαὸς ἀμηχανέεσκε καὶ οὐ μάθεν ἐγγὺς ἀκούων, Χριστὸς ἀσημάντῳ τάπερ ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ. Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀριζήλῳ τινὶ μύθῳ· πανδόκος εἰμὶ θύρῃ προβάτων πολυχανδέος αὐλῆς.

book 10 πάντες, ὅσοι πάρος ἦλθον ὑποκλέπτοντι πεδίλῳ, φῶρες ἔσαν δολόεντες· ὅθεν ληίστορι φωνῇ αὐτῶν φθεγγομένων οὐκ ἔκλυε πῶεα ποίμνης. πανδόκος εἰμὶ θύρῃ μηλοσσόος ἡμετέρης δὲ ὅς κεν ἰὼν δι' ἐμεῖο θύρην ὑποδύσεται αὐλῆς, οὗτος ἔσω στείχει καὶ ὑπότροπος αὐτὶς ὁδεύει καὶ νομὸν εὐρήσει καὶ αἰεσόος ἔσσεται ἀνὴρ. ληιστὴρ δ' αἰδήλος ἐς αὖλιον οὐποτε βαίνει, εἰ μὴ ἵνα κλέψειεν ἀμάρτυρος ἢ καὶ ὀλέσση ἢ διατμήξειεν ἀφειδέι μῆλα μαχαίρῃ.

book 10 αὐτὰρ ἐγὼ παρὰ πατρός, ὅπως ἐμὰ μῆλα σαώσω, ἤλυθον, ὄφρα λάχοιεν ἀλωφῆτῳ τινὶ τιμῇ ζωὴν ἐσσομένην, τὴν οὐ χρόνος οἶδεν ὀλέσσαι, ἢ περισσὸν ἔχοιεν ὑπέρτερον. εἰμὶ δὲ ποιμὴν καλὸς ἐγὼ· ποιμὴν δὲ καλὸς περὶ μῆλα φυλάσσω καὶ ψυχῆς ἰδίης οὐ φείδεται, ἀλλὰ ἐθήσει λύτρον ἐὼν οἴων. ὁ δὲ μίσθιος οὐ πέλε ποιμὴν· δῆιον ἀγκικέλευθον ἰδὼν λύκον, ἄρπαγα μῆλων, κρυπτὸς ἀλυσκάζων ὑποδύεται ὀξὺς ἐάσας βοσκομένων ἀφύλακτα πολὺπλανα πῶεα μῆλων·

book 10 κρυπτὸς ἀλυσκάζων ὑποδύεται· οὐκ ἀλέγει δὲ μῆλων ἀλλοτρίων, ὅτι μίσθιος αὐτὸς ἀκούει· καὶ λύκος ἀγκυλόμητις ἐπέρχεται ἄρπαγι λαιμῷ μῆλα διασκεδάσας σημάντορος οὐ παρεόντος. ποιμὴν καλὸς ἔφυν καὶ πῶεα καλὰ νομεύω· γινώσκω δ' ἐμὰ μῆλα, καὶ ἡθάδα μηλοβοτῆρα ταῦτά με γινώσκουσιν ἴσῳ διδυμάονι θεσμῷ, ὥς γενέτης νοέει με, καὶ ὥς νοέω γενετῆρα. ψυχὴν δ' ἡμετέρεν οἴων ὑπὲρ αὐτίκα θήσω. ἔστι μὲν, ἔστι καὶ ἄλλα πολύτροπα πῶεα ποίμνης ταύτης οὐ γεγαῶτα μιῆς θεοδέγμονος αὐλῆς, ἀλλογενῇ· καὶ ταῦτα πέλει χρέος, ὥς κεν ἀγείρω φθογγῆς ἡμετέρης ἀριήκοα· καὶ μία ποίμνη ἔσσεται ἀμφοτέρωθεν ἐνὸς τελέθουσα νομῆος. τοῦ δ' ἔνεκεν φιλεῖ με πατὴρ ἐμός, οὐνεκα θήσω ψυχὴν ἡμετέρεν οἴων ὑπὲρ, ὄφρα μιν εὖρω εἰς ἐμὲ νεισσομένην παλινάγρετον. οὐδέ τις αὐτὴν θεσμός ἀφαιρεῖται με γενέθλιος, οὐ χρόνος ἔρπων πανδαμάτωρ, ἀδάμαστος ἢ ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, ἀλλὰ μιν αὐτοκέλευστος ἐκὼν ἐθέλουσαν ὀπάσσω,

book 10 ὄφρα λάβω μετὰ βαιὸν ἔχων αὐτάγρετον ἀλκὴν. ταύτην ὑψιμέδοντος ἔχω παρὰ πατρός ἐφετμήν, θεῖναι καὶ παλίνορσος ἐλεῖν διδυμάονι θεσμῷ. καὶ πάλιν Ἑβραίων ἐμερίζετο λαὸς ἀκούων. καὶ πολέες φθέγξαντο πολυφλοίσβῳ τινὶ μύθῳ· φθεγγόμενον βαλίησιν ἐάσατε τοῦτον ἀέλλαις δαιμόνιον μεθέπει καὶ μαίνεται· ἄφρονα τοῦτον λείπετε· μαινομένου τί σπεύδετε μῦθον ἀκούειν; ἄλλοι δ' ἀντιάχυσαν ὁμοζήλων ἀπὸ λαιμῶν· οὐ τάδε μαινομένοιο σάφρονα χεύματα μύθων·

book 10 ἄφρονος οὐ πέλε ταῦτα. μὴ ἀχλύεις ποτὲ δαίμων ὀφθαλμοὺς ἀλαοῖο δυνήσεται αὐτὸς ἀνοῖξαι; καὶ πάλιν ἡμάρτην πανδήμιον, ᾧ ἔνι λαοὶ μνημοσύνην τελέεσκον ἐτήσιον, ἐξότε νηοῦ ἔδρανα δωμήσας Σολομῶν εὐκίονι τέχνῃ θεσπεσίης ἀρχαῖον ἐκαίνισε θεσμὸν ἐορτῆς· καὶ τότε παχνήσεσα παράστατο χεῖματος ὥρη. Ἰησοῦς δ' ἱεροῖο διέστιχεν ἔνδοθι νηοῦ, θέσκελον αἰθούσης πολυδαίδαλον οὐδας ὁδεύων, ἀρχηγόνου Σολομῶντος ἐπώνυμον. αἰνομανεῖς δὲ

- book 10 Ἐβραῖοι στεφανηδὸν ὁμόζυγες εἰν ἐνὶ χώρῳ Χριστὸν ἐκυκλώσαντο καὶ ἔννεπον ἄφροني μύθῳ·
ἡμείων τέο μέχρῃς ὑποκλέπτεις φρένα μύθοις; εἰ σὺ Χριστὸς ἵκανες ἐτήτυμος, ἀμφοδὸν ἡμῖν
ἀγρομένοις ἀγόρευε· τί καὶ τεδὸν οὕνομα κεύθεις; Ἰησοῦς δ' ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε· πολλάκις ὑμῖν,
πολλάκις αὐτὸς ἔλεξα, καὶ οὐ πιστεύετε μύθῳ· ἔργα, τάπερ τελέω καλέων πατρώιον ἀλκήν,
μάρτυρα ταῦτα πέλει καὶ φθέγγεται ἔμφρονι σιγῇ θηητὸν μερόπεσι λάλον τύπον· ἀλλὰ που
ὕμεῖς ἐν βλεφάροις δέρκεσθε καὶ οὐ πείθεσθε μενοيناῖς; οὐ γὰρ ἐμῶν οἶων ταχυπειθέος ἐστὲ
γενέθλης, οὐασι θελγομένοισιν ἐμῆς ὅτι πῶεα ποιίμνης γῆρυν ἐμὴν αἶει καὶ ἐφέσπεται
ἡγεμονῇ· γινώσκω δ' ἐμὰ μῆλα· καὶ εἰν ἐνὶ πᾶσιν ὁπάσσω ζῶν ἐσσομένην αἰώνιον, οὔποτε
ποιίμνη, οὔποτε πῶεα ταῦτα διόλλυται, εἰσόκε μῖμνει αὐτομάταις ἀψῖσιν ἔλιξ κυκλούμενος
αἰών.
- book 10 οὐδὲ τις ἀρπάξειεν ἐμὴν πινυτόφρονα ποιίμνην χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης, γενέτης ἐμὸς ὅττι
νομεύειν ὅς μοι πῶεα δῶκεν ὑπέρτερος ἔπλετο πάντων. αὐτὸς ἐγὼ μεδέων τε πατὴρ ἐμὸς ἐν
γένος ἐσμέν, ἔμφυτον, αὐτόπρεμνον, ὅθεν φυτὰ μυρία κόσμου. εἶπεν ἄναξ· λαοὶ δὲ συνέρρεον,
ἐκ δαπέδου δὲ λᾶας ἀνηέρταζον, ὅπως ὑπὸ χερμαδί λύσση Χριστὸν οἰστεύσωσι χαρδραίοισι
βελέμνοισι. Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο χέων πολυμεμφέα φωνήν· ἡμετέρου καλὰ πολλὰ παρ'
ὕψιστοιο τοκῆος ὑμέας ἔργα δίδαξα, τάπερ μάθον. ἀντὶ τίνος δὲ ἔργου θεσπεσίου φονίην
τίνοντες ἀμοιβὴν εἰς ἐμὲ λαΐνείοισιν ἐθωρήχθητε βελέμνοισι; λαοὶ δ' ἀντιάχσαν ἀμοιβαδῖς· οὐ
χάριν ἔργου καλοῦ λύσαν ἔχοντες ἀολλίζοντο πολῖται, ὄφρα σε πετρήεντι κατακρύψωσι
χιτῶνι, ἀλλὰ βαρυγλώσσοιο τεοῦ χάριν ἀνθερεῶνος,
- book 10 ὅττι χαμαιγενέος μεθέπων βλάστημα γενέθλης θνητὸς ἐών, ἐνέπεις θεὸς ἔμμεναι. ἀντιπὶρῳ δὲ
Χριστὸς ἀναμφήριστον ἔπος μυθήσατο λαῷ· οὐ νόμος ὑμείων κεχαραγμένα ταῦτα κομίζει·
εἶπον ἐγὼ· θεοὶ ἐστε; καὶ εἰ χθονίων τινὰς ἀνδρῶν, οἷς τότε μοῦνον ἵκανε θεοῦ λόγος ἴσος
ὄνείρῳ, ὑμετέρου θεσμοῖο θεοὺς ἐκάλεσεν αἰοιδῇ— καὶ γραφικῆς βίβλοιο παλίλλυτος ἔμμεναι
ὁμφῇ οὐ δύναται—λόγον αὐτόν, ὃν ὑψιμέδων πόρε κόσμῳ καὶ καθαρῆς παλάμης ἀγίῳ
σφρηγίσσατο δεσμῷ, ὑμεῖς ἄφρονα μῦθον ἐπεφθέγγασθε μανέντες, — — — — —
[para]ὅττι θεοῦ ζῶντος ἐγὼ πάις. ἡμετέρου δὲ εἰ μὴ ἐγὼ τελέω ζωαρκέος ἔργα τοκῆος,
- book 10 μῆποτε μοι πείθεσθε, καὶ εἰ βιοδώτορι μύθῳ ἡμετέρου γενετῆρος ἀτέρμονος ἄξια ῥέζω
— — — — — ἔργοις ἡμετέροις, τάπερ ἔδρακε μάρτυς ὁπωπῇ, ὄφρα κε γινώσκοιτε
θεοπνεύστῳ τινὶ μύθῳ, ὥς ἐν ἐμοὶ τελέθει γενέτης ἐμός, ὅττι καὶ αὐτὸς ἀγχιφανῆς, ἀμέριστος,
ὁμόζυγός εἰμι τοκῆος. Ἰησοῦν δ' ἀκίχητον ἐπειρήσαντο πιέζειν ἀφραδέες τινὲς ἄνδρες· ὁ δὲ
φθαμένῳ ποδὶ βαίνων δυσσεβέων ἀπὸ χειρὸς Ἰορδανίοιο ῥέεθρου πέζαν ἐς ἀντιπέραιαν
ἐχάζετο. καὶ οἱ ἰόντι ἄσπετος ὠμάρτησεν ὁμοστιχέων χορὸς ἀνδρῶν. ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔλεξε χέων
πειθήμονα βουλήν·
- book 10 θαῦμα μὲν ἐμπεδόμυθος ἰδεῖν θηήτορι λαῷ οὐδὲν Ἰωάννης ἐπεδείκνυνεν· ἀμφὶ δὲ τούτου
ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἐτήτυμα πάντα δοκεύω, ὅπποσα κείνος ἔλεξε· καὶ ἄνδρες αὐτόθι πολλοὶ
παιδὶ θεοῦ πίστευον ἀμιμήτων χάριν ἔργων.
- book 11 Ἦν δὲ τις ἀδρανέων χλοερῷ πυρὶ Λάζαρος ἀνὴρ Βηθανίης ἔντοσθεν αἰδομένης ἀπὸ κώμης
Μάρθης καὶ Μαρίης. Μαρίη δ' ἐφατίζετο κείνη Χριστοῦ καλλιέθειρα θεηδόκος, ἥ πόδας αὐτοῦ
ἀμφοτέρους ἤλειψε μύρου θυόεντος ἔέρση καὶ πλοκάμοις ἀπέμαξε καὶ ἀμβροσίῳ ἀπὸ ταρσῶν
ἀκροφανῆς ἐδίηνε διάβροχον ἱκμάδι χαίτην, Χριστοῦ καλλιέθειρα θεηδόκος, ἥς τότε θερμῷ
νουςαλέῳ βαρύγουνος ἱμάσσετο σύγγονος ἀτμῷ.
- book 11 γνωταὶ δ' ἀδρανέοντος ὁμόγνιον ὥς ἴδον ἄμφω γυιοβόρῳ μᾶστιγι τετηκότα, γείτονα πότμου,
ξυνὸν ἔπος προέηκαν ἀλεξικάκῳ βασιλῇ· Λάζαρος, ὃν φιλέεις, ἐλελίζεται αἴθιοπι νούσῳ· ὃν
φιλέεις, σκοπίαζε. καὶ ἴαχε μῦθον ἀκούσας Χριστὸς ἄναξ· οὐ φωτὸς ἐπ' ἀενάῳ τινὶ πότμῳ

νουσαλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον ὥραι, ἀλλὰ θεοῦ τόδε κῦδος ὑπέρτερον, ὄφρα δι' αὐτοῦ ἀνθρώπου φίλος υἱὸς ἀναξ ὑψούμενος εἴη τιμαῖς ἀθανάτησι. φιλοξείνους δὲ γυναῖκας Ἰησοῦς ἀγάπαζε φιλοστόργῳ τινὶ θεσμῷ, Μάρθαν καὶ Μαρίην καὶ Λάζαρον. ἐν δ' ἄρα χώρῳ ὡς κλύεν ἀγγελίης, ὅτι Λάζαρος Ἰαίδι νεύων κέκλιτο νουσαλέῳ πεπεδημένος ἄψα δεσμῷ, διχθαδὴς παράμειβε τελεσιμόρου δρόμον ἡοῦς.

book 11 καὶ μετὰ δίζυγον ἡμαρ ἐοῖς ἀγόρευε μαθηταῖς ἵομεν εἰς κλυτὸν οὐδας Ἰουδαίων πάλιν ἀνδρῶν. καὶ μιν ἀναστέλλοντες ἐπεφθέγξαντο μαθηταί· ῥαββὶν, Ἰουδαίης μανιώδεις ἄρτι πολῖται λαϊνέοις μάστευον οἰστεύειν σε βελέμνοις, καὶ σὺ μολεῖν ἐθέλεις, ὅθι δῆϊοί εἰσι πολῖται; Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο παρηγορέων τινὶ μύθῳ ξυνὸν ὁμωροφίων νεμεσήμονα θυμὸν ἐταίρων· ἡματος οὐ γεγάσι δωδέκα κυκλάδες ὥραι; ἡματος ἀντέλλοντος ὁδοιπόρος οὔποτε κάμπτει ταρσὸν ὀλισθηροῖσι περιπταίοντα πεδίλοις. ὃς δὲ διαστείχει λιποφεγγεῖ σύνδρομος ὄρφνη ποσσὶ χαριζομένοις, σφαλερὴν ὁδὸν οὗτος ὁδεύει. ὡς φάτο· καὶ μετὰ τοῦτο παλίσσυτος εἶπε μαθηταῖς ὕπνον ἀναγκαῖον καὶ ἀμεμφέα Λάζαρος εὐδαι,

book 11 φίλτατος ἡμείων ξεινηδόκος· ἀλλὰ περήσω, ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω. καὶ λόγον ἀγνώσκοντες ἐμυθήσαντο μαθηταί· Λάζαρος εἰ κνώσσει, σόος ἔσσεται. ἄρτιθανὴ μὲν Ἰησοῦς ἀγόρευε φιλοθρήνῳ παρὰ τύμβῳ εὐδαιεν νεκρὸν ἀναυδον, ἀνήγρετον ὕπνον ὀλέθρου· οἱ δὲ μάτην ἔλποντο, φίλον νέκυν ἐνδοθεν οἴκου ἡδὺν ὑπὲρ λεχέων παλινάγρετον ὕπνον ἰαύειν. ἀμφοδὴν δ' ἀγόρευεν ἀναξ οἰκτίρμονι μύθῳ· Λάζαρον εὐνάσε πότμος ὁμοῖος, ἄγριον ἄλλον ὕπνον ἄγων. χαίρω δὲ δι' ὑμέας, ὡς ἐνὶ χώρῳ οὐ γενόμην, ὅτε κεῖνος ὁμίλει γείτονι πότμῳ, ὄφρα κε πίστιν ἔχοιτε νέκυν μετὰ πότμον ὁδίτην δερκόμενοι ζῶντα, πάλιν ψαύοντα τραπέζης ξεινοδόκον Χριστοῦ τὸ δεύτερον· ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἵομεν. εἰσαΐων δὲ διώνυμος ἔννεπε Θωμᾶς, ὃν Δίδυμον καλέουσι· συναγρομένοις δὲ μαθηταῖς δάκρυον ὠδίνουσας ἀνήρυγε πενθάδα φωνήν· ἵομεν, ὁππόθι κεῖνος ἀνὴρ γλυκύς, ὄφρα σὺν αὐτῷ εἰν ἀγάπῃ θνήσκοιμεν ἐνὶ ξυνήονι πότμῳ.

book 11 ἐλθὼν δ' ὀψικέλευθος ἀναξ ἐς ἐθήμονα κώμην, Λάζαρον ἄπνοον εὔρε χυτῇ στρωθέντα κονίῃ, τέτρατον ἡμαρ ἔχοντα γοήμονος ἐνδοθὶ τύμβου. Βηθανίῃ δ' ἐκὰς ἦεν ἀπ' ἄστεος Ἰεροσολύμων ὡς τρισσῶν σταδίων καὶ δώδεκα. καὶ πολὺς ἔρπων λαὸς Ἰουδαίων ὑπεδύσατο γείτονα κώμην. κεῖθι φιλοξείνοιο μετήιε δώματα Μάρθης καὶ Μαρίης, γνωτοῖο κατευναστήρια πότμου, ξυνὰ παρηγορέων, τάπερ ἡθάδι πολλάκι μύθῳ φρικτὰ πεπαινομένης ἀπεσεῖσατο κέντρα μερίμνης, πένθεος ἀγρύπνοιο λυτήρια. πευθομένη δὲ φήμης σπειρομένης ὅτι κοίρανος εἰσαφικάνει Μάρθα, ποσὶ φθαμένοισι συνήντεεν. ἐν δὲ μελάθρῳ ἐνδόμυχος Μαρίη μαστίζετο πενθάδι σιγῇ. Χριστοῦ δ' ἐγγὺς ἰοῦσα βαρύστονος ἔννεπε Μάρθα·

book 11 ὦ μάκαρ, εἰ παρέης, ὅτε Λάζαρος αἶθετο νούσω, οὐκ ἂν ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός. οἶδα δὲ θυμῷ, καὶ νῦν ὡς ἅμα πάντα πατήρ θεὸς ἐγγυαλίζει, ὅσσα μιν αἰτήσεας. ἀναξ δ' ἡμείβετο μύθῳ· γνωτὸς σὸς παλινόρσος ἐγείρεται. ἀμβροσίης δὲ φωνῆς εἰσαΐουσα τὸ δεύτερον ἔννεπε Μάρθα· οἶδα καὶ οὐ με λέληθεν ἀνάστασις, ὡς ἐν ἐκείνῃ ἔγρεται ὀψιτέλεστος, ὅτε δρόμος ἔσχατος ἡοῦς. καὶ οἱ Χριστὸς ἔλεξε βιοσσόος ἔνθεον ὁμφὴν· ζωὴ ἐγὼ γενόμην καὶ ἀνάστασις· ὃς δὲ κεν ἀνὴρ εἰς ἐμὲ πιστεύσειε, καὶ εἰ νέκυς ἄπνοος εἴη, αὐτὶς ἀναζήσειε· καὶ ὃς φρεσὶ πίστιν ἀέξει, οὐ θνήσκει βροτὸς οὗτος, ἕως ἔτι φαίνεται αἰών· πείθεαι, ὡς ὅδε μῦθος ἐτήτυμος; εἶπε καὶ αὐτὴ κοίρανε, γινώσκω καὶ πείθομαι, ὅττι σὺ κόσμῳ Χριστὸς ἀλεξικάκοιο θεοῦ λόγος υἱὸς ἰκάνεις. τοῖον ἔπος λέξασα παρέστιχεν ὀξεί ταρσῷ καὶ Μαρίην ἐκάλεσεν ὁμόγνιον· οὐασι δ' αὐτῆς λάθριον ἐψιθύριζε· διδάσκαλος ὅττι σωτὴρ ἵκετο καὶ καλεῖ σε. καὶ ὠκυτέρῃ πέλε μύθου

book 11 κείνη, ὅπως ἤκουσε, θοῶ δ' ἀνεπάλλετο ταρσῷ, πένθεϊ λυομένη καὶ χάσματι φοιταλὴ δὲ Χριστὸν ἐς ἀγκικέλευθον ἀελλοπὸν εἶχε πορείην. λαοὶ δ', οἳ τινες ἦσαν ἔσω κινυροῖο μελάθρου

καί μιν ἐλαφρίζεσκον ἀκεσσιπόνῳ τινὶ μύθῳ, πένθεος ἀγρύπνοιο παρήγοροι, ὡς ἴδον ἄφνω, ὡς Μαρίη ταχύγουνος ἀνέγρετο φοιτάδι σιγῇ, πάντες ἐφωμάρτησαν ὀπισθοπόροισι πεδίλοις, ἐλπόμενοι Μαρίην φιλοδάκρυον ὅτι θοροῦσα ἐξαπίνης ἤμελλεν ἐς ἡθάδα τύμβον ὁδεύειν, ὅφρα πάλιν κλαύσειε πολυθρήνῳ παρὰ νεκρῶ· οὐπω δ' εὐρύαλως ἄναξ ἐπεβήσατο κώμης, ἀλλὰ μένων ἀτίνακτος ἔτι ζαθέῳ παρὰ χώρῳ εἶχε ποδὸς στατὸν ἵχνος, ὅπῃ πάρος ἦντετο Μάρθα. καὶ Μαρίη βαρύδακρυς ὅτε σχεδὸν ἵκετο χώρου,

book 11 ἦχι μένων ποδὸς ἵχνος ἀκαμπέος εἶχεν Ἰησοῦς, αὐτὸν ὅπως ἐνόησεν, ἱμασσομένη φρένα κέντρῳ πρηνῆς αὐτοκύλιστος ὑπὲρ δαπέδοιο πεσοῦσα παρ ποσὶν ἀμβροσίους ἐπεκέκλιτο. μυρομένη δὲ ἰκμάδι πενθαλέῃ ζαθέους ἐδιήνατο ταρσοὺς μῦθον ἐρευγομένη βεβημένον· ἐκ φάρυγος δὲ δάκρυσι νικηθεῖσα μόγισ πορθμεύετο φωνή· ὦ μάκαρ, εἰ παρέης, οὐ Λάζαρος εἵκαθε πότμῳ. καὶ Μαρίην στενάχουσιν ἰδὼν καὶ ὁμήλυδας αὐτῇ υἱας Ἰουδαίων νεοπενθέας, ὧν ὑπὸ πολλῷ ὄμβρῳ δακρυόεντι περιρραίνοντο παρειαί, πνεύματι πατρῷῳ δεδονημένος ἴαχε φωνήν· δεῖξατέ μοι, πόθι κεῖνον ἐθήκατε. καὶ φάσαν αὐτῷ· ἔρχεο καὶ σκοπίαζε. καὶ ἔστενεν αὐτὸς Ἰησοῦς ὁμμασιν ἀκλαύτοις ἀήθεα δάκρυα λείβων.

book 11 καὶ τινες ἀθρήσαντες ἀνίαχον αὐτίκα λαοί· ἡνίδε, πῶς φιλεῖ καὶ Λάζαρον οὐ παρεόντα. ἄλλοι δ' ἀντιάχσαν· ἀλεξικάκῳ τινὶ πηλῷ ὀφθαλμοὺς μερόπων λιποφегγέας οὗτος ἀνοίξας ἔργον ἴσον τελέειν οὐκ ἔσθενεν, ὅφρα καὶ αὐτὸς μὴ φονίῳ νέκυς οὗτος ὁμιλήσειεν ὀλέθρῳ; τοῖα μὲν εἶπεν ἕκαστος· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ ἀχνυμένης βριμῆδὸν ἀπὸ φρενὸς οἶκτον ἀνέλκων Ἰησοῦς πεφόρητο καὶ ἦεν ἐγγύθι τύμβου. καὶ χθόνιον σπέος ἦεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου, καὶ λίθος ἀντιτύποιον φέρων μίμημα θυρέτρου, ἀμφιπαγῆς, ἰσόμετρος ἐρείδετο χάσματι τύμβου. Ἰησοῦς δ' ἐκέλευσεν ἄναξ πειθήμονι λαῷ· λαῶν ὑπωροφίοιο μεταστήσασθε μελάθρου. Μάρθα δὲ τεθνεῖωτος ὁμόγνιος ἴαχε φωνήν·

book 11 κείμενον ἀντιθύρετρον ἕα λίθον· οἴγομένου γὰρ χάσματος οὐδαίῳ δυσήνεμος ἔρχεται ὁδμή, ὅτι τεταρταῖος τελέθει νέκυς ἔνδοθι τύμβου. Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο καὶ ἔννεπε πενθάδι Μάρθῃ· οὐ σοὶ τοῦτο πάρος διεπέφραδον· αἴκε φυλάξης χεῖλεσιν ὑμετέροισι σοφὴν σφρηγίδα σιωπῆς, ὁρθὴν πίστιν ἔχουσα καὶ οὐ διχόμητις ἐοῦσα, ὅψαι οὐρανίοιο θεοῦ ζωαρκέα τιμὴν. οἱ μὲν λαῶν ἄειραν· ἄναξ δ' ἀντώπιος ἄστρων ὀφθαλμοὺς ἀνάειρεν, ἐῷ δ' ἰάχησε τοκῇ·

book 11 σοὶ χάρις, ὡς ἐμέθεν πάτερ ἔκλυες· οἶδα δὲ θυμῷ, ὡς ἐμέθεν βοόωντος αἰεὶ σέο παιδὸς ἀκούεις· ἀλλὰ χάριν λαοῖο παρισταμένοιο πιφαύσκω, ὅφρα κε πίστιν ἔχοιεν ἀρείονα μᾶλλον ἀκούειν, ὅτι σύ με προέηκας, ἐσαθρήσαντες ὁπωπαῖς νεκρὸν ἀελλήεντα διαστείχοντα βερέθρου, ἰλλόμενον δεσμοῖσι καὶ οὐ πίπτοντα κονίῃ. εἶπε καὶ ἐσμαράγησε διαπρυσίῃ τινὶ φωνῇ· ἔξιθι, Λάζαρε, δεῦρο. λιποφθόγοιο δὲ νεκροῦ ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεκυοσσοός ἡχώ·

book 11 ἄπνοον ἄνδρα κάλεσσε, καὶ ἔτρεχε νεκρὸς ὀδίτης στείχων αὐτοκέλευθος ὁμοπλέκτῳ χθόνα ταρσῷ· ἄπνοον ἄνδρα κάλεσσε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀκούσας ἐξ Ἀΐδος νόστησε φυγὰς νέκυς ὄψιμον ἄλλην ἀθρήσας μετὰ τέρμα βίου παλινάγρετον ἀρχὴν θαμβάλην. Αἴδης δὲ μάτην παρὰ γείτονι Λήθῃ πανδαμάτωρ ἀδάμαστον ἐδίξετο νεκρὸν ἀλήτην· καὶ ποδὸς ὀρθωθέντος ἀκαμπέα γούνατα σύρων, τυφλὴν ἰθυκέλευθον ἔχων ἀντώπιον ὁρμὴν αὐδήεις νέκυς ἔσκε καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου σφιγγόμενον πλεκτῇσιν ὅλον δέμας εἶχε κερεῖαις θερμὸν ἔχων ἰδρῶτα καλυπτομένοιο προσώπου· καὶ λινέῳ πεπύκαστο καλύμματι κυκλάδα κόρσῃ, σουδάριον τόπερ εἶπε Σύρων στόμα· θαμβάλέῳ δὲ ἱσταμένῳ νεφεληδὸν ἄναξ ἐπετέλλετο λαῷ·

book 11 λύσατέ μοι καὶ κοῦφον ἐάσατε νεκρὸν ὁδεύειν. ὥς φαμένου βασιλῆος ὁμόζυγες αὐτίκα λαοὶ καὶ μιγάδες ῥήξαντο παλίλλυτα δεσμὰ κερεῖης καὶ μελέων βαρύνδεσμον ἐγυμνῶσαντο καλύπτρην· καὶ νέκυς εἰς δόμον ἦλθε τὸ δεύτερον ἡθάδι ταρσῷ φέγγος ἰδὼν πεμπταῖον. Ἰουδαίων δ' ἄρα πολλοὶ Μάρθῃς καὶ Μαρίης ἐπὶ πένθιμον οἶκον ἰόντες παιδὶ θεοῦ πιστεύον

ἐσαθρήσαντες ὁπωπαῖς, κοίρανος ἔργον ἄπιστον ὅπερ κάμε, νεκρὸν ἐγείρας Λάζαρον ἀχλύεντος ἀναθρώσκοντα βερέθρου νόστιμον ἐκ νεκύων ταχινῶ ποδί. καί τινες αὐτῶν εἰς πόλιν ἵχνος ἔκαμψαν ἐς ἀντιθέους ἱερῆας πληθὺ κηρύσσοντες ἀπιστοτάτων Φαρισαίων ἔργα θεοῦ Χριστοῦ. καὶ ἄφρονες ἀρχιερεῖς εἰς ἀγορὴν ἀγέροντο πολύθροον, ἥχι γερόντων εἰς ἐν ἀγειρομένων πρωτόθρονος ἔζετο βουλή. ἄλλω δ' ἄλλος ἔειπε· τί ῥέζομεν; ἀντίπαλος γὰρ ἀλλοφανῇ βροτὸς οὗτος ὑπέρτερα σήματα φαίνει. εἰ δέ ἐ καλλείψοιμεν ὁμοῖα σήματα ῥέξιν, ἡμῖν οὐκέτι λαὸς ἐφέσπεται, ἀλλ' ἐνὶ μούνῳ

book 11 ἀνέρι πιστεύοντες ὁμαρτήσουσι πολῖται, πάντες ὁμαρτήσουσι· καὶ ἄνδρες Αὐσονιῆς ἡμεῖων ὅλον ἔθνος ἀφαρπάξουσι μολόντες, ἔθνος ὁμοῦ καὶ χῶρον. ἀνὴρ δέ τις ἦεν ἐν αὐτοῖς Καϊάφας, ἀθέμιστος, ἐπίκλοπος, ὃς τότε κείνου ἀρχιερεὺς λυκάβαντος ἦν, ὀχετηγὸς ἐορτῆς. οὗτος Ἰουδαίοισι δολόπλοκον ἴαχε φωνήν· οὐδὲν ἀπειρήτω πεπνυμένον ἵστε μενοινῇ οὐδὲ νόῳ φράζεσθε, τί φέρτερον· ὅτι πολίτην καλὸν ὑπὲρ λαοῦ θανεῖν ἓνα, μὴ χάριν αὐτοῦ ἡμεῖων ὅλον ἔθνος ὀλισθήσειεν ὀλέθρῳ· ἀνδρὸς ἐνὸς θνήσκοντος ὅλη πόλις εὖδιος ἔσται. αὐτόματος δ' οὐ τοῦτο θεοπρόπος ἐννεπεν ἀνὴρ,

book 11 ἀλλὰ θυηπολίῃ μεμελημένος, οἷά τε κείνου ἀρητὴρ λυκάβαντος, ἀληθείῃ θέσπισε φωνῇ, ὅτι θανεῖν ἡμελλεν ἐκὼν ζωαρκεῖ πότμῳ Χριστὸς Ἰουδαίων ὑπὲρ ἔθνεος. οὐ περὶ μούνου ἔθνεος, ἀλλ' ἵνα τέκνα θεοῦ κεκεδασμένα κόσμῳ εἰς ἐν ἀολλίσειεν. ἀπ' ἀρχεκάκοιο δὲ κείνης ὥρης μῆτιν ὕφαινον ἀναιδέες ἀρχιερεῖς καὶ χορὸς ἀγκυλόμητις ἀπιστοτάτων Φαρισαίων, Ἰησοῦν ἵνα πάντες ἐνὶ κτείνωσιν ὀλέθρῳ. οὐκέτι δ' ἀμφαδίην λαοσσόος εἶχε πορείην Χριστὸς ἐν Ἑβραίοισιν· ἀδουπήτῳ δὲ πεδίλῳ ἀγνὸν Ἰουδαίης παρεμέτρεε κόλπον ἀρούρης·

book 11 χώρης δ' ἐντος ἵκανεν ὀρειάδος ἐγγὺς ἐρήμου εἰς πόλιν, ὀππόθι μίμνε σὺν ἀντιθέοισι μαθηταῖς, Ἑφραῖμ τὴν καλέουσι. καὶ ἐγγύθεν ἦεν ἐορτὴ πάσχα πολυκλήιστον· ἀπ' εὐρύαλοιο δὲ γαίης πολλοὶ Ἰουδαίων ὁμοτέρμονες ἄνδρες ἐρήμου μυστιπόλων ἀνέβαινον ἐς ἔδραν Ἰροσολύμων, ὅφρα προφοιβήσωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς, πρίν περ ἀσιγήτοιο φανήμεναι ἡμᾶρ ἐορτῆς. καὶ πολέες δίζοντο θυώδεος ἐνδοθι νηοῦ Ἰησοῦν ἀπεόντα θεηγόρον· ἐσταότες δὲ

book 11 ἀλλήλοις ὀάριζον· ἐπεφθέγγοντο δὲ λαοὶ· ὑμῖν φραζομένοισι τί φαίνεται; ὅτι περῆσαι οὐ δύναται βροτὸς οὗτος ἐς ἀρτιχόρευτον ἐορτήν. καὶ ναέταις ἐπέτελλον ἀπειθέες ἀρχιερεῖς καὶ χορὸς ἀγκυλόμητις ὑπερφιάλων Φαρισαίων, ὅφρα μιν ὅστις ἴδοιτο κατὰ πτόλιν ἢ καὶ ἀκούσοι, πληθὺ κηρύξειε δολορραφῶν Φαρισαίων, ὅφρα μιν ἐχθρὸς ὅμιλος ἀποκτείνειε πιέσσας.

book 12 Χώρης δ' εὐρύαλως ἐρημάδα πέζαν ἐάσας Ἰησοῦς ἀκίχητος ἐθήμονα δύσατο κώμην, δύσατο Βηθανίην, ὅθι Λάζαρον ἐκτόθι τύμβου ἐκ νεκύων ἡγείρε χέων ψυχοστόλον ἡχώ· δύσατο Βηθανίην, ὅτε γείτονος εἶχον ἐορτῆς ἔξ πάρος ἡματα μοῦνα λελειμμένα μύστιδες ὥραι. καὶ οἱ δόρπον ἔθεντο· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ Μάρθα διακτορίην πολυχανδέος εἶχε τραπέζης· εἰς δ' ἦν δαιτυμόνων ἔτι Λάζαρος, ἴσος ὀνείρῳ, πασιφανής. Μαρίη δὲ μύρου θυόεντος ἐλοῦσα πιστικῆς τρία μέτρα φατιζομένης ἀπὸ νάρδου μάρμαρον ἡέρταζε βεβυσμένον ἄγγος ἐέρσης ἡύκομος Μαρίη καὶ δαινυμένου βασιλῆος θεσπεσίους ἥλειψε μύρῳ πόδας· ἐκταδίη δὲ

book 12 ἱκμάδα πιαλέην ἀπεμάξατο μαχλάδι χαίτῃ· νηχομένη δ' ἐμέθυσεν ὅλον δόμον ἐνθεος ὀδμή. καὶ φθονεροῖς στομάτεσσι δολοπλόκος εἶπεν Ἰούδας· τίπτε τριηκοσίων οὐ πέρναται ἢ τινι μέτρῳ πλείονι δηναρίων τόδε που μύρον, ὅφρα δοθείη πτωχοῖς δευομένοισι καὶ οὐ στροφάλιγγι κονίης; τοῦτο δὲ κείνος ἔλεξε δολοπλόκος, οὐχ ὅτι φωτῶν ἀκτεάνων ἀλέγιζεν ἀμείλιχος, ἀλλ' ὅτι μοῦνον κλέπτῃς ἦν κτεάνων νικώμενος· εἶχε δὲ κίστην, τῇ ἐνὶ χαλκὸς ἔκειτο· καὶ ὀππόσα βούλετο, χηλῶ αὐτὸς ἀνῆρταζε φύλαξ κακός. ἀλλὰ ἐ μύθῳ Ἰησοῦς ἀνέκοψεν, ἐῷ δ' ἀγόρευε φονῇ· θηλυτέρης λίπε δῶρον ἀμεμφείας, ὅφρα φυλάξῃ σώματος ἡμετέρου κειμήλιον, εἰσόκεν ἔλθῃ φοίνιος ἡμετέρων κτερέων ἐπιτύμβιος ὥρη. πτωχοὶ γὰρ

παρέασιν ἀπείρονες αἰὲν ἐτοῖμοι ὑμῖν διζομένοισιν· ἐπειγόμενοι δέ με λεύσσειν οὐκ αἰεὶ
παρέοντα κιχήσετε. πιστότατος δὲ λαὸς Ἰουδαίων ἀγχίπολις ἔκλυε φήμης

book 12

οὐάσι τερπομένοις, ὅτι νόστιμος ἦλθεν Ἰησοῦς ἔνθεον ἵχνος ἔχων ἐπιδήμιον ἠθάδι κώμη,
Μάρθης ὀππόθι δῶμα. καὶ ἔτρεχεν ἐσμός ὁδίτης ἄσπετος, ἄλλοθεν ἄλλος ὁμόστολος, οὐχ ἵνα
μοῦνον Ἰησοῦν ἐξίδοιτο βιοσσόον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν Λάζαρον, ὃν παλίνορσον ἀναστήσας ἀπὸ
νεκρῶν ἔμπνοον ἐψύχωσε χέων φυσίζοον ἠχώ. καὶ φθονεροὶ μενέαινον ἀναιδέες ἀρχιερεῖς
καὶ ζαμενῆς Φαρισαῖος ὅλος χορός, ὄφρα καὶ αὐτὸν Λάζαρον ἀχλυόεντι πάλιν πέμψωσι
βερέθρῳ νόστιμον ἐκ νεκύων ἐτέρῳ κτείνοντες ὀλέθρῳ, πότμον ἔτι πνεύοντα παλαίτερον,
ὄφρα τις εἴπῃ· Λάζαρος οἶτον ἄλuxe, καὶ οὐ φύγεν ἀρχιερεῖας. τοῦτον ἐλεῖν μενέαινον ἀναίτιον,
ὅττι δι' αὐτὸν λαὸς Ἰουδαίων μετανεύμενος ἔνδια κώμης παιδὶ θεοῦ πίστευον, ἀλεξιμόρφῳ
βασιλῇ. ἀκροφανῆς δ' ὅτε νύκτα λιπόσκιον ἔσχισεν ἠώς, λαός, ὃς ἀγχιπόροιο μετήιε κῶμον
ἐορτῆς, φήμης εἰσαΐοντες, ὅτι ζαθέης ἀπὸ κώμης Ἰησοῦς ἐς ἔδεθλον ἐλεύσεται Ἰεροσολύμων,
ἦλυθον ἀντιόωντες· ἀπ' εὐδένδροιο δὲ κήπου ἀκροκόμους φοίνικας ἐγυμνώσαντο κορύμβων.
καὶ χλοερούς ὄρπηκας ἐς ἡέρα λαὸς ἐλίσσων εὐφήμοις στομάτεσσιν ἀνέκλαγε σύνθροον ἠχώ.
καὶ πολὺν ἔνθα καὶ ἔνθα κορυμβοφόροιο κελεύθου δίζυγα πομπὸν ἔχων καὶ ὀπίστερον ἐσμὸν
ὁδίτην Ἰησοῦς πεφόρητο μέσος μιτρούμενος ἀνδρῶν, ἰθύνων ἀχάλινον ὄνον ταλαεργὸν
ὁδίτην, ἐξόμενος νώτοις ἀπειρήτοιο φορῆς, Ἡσαΐας τόπερ εἶπεν, ὅπως πληρούμενον εἴη·
μητέρος ὑψιλόφου θύγατερ, μὴ δεῖδιθι Σιών· ἡνίδε ποικιλόδωρος ἄναξ τεὸς εἰς σὲ περήσει
πῶλον ἔχων ταχύγουνον ὀπηδεύοντα τεκούσῃ.

book 12

book 12

καὶ τὰ μὲν οὐ τὸ πρόσθεν ἐπεφράσσαντο μαθηταί· ἀλλ' ὅτε παμμεδέουσιν ἦν ἀνεδύσατο
μορφὴν Χριστὸς ἄναξ, τότε πάντες ἀνεμνήσαντο μαθηταί, ὅττι σοφῇ τάδε πάντα πέλει
κεχαραγμένα βίβλῳ, καὶ οἱ ταῦτα τέλεσαν· ἦν δ' ἄρα μάρτυς ἰωὴ λαῶν συμμιγέων, ὅτι
Λάζαρον ἔκτοθι τύμβου Ἰησοῦς ἐκάλεσσε, τεταρταῖον δὲ θανόντα ἐκ νεκῶν ἤγειρε χέων
ψυχοστόλον ἠχώ. οὗ χάριν ἀντιῶν πολὺς ἔρρεεν ἐσμός ὁδίτης Χριστὸν ἀνευάζων
νεκυοσσόν, υἱέα Δαβίδ.

book 12

ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ὁμοφραδέες Φαρισαῖοι· ἡμῖν ποῖον ὄνειαρ ἀέξεται; ἀμφιλαφῆς γὰρ κόσμος
ὅλος πολύμορφος ἐνὸς κατόπισθεν ὁδεύει, καὶ δόλος ἡμείων θανατηφόρος οὐδὲν ὀνήσει. καί
τινες Ἑλλήνων ἔσαν ἄνδρες, οἳ τότε πολλοὶ θεσπεσίης ἀνέβαινον ὀπιευτῆρες ἐορτῆς. Ἰησοῦν
δ' αἰόντες ἀειδομένης ἀπὸ κώμης ἀγχιμόλῳ προσιόντες ἐπεφθέγγαντο Φιλίππῳ· Χριστὸν ἰδεῖν
ἐθέλοντες ἱκάνομεν. ἐσσύμενος δὲ Ἀνδρέα εἶπε Φίλιππος ὁμόπολις· ἡδυεπὴς δὲ

book 12

Ἀνδρείας ὁμόφοιτος ἐπειγομένοιο Φιλίππου Χριστῷ μῦθον ἔλεξεν. ἄναξ δ' ἡμείβετο μῦθῳ· ὥρη
νῦν μόγις ἦλθεν, ὅτε σχεδὸν ἴσταται ἀκμή, ἀνθρώπου σοφὸς υἱὸς ὅπως ὑψούμενος εἴη. κόκκος
ἐπὴν σίτοιο πεσὼν ἐπὶ διψάδι γαίῃ μὴ τι θάνῃ, τότε μῦνος ἐτώσιος αὐτόθι μίμνει, ἄσπορος,
ἀχρήστος, ἀνήροτος, ἄμμορος ἄρπης· ἦν δὲ θάνῃ, ζεῖδωρον ἀφειδέα καρπὸν ἀέξει. ψυχὴν δ' ὃς
φιλέει, μινυῶριος οὗτος ὀλέσσει τερψινόου μεθέπων ἀπατήλιον ἐλπίδα κόσμου· ψυχὴν δ' ὃς
στυγέει, πανακήρατον ἔμπεδον αὐτὴν εἰς βιοτὴν αἰῶνος ἀλωφήτοιο φυλάσσει. ὅστις ἐμοὶ
πεῖθοιτο διάκτορον ἔργον ὑφαίνων, τοῦτον ἐμὸς γενέτης ὑψίθρονος οἶδε γεραίρειν·

book 12

ὅστις ὑποδρήσειεν ἐμοῖς θεσμοῖσι πιθήσας, οὗτος ὑπαντήσειεν ἐμοὶ καὶ ὁμόστολος ἔσται, ὄφρα
μένει μετ' ἐμεῖο διάκτορος, ὀππόθι μίμνω. νῦν δ' ἐμὸν ἦθος ἔχω δεδονημένον· ἀλλὰ τί λέξω;
ψυχὴ ἐμὴ κλονέει με. πάτερ, φρενοδινέος ὥρης ἐκ ταύτης με σάωσον ἀκαμπέος. ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ
ρίγεδανὴν ἀβίαστον ἐκούσιος ἦλυθον ὥρην· υἱὰ τεὸν κύδαινε. καὶ οὐρανόθεν πέλε φωνή· καί
σε πάρος κύδηναι καὶ ἔμπανιν ἄρτι γεραίρω. καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος καὶ ἀκούων
αἰθερίην τρομεροῖσιν ἐν οὐάσι λαίλαπα φωνῆς λαὸς ἐπεσμαράγησεν, ὅτι ζαθέων ἀπὸ κόλπων

βρονταίη βαρύδουπος ἐπέκτυπεν αἶθριος ἡχώ. ἄλλοι δ' ἀντιάχσαν, ὅτι σχεδὸν ἄγγελος αὐτῶ οὐρανίης ὀάριζε σοφῶ μυκήματι φωνῆς.

book 12 Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ὅλῳ πολυθαμβεῖ λαῶ· οὐ δι' ἐμὲ κτύπος οὗτος ἀράσσεται, οὐρανόθεν δὲ ἀντίτυπος βροντῆσι δι' ὑμέας ἵκετο φωνή. νῦν ζαθέου κόσμοιο πέλει κρίσις· ἄρτι καὶ αὐτὸς ἀρχὸς ἀλιτρονόοιο διώκεται ἔκτοθι κόσμου. — — — — — λαοὶ δ' ἀντιάχσαν ὁμογλώσσῳ τινὶ μύθῳ· ἐκλύομεν γραφικοῖσι χαράγμασι πολλάκις ἡμεῖς, Χριστὸς ὅλων μεδέων αἰώνιος οὐνεκα μίμνει. καὶ πόθεν ἄμμιν ἔειπες ἀσημάντῳ σέο μύθῳ· ἐκ χθονίων λαγόνων ὑψούμενος εἰς πόλον ἐλθὼν, ὑμέας εἰς ἐμὲ πάντας ἀπὸ χθονὸς αὐτὸς ἐρύσσω, ἀνθρώπου κλυτὸς υἱὸς ἐπὴν ὑψούμενος εἶη; εἰπὲ δέ, τίς πέλεν οὗτος, ὃν ἀγνώστῳ τινὶ θεσμῶ ἀνθρώπου σοφὸν υἷα τεῇ μυθήσαιο φωνῇ;

book 12 Ἰησοῦς δ' ἅμα πᾶσιν ἀνίαχε· βαιὸν ἐν ὑμῖν ἔσσεται εἰςέτι μοῦνον ἐπὶ χρόνον αἰθέριον φῶς. ἀπλανέες δ' ἐνὶ φωτὶ δι' ἰθυπόροιο κελεύθου στείχετε θαρσέντες, ἕως ἐκάς ἐστιν ὁμίχλη, πρὶν ζοφερῇ στροφάλιγγι κιχήμεναι ὑμέας ὄρφνην. ὃς δὲ διαστείχει σφαλερῶ ποδὶ νυκτὸς ὁδίτης, πλάζεται ἀγνώστων σκολιὴν ὁδόν, ὀππόθι βαίνει. ἄχρι φάος δέρκεσθε, σοφῶ πιστεύετε μύθῳ εἰς φάος, ὄφρα γένοισθε φεραυγέες υἱέες αἴγλης·

book 12 τόσσα δέ οἱ τελέσαντι πολύτροπα φάρμακα νούσων αὐτῶν δερκομένων ἀνθρώπιον, ἐκτὸς ἀκουῆς, οὗτις ἀνὴρ πίστευεν· ὅπως πληρούμενον εἶη, Ἡσαΐας τόπερ εἶπε χέων πρωτόθροον ὁμφὴν· κοίρανε, τίς μετὰ τόσσα τεῇ πίστευεν ἀκουῆ, ἢ τίνι παγγενέταο θεοῦ γυμνοῦτο βραχίων; οὗ χάριν οὐκ ἐδύναντο θεουδέα πίστιν ἀέξειν, ὅττι καὶ Ἡσαΐας πάλιν ἔννεπε θέσπιδι φωνῇ· ὀφθαλμοὺς ἀλάωσεν ἐμῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων καὶ νόον ἰθυκέλευθον ἐθήκατο τυφλὸν ἀλήτην, μὴ κραδίη νοέωσι καὶ ἀθρήσωσιν ὅπωπῃ καὶ μοι ὑποστρέψωσι, νοοβλαβέας δὲ σαώσω ἄνδρας ἀλιτραίνοντας ἐμῶ παιήονι μύθῳ ἱητῆρ ἀσιδηρὸς ἐχέφρονα φάρμακα πάσσω. Ἡσαΐας τάδε πάντα κατέγραφε θέσπιδι βίβλῳ ὅττι θεοῦ Χριστοῦ προώριον ἔδρακε τιμὴν ὀφθαλμῶ κραδίης πανδερκέι, καὶ χάριν αὐτοῦ ἐσσομένην προκέλευθον ἐθέσπισεν ἔνθεον ὁμφὴν. ἔμπης ἀπλανέες τινὲς ἄνδρες ἴδμονι σιγῇ ἀρχοὶ Ἰουδαίων, ὑψαύχενος ὄμματα βουλῆς, παιδὶ θεοῦ πείθοντο θεηγενέων χάριν ἔργων·

book 12 ἀλλὰ φόβον καὶ ζῆλον ἀλυσκάζων Φαρισαίων ἀμφαδὸν οὗτις ἔφηνεν ἐδὸν νόον· αἰδομένου δὲ ἐνδόμυχος τότε πίστις ὑπὸ φρένα φωτὸς ἐκάστου ἀπροϊδής, ἀβόητος ἐκεύθετο φωλάδι σιγῇ· πᾶς γὰρ ἀνὴρ προβέβουλε χαμαιγενέων χάριν ἀνδρῶν ἢ μεγάλου μούνοιο θεοῦ πολυφεγγέα τιμὴν. Ἰησοῦς δ' ἰάχησε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ· ὅστις ἐμῶν δέξοιτο θεοφραδέων στίχα μύθων, εἰς ἐμὲ πιστεύων οὐ πείθεται, ἀλλὰ τοκῇ, ὅστις ἐμὲ προέηκε. καὶ ἀνδρομέησιν ὅπωπαῖς πᾶς ἐμὲ παπταίνων καὶ ἐμὸν γενετῆρα δοκεύει. οὐρανόθεν φάος ἦλθον ἐγὼ λιποφεγγεῖ κόσμῳ· οὐρανόθεν φάος ἦλθον, ἵνα βροτὸς, ὃς με γεραίρει, πίστιν ἔχων ἀτίνακτον ἐν ἀχλύι μὴ ποτε μίμνη. ὅστις ἐμῶν δέξοιτο θεόσσυτα χεύματα μύθων καὶ μὴ ἀσυλήτοιο νόου σφρηγίδα φυλάξῃ,

book 12 οὐ κρίνω ποτὲ τοῦτον ἐγὼ βροτόν· οὐ γὰρ ἰκάνω, κόσμον ἵνα κρίνοιμι πολὺπλανον, ἀλλὰ σαώσω. ὃς με παραγράψαιτο καὶ ἡμετέρης θρασὺς ἀνὴρ ἔμπνοα μὴ δέξοιτο βιοσσοῖα χεύματα φωνῆς, οὗτος ἔχει κρίνοντα δικαστόλον. ἡμέτερος γάρ, ὃν λαλέω, λόγος οὗτος ἀπειθέα τοῦτον ἐλέγξει κρίνων, ὁψιτέλεστος ὅτε δρόμος ἔσχατος ἡοῦς, ἐγρομένοις ὅτε πᾶσι πέλει κρίσις, ἐξ ἰδίων γὰρ οὐ μάθον αὐτοκέλευστος ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψαι, ἀλλὰ θεοῦ ζεῖδωρον ἔχω παρὰ πατρὸς ἐφετμήν, ἀνδράσιν ἀγρομένοις τί φθέγξομαι ἢ τί βοήσω. οἶδα δὲ παμμεδέοντος ἐφημοσύνην γενετῆρος ζωὴν ἀθανάτην, τὴν ἔλλαχε σύνδρομος αἰὼν ἀενάῳ στροφάλιγγι· καὶ ὑμέας ὅσσα διδάσκω,

book 12 ὥσπερ ἐμοὶ κατέλεξε πατὴρ ἐμός, ὥς ἀγορεύω.

book 13

Καὶ ναέταις πρὶν πάσχα μολεῖν, πρὶν βωμὸν ἀνάψαι, Ἰησοῦς νοέων, ὅτι καίριος ἦλυθεν ὥρῃ, ὅφρα κεν ἐκ κόσμοιο μετάρτροπος αἰθέρα δύνων νόστιμος ὑψιμέδοντι συναστράψει τοκῇ, πάντας αἰεὶ παρεόντας ἐοὺς ἐτάρους ἀγαπήσας ἐξ ἀρχῆς ἀγάπαζε καὶ εἰς τέλος. ἐσπερίου δὲ δεῖπνου γινομένοιο φιλοστόργοιο τραπέζης δούλιον ἔργον ἔτευξεν ἐοῖς ἐτάροισιν ὑφαίνων, δαίμονος ἀντιπάλοιο φιλοκτεάνῳ τινὶ κέντρῳ ἀργυρέῃν ἐπὶ λύσσαν ἀνοιστρήσαντος Ἰουδαν, τολμήεις ἵνα κείνος Ἰουδαίοισι προδοίῃ Χριστὸν ἐόν θρεπτῆρα δεδεγμένος ὦνον ὀλέθρου αὐτὸς ἐνὶ κραδίῃ δεδαημένος, ὅττι περ αὐτοῦ ὑψιμέδων ἅμα πάντα θεὸς πόρε χειρὶ νομεύειν,

book 13

ὅττι καὶ οὐρανόθεν καὶ ἐξ αἰθέρα δίζυγι θεσμῷ καὶ θεόθεν πάρος ἦλθε καὶ εἰς θεὸν αὐτίς ἰκάνει. καὶ τότε δαιτυμόνεσσι διάκτορον ἔργον ὑφαίνων Ἰησοῦς ταχυεργὸς ἀνίστατο δεῖπνον ἑάσας καὶ χροὸς αἰγλήεντος ἐοὺς ἀπέθηκε χιτῶνας καὶ λινέην λαγόνεσσι νόθην ἐζώσατο μίτρην σφίγξας σκληρὸν ὕφασμα, τόπερ φάτο θυμβριάς αὐδὴ λίντεον, ἱκμαλέοιο ποδὸς μακτήριον ἀνδρῶν. καὶ γλαφυρῷ νιπτῆρι βαλὼν ὑποκόλπιον ὕδωρ Χριστὸς ἐὼν ἐτάρων φίλους πόδας ἤρξατο νίπτειν λοίσθιον ἐκ πρώτου μετανεύμενος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ· ἀρχόμενος Σίμωνος ἕως ἰδίοιο φονῆος.

book 13

πρεσβυτέρῳ Σίμωνι παρίστατο καὶ πόδας αὐτοῦ ἀμφοτέρους κρατέεσκε· ταχὺς δ' ἀντέσπασε Σίμων, Ἰησοῦν δ' ἀνέκοψε φίλον σέβας ὅμμασι φαίνων· καὶ μιν ἐρητύων βριαρῇ μελίξατο φωνῇ· ὑμετέρου θεράποντος, ἄναξ πάντεσσι κελεύων, νίπτεις σαῖς παλάμαις καὶ ἐμοὺς πόδας; ἡδυεπὴς δὲ ἐζομένῳ Σίμωνι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς· ἄρτι μὲν ὡς τελέω δρηστήριον ἔργον ὑφαίνων, οὐ δύνασαι νοεῖν, μετέπειτα δὲ τοῦτο νοήσεις. καὶ οἱ Πέτρος ἔλεξε χέων ἡδεῖαν ἀπειλήν· οὐποτε φαιδρύνειας ἐμοὺς πόδας, εἰς ὅσον ἔρπει αἰὼν πουλυέλικτος· ἄναξ δ' ἡμείβετο μύθῳ· οὐποτέ σοι μετ' ἐμεῖο μέρος πεφυλαγμένον ἔσται,

book 13

εἰ μὴ ἐγὼ νίψω σε χέων μεταχείριον ὕδωρ. καὶ οἱ μῦθον ἔλεξε νόῳ πειθήμονι Σίμων· ναὶ λίτομαι, μὴ μοῦνον ἐμοὺς πόδας, ἀμφοτέρας δὲ νίψον, ἄναξ, καὶ χεῖρας ἐμὰς καὶ κυκλάδα κόρσην, ναὶ πάλιν, ἣν ἐθέλῃς, καὶ ὅλον δέμας. εἶπεν Ἰησοῦς· οὐ χατέει νεαροῖο λελουμένος ὕδατος ἀνὴρ, εἰ μὴ μοῦνα πόδεσσι καθάρσια νίπτρα πορείης εἰνοδίης· καθαρὸν γὰρ ὅλον δέμας· ἀνδρομέης δὲ ἄμμοροι ἀμπλακίης καθαροὶ νόον ἐστὲ καὶ αὐτοί· ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντες· ἐπεὶ πάρος ἦδεε θυμῷ, τίς μιν ἀνὴρ ἤμελλεν Ἰουδαίοις παραδώσειν ὦνιον ἀντιβίοισι, τίς ἔμπορος ἦεν ὀλέθρου. οὗ χάριν ἀγχιθέοισιν ἄναξ ἀγόρευε μαθηταῖς· ἄμμορον ἀμπλακίης καθαρὸν νόον ἴστε καὶ αὐτοί, ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντες. ὑποδρηστήρι δὲ θεσμῷ ὁππότε δαιτυμόνων δυοκαίδεκα κύκλον ἀμείβων νίψεν ἐὼν ἐτάρων ὁσίους πόδας ἀγνὸς Ἰησοῦς, κεκλιμένους παλίνορσος ἐοὺς ἔνδυσε χιτῶνας καὶ παλάμης ἀγκῶνα παλινδίνητον ἐρείσας.

book 13

ἀκρότατον περὶ κύκλον ὁμοστόργοιο τραπέζης εἶπεν ἐοῖς ἐτάροις· γινώσκετε τοῦτο καὶ αὐτοί, ὑμῖν οἷον ἔρεξα διάκτορον ἔργον ὑφαίνων; ὑμεῖς διχθαδίῳ με σοφῷ κικλήσκετε μύθῳ κοίρανον ὑμείων τε διδάσκαλον· ἀπλανέες δὲ τοῦτο καλῶς φθέγγεσθε δαήμονες· εἰμὶ γὰρ ἄμφω, ὡς ἐμὲ μυθίζεσθε. φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ εἰ πόδας ὑμείων καθαρῷ φαίδρυνα λοετρῷ ἡγητῆρ καὶ ἄναξ περιδέξιος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀντίτυπον θέμις ἐστὶν ἐμὸν μίμημα μαθόντας ὑμέας ἀλλήλων φίλους πόδας ὕδατι νίπτειν.

book 13

δειγμα γὰρ ἔπλετο τοῦτο διδάσκαλον, ὅφρα καὶ ὑμεῖς ἔργον, ὅπερ ποιήσα σοφόν, τελέσητε καὶ αὐτοὶ πάντες ἐν ἀλλήλοισιν ἀμοιβαίῳ τινὶ θεσμῷ ἰσοφυεὺς μίμημα δαήμονος ἡγεμονῆος. οὐ πέλε λάτρης ἄνακτος ὑπέρτερος· οὐδὲ τις ἀνὴρ ἡγεμόνος πέμψαντος ἀπόστολὸς ἐστὶν ἀρεῖων. εἰ δὲ λόγῳ τάδε πάντα νοήσατε καὶ νόος ἔργῳ ἦρισε, καὶ κεν ἔφυτε μακάρτεροι. οὐ περὶ πάντων ἔννεπον ὑμείων ἐτέρου καθαροῖο λοετροῦ δευομένων· ὁ δὲ μῦθος ἐνὸς χάριν. οἶδα καὶ αὐτός, οἷους πιστοτάτους καὶ ἀμεμφέας ἄνδρας ἐδέγμην· ἀλλ' ἵνα, φορμίζουσα τόπερ φάτο θέσπις αἰοιδή·

- book 13 — — — — — χρυσομανῆς ἄστοργος ἀνὴρ ἑμὸν ἄρτον ἐρέπτων πτέρνην κερδαλέην ἐμέθεν καθύπερθεν ἀείρας ἡμετέρῃ σύνδορπος ἐπεσκίρτησε τραπέζῃ. γλώσση προφθαμένη, τόπερ ἔσσεται, ἄρτι βοήσω, ὄφρα, μιν ἦν τελέσειεν ἕλιξ χρόνος ἐγγύθεν ἔρπων, μῦθον ἀναμνήσησθε παλαίφατον, ὅττι περ ὑμῖν ἐσόμενον θέσπιζεν ἐμὴ πρωτόθροος ὁμφὴ. μάρτυρος ἐμπεδόμυθος ἀμὴν, ἀμὴν λόγος ἔστω·
- book 13 ὅστις ἑμὸν δέξοιτο διάκτορον, ὄντινα πέμψω ἴλαον ὄμμα φέρων, ἐμὲ δέχνυται· ὃς δὲ καὶ αὐτὸν πεμπόμενον θεόθεν με λαβὼν προσπτύσσεται ἀνὴρ, δέχνυται αὐτογένεθλον ἑμὸν πέμψαντα τοκῆα. εἶπεν ἄναξ ἐτάροισι· καὶ ὁμφῆεν στόμα λύσας πνεύματος οὐρανίου δεδονημένος ἔμφρονι παλμῷ Χριστὸς ἀσιγήτοιο νόου κυμαίνεται πυρσῷ· μαρτυρίην δ' ἰδίην προφέρων ἠρεύγετο φωνήν· εἷς βροτὸς ὑμείων με φίλων ἐτάρων παραδώσει· εἷς φίλος ἀλλοπρόσαλλος ὁμωρόφιός με δαμάσσει.
- book 13 Ἰησοῦς μὲν εἶπεν· ὁμοζυγέες δὲ μαθηταὶ ἀλλήλους σκοπίαζον ἀμειδίει πάντες ὅπωπῃ, ξυνῇ ἀμυχανέοντες—ἐμαστίζοντο δὲ σιγῇ— ἀμφὶ τίνος κατέλεξεν. ἀνὴρ δέ τις ὃς παρὰ κόλπον ἀγχιφανῆς ἀνέκειτο φιλοστόργου βασιλῆος, τούτῳ Πέτρος ἔνευσε· λάλῳ δ' ἐρέεινε σιωπῇ, τίς πέλεν, οὗ χάριν εἶπεν· ὁ δὲ θρασὺς ὁξεί παλμῷ στήθεσιν ἀχράντοισι πεσὼν πεφιλημένος ἀνὴρ δαιτυμένου βασιλῆος ἐπεσιθύριζεν ἀκουῇ, τίς τελέθει. καὶ Χριστὸς ἐφώνεεν· ᾧ χερὶ βάψας οἴνωπῃ ραθάμιγγι δεδευμένον ἄρτον ὁπάσσω, οὗτος ἐμὲ προδίδωσι· καὶ εἰς δέπας ἔμπλεον οἴνου βάψας ὕστατον ἄρτον ἀναιδίει δῶκεν Ἰούδα, ἄρτον ἐοῦ κήρυκα φιλοκτεάνοιο φονῆος. καὶ μετὰ θέσκελον ἄρτον ὑποσπείρων πόθον ὄλβου πομπὸς ἀλιτροσύνης ὅλον ἀνέρα δύσατο δαίμων. καὶ οἱ Χριστὸς ἔλεξε δαήμονι νεύματα πέμπων· ἔρξον, ὅπερ τελείεις, ταχινώτερον. οὐδέ τις ἔγνω δαιτυμόνων αἰδηλον ἐν οὔασι μῦθον ἀκούων, ὅττι τινὲς δοκέεσκον ἀσημάντω τινὶ μύθῳ,
- book 13 δουρατέην ὅτι χηλὸν ἀνηέρταζεν Ἰούδας, μή οἱ κοίρανος εἶπεν ἐῷ σημάντορι μύθῳ, ὄφρα κεν ἐντύνειεν, ὅσον χρέος εἶχεν ἐορτή, ἢ ἵνα τι πτωχοῖσι βιοπλανέεσσιν ὁπάσῃ. καὶ μεθύων μετὰ δόρπον ἀνὴρ φιλοκερδέει λύσση ἔνθεον ἄρτον ἔχων ἀνεχάζετο νυκτὸς ὁδίτης. ἀλλ' ὅτε νόσφι βέβηκε δυωδεκάριθμος Ἰούδας, ἔνδεκα δαιτυμόνεσσι θεηγόρος εἶπεν Ἰησοῦς· νῦν πάις ἀνθρώπου φαεσίμβροτον ἔλλαχε τιμὴν, καὶ θεὸς αὐτογένεθλος ἐδέξατο κῦδος ἐν αὐτῷ.
- book 13 εἰ δὲ θεὸς γενέτης ὑψούμενός ἐστι δι' αὐτοῦ, καὶ θεὸς ὑψώσσει πατὴρ υἱὴν γεραίρων. τέκνα, μεθ' ὑμείων ὀλίγον χρόνον εἰσέτι μίμνω, καὶ λόγον Ἑβραίοισιν ὃν ἔννεπον, ἄρτι καὶ ὑμῖν φθέγγομαι ἡμετέρῃ παλινάγρετον ἡθάδι φωνῇ· ὑμέας οὐ θέμις ἐστὶ συνήλυδας, ὅπποθι βαίνω, ἡμετέρης ἀκίχητον ἔχειν δρόμον ἀτραπιτοῖο. ὀπλοτέρην τινὰ πᾶσιν ἐφημοσύνην ἐπιτέλλω· ὑμέας ὥς ἀγάπαζον, ἴσῳ καὶ ἀμεμφεῖ θεσμῷ ἀλλήλων φιλίην ὁσίῳ σφρηγίσσατε δεσμῷ ἀρθμόν ὁμοφροσύνης ἀλύτῳ δήσαντες ὁχῇ, ὑμέας εἰν ἐνὶ πάντες ἵνα γνῶσιν ἰδόντες ἀλλήλους φιλέοντας, ὅτι ζαθέῳ τινὶ θυμῷ παμφαέος Χριστοῖο θεουδέες ἐστὲ μαθηταί.
- book 13 Χριστοῦ δ' ὥς κλύε μῦθον ἐκάς μέλλοντος ὁδεύειν, μελιχίοις ὁάροισι φιληκὸς ἔννεπε Σίμων· κοίρανε, πῇ σπεύδεις; τίνα μοι, τίνα χῶρον ἰκάνεις; Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο καὶ εἰρομένῳ φάτο Πέτρῳ· οὐ δύνασαι προθέοντος, ὅπῃ ποδὸς ἵχνος ἐπέιγω, ξυνὸς ὀπισθοκέλευθος ἐμὴν ὁδὸν ἄρτι περῆσαι· ἀλλὰ παλινδίνητος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ, αὐτὸς ὁμαρτήσεας ἐς ὕστερον. εἶπε δὲ Σίμων· οὐ δύναμαι ταχύγοννος ὀπισθοπόρῳ ποδὶ βαίνων ὑμετέρης ἀβάτοιο ταμεῖν κενεῶνα κελεύθου;
- book 13 καὶ ψυχὴν ἐθέλουσαν ὑπὲρ σέθεν ἐγγυαλίζω. Ἰησοῦς δ' ἀδόκητον ἔπος μυθήσατο Πέτρῳ· ψυχὴν ὑμετέρεν ἐμέθεν χάριν αὐτίκα θήσεις; τρεῖς δὲ μόνης δασπλῆτι μιῆς ἐνὶ νυκτὸς ἀνάγκῃ Χριστὸν ἀπαρνήσαιο, πρὶν αὐχένα κυρτὸν ἀείρας ὁξὺ μέλος κλάγξειεν ἐγερσιβόητος ἀλέκτωρ.
- book 14

Μὴ νόος ὑμείων δεδονημένος, ἄστατος εἶη, ἀλλὰ θεῶ καὶ ἐμοὶ πιστεύσατε· θεσπεσίην δὲ υἱεὶ καὶ γενετῇρι μίαν ξυνώσατε τιμὴν. πολλοὶ δ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ κατὰ δῶμα τοκῆος εἰσὶ μοναὶ στοιχηδὸν ὁμόζυγες· εὐρυτενὴς δὲ εἰ μὴ πουλυμέλαθρος ἐμὴ πέλε πανδόκος αὐλή, ὑμῖν καὶ κεν ἔειπον, ὅτι προκέλευθος ὀδεύσω, ὄφρα κεν ἐντύνω πολυχανδέος ἔνδιον αὐλῆς ἄξιον ὑμείων νεοτευχέα χῶρον ὑφαίνων.

book 14 καὶ μετὰ θέσκελον οὗδας ἐτοιμοτάτοιο μελάθρου νοστήσω παλίνορσος ἐς ἄμβροτον οὐδας ἀνέλκων ὑμέας, ὄφρα μένοιτε συνήλυδες, ὀππόθι μίμνω, ἀθάνατοι ναετῆρες. ἐμὴν ὁδὸν ἴστε καὶ αὐτοί. ἔννεπεν· εἰσαΐων δὲ διώνυμος ἴαχε Θωμᾶς, ὃν Δίδυμον γενετῆρες ἐφήμισαν, ἐξότε κούρω ὀγδοάτης ἀνέτελλε φιλοτμήτου δρόμος ἡοῦς οὐπω, ἄναξ, ἐδάημεν, ὅπῃ ποδὸς ἵχνος ἐπείγεις μέτρα πόθεν δυνάμεσθα μαθεῖν ἀκίχῃτα κελεύθου; Ἰησοῦς δ' ἰάχησε φιλήκοον ἄνδρα διδάσκων·

book 14 ζωὴ ἀληθείη τε καὶ ὀρθιὸς εἰμι πορείη· ζωὴ ἐγὼ βίότοιο καὶ ἀτραπὸς οὐ δύναται δὲ εἰς θεόν, εἰς γενετῆρα μολεῖν γαιήιος ἀνὴρ, εἰ μὴ τις δι' ἐμεῖο θεόσσυτον ἵχνος ἐπείγῃ στείχων ὀρθὰ κέλευθα δι' υἱέος εἰς γενετῆρα. εἰ δὲ θεωρρήτῳ με σοφῶ γινώσκετε μύθῳ, ἐξ ἐμέθεν γνώσεσθε καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα· ἄρτι δὲ μιν φράσσασθε καὶ ὑψιμέδοντα μαθόντες. Ἰησοῦν δὲ Φίλιππος ἐῶ μειλίζατο μύθῳ· ὦ ἄνα, σὸν γενετῆρα τεοῖς ἀνάφαινε μαθηταῖς·

book 14 δείκνυε σὸν γενετῆρα καὶ ἄρκιον ἄμμι γενέσθω. Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν· ἀθηήτοιο τοκῆος συμφυὲς ἔνθεον εἶδος ἔχων βροτοειδέϊ μορφῇ τηλίκον εἰμί, Φίλιππε, πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνων σύννομος ὑμείων, καὶ ἐμὴν οὐκ εἶδες ὀπωπὴν; πᾶς βροτὸς, ὅς με νόησε, καὶ ἄφθιτον εἶδε τοκῆα· καὶ πόθεν αἰτίζεις με μεριζομένῳ τινὶ θεσμῷ· δείξον ἐμοὶ γενετῆρα, τὸν ἔδρακες εἰς ἐμὲ λεύσσω;

book 14 οὐπω πίστιν ἔχεις, ὅτι σύζυγός εἰμι τοκῆος, καὶ γενέτης μεθέπει με μιῇ συναρηρότα μορφῇ; ἐκ κραδίης ὅτε μῦθον ἐρεύγομαι, εἰς ἐμὲ μίμνων ξυνὸς ἐμοὶ λαλέοντι πατὴρ ἐμὸς ἔργον ὑφαίνει. οὐπω μάρτυρα μῦθον ἐπιστώσασθε μενοιγῇ, ὥς σὺν ἐμοὶ τελέθει γενέτης ἐμός, ὅττι καὶ αὐτὸς σύμφυτός εἰμι τοκῆος, ἐγὼ λαλέων, ὃ δὲ ῥέζων. εἰ μὴ ἐμοὶ πείθησθε, σοφοῖς πιστεύσατε μούνοις ἔργοις ἡμετέροισιν, ἵνα γνώσεσθε καὶ ὑμεῖς συζυγίην ἀμέριστον ἐνὶ ζευχθεῖσαν ὀχῇ υἱοῦ πατρὸς μένοντος, ἐν υἱεὶ πατρὸς ἐόντος.

book 14 πᾶς βροτὸς ἡμετέρεν ἀστεμφέα πίστιν ἀέζων, ἔργα τάπερ τελέω, μιμούμενος αὐτὸς ἀνύσσει. καὶ τούτων πολὺ μᾶλλον ὑπέρτερα θαύματα ῥέζει, ὅττι μολεῖν ἀκίχῃτος ἐπείγομαι εἰς γενετῆρος, ὀππόσα δ' αἰτίζητε παρ' ὑψίστοιο τοκῆος οὔνομα κικλήσκοντες ἐμόν, ξύμπαντα τελέσω, ὄφρα πατὴρ ἄχραντος ἐν υἱεὶ κύδιμος εἶη. εἰ δὲ με πιστοτάτης φιλίας ξυνώσατε δεσμῷ, ἡμετέρεν πρᾶπίδεσσι φυλάξατε πᾶσαν ἐφετμήν· καὶ θεὸν αἰτίζω γενέτην ἐμόν, ὄφρα κεν ὑμῖν οὐρανόθεν πέμψειε παράκλητον μετανάστην, Χριστῶ σύγγονον ἄλλον, ὁμοῖον, ἔμπεδον αἰεὶ ἀτρεκίης ὀχετηγόν· ὅπερ πολύμορφος ἀείρειν οὐ δύναται ποτε κόσμος, ὅτι βροτὸς οὐποτε λεύσσει τηλίκον ἀνδρομέοισιν ἐν ὄμμασιν ἀρχέγονον φῶς, πνεῦμα θεοῦ γενετῆρος. ἐσαθρήσητε δὲ μοῦνοι

book 14 ὑμεῖς ἔνθεον εἶδος ἀθηήτοιο προσώπου, ὅττι μεθ' ὑμείων μενέει καὶ ὁμόστολον ἔσται ὑμῖν, πάντας ἔχων νοερὸν δόμον. οὐ γὰρ ἐάσω ὑμέας οὐρανίης ἰσόζυγος ἐκτὸς ἀρωγῆς ὀρφανικούς· ταχινὸς δὲ πρὸς ὑμέας αὐτὶς ἰκάνω. βαίος ἔτι χρόνος ἐστίν, ἐμὴν ὅτε θέσπιδά μορφήν οὐκέτι κόσμος ἄπιστος ἐρόψεται, ἀλλὰ με μοῦνοι λεύσσετε, καὶ μετὰ γαῖαν αἰεὶ ζώων ὅτι μίμνω, καὶ δι' ἐμὲ ξύμπαντες ὅτι ζῶοιτε καὶ ὑμεῖς.

book 14 ὅστις ἔχων πρᾶπίδεσιν ἐμὰς τελέσειεν ἐφετμάς, οὗτος ἀνὴρ φιλέει με καὶ εὐαγέως ἀγαπάζων ἔσται ἐμῷ γενετῇρι θεῷ πεφιλημένος ἀνὴρ. τοῦτον ὁμοστόργῳ καὶ ἐγὼ προσπτύξομαι ἀρθμῷ καὶ οἱ θέσκελον εἶδος ἐμοῦ χροὸς αὐτίκα δείξω. Ἰησοῦν δ' ἀπάμειπτο καὶ ἔννεπεν ἄλλος

Ἰούδας, υἱὸς Ἰακώβου, καὶ οὐ θρασὺς Ἰσκαριώτης· κοίρανε, πῶς τεδὸν εἶδος ὁμοφρονέων ἀναφαίνεις μούνους σοῖς ἐτάροις καὶ οὐ θηήτορι κόσμῳ; Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ὁμόφρονα φῶτα διδάσκων· ὅστις ἀνὴρ ἐμὲ μᾶλλον ἀνευάζων ἀγαπάξει, μῦθον ἐμὸν πραπίδεσσιν ἀσυλήτοισι φυλάσσει. καὶ σοφὸν ἀνέρα τοῦτον ἐμὸς γενέτης ἀγαπήσει· ἄμφω δ' εἰς ἓνα φῶτα πατήρ καὶ ἔγωγε μολόντες ἔνδιον αὐτοθέμεθλον ἀναστήσοιμεν ἐν αὐτῷ ἀνδρομέῳ μίμνοντες ἐν αὐδῇεντι μελάθρῳ.

book 14 ὃς δέ κε μὴ φιλέῃ με, μάτην ἐμὸν οὔτος ἑάσει ληθαίαις ἀκόμιστον ἔπος πεφορημένον αὔραις· καὶ λόγος οὐκ ἐμὸς οὔτος, ὃν ἔννεπον, ἀλλὰ τοκῆος οὐρανόθεν πέμψαντος ἐμὲ χραισιμήτορα κόσμου. ὑμείων δ' ὁμόφοιτος ἐπὶ χθονὸς εἰσέτι μίμνων εἶπον ἐγὼ τάδε πάντα· παράκλητος δ' ὅταν ἔλθῃ, ὑμέας ἰθυστήρι λόγῳ ξύμπαντα διδάξει· οὔτος ἀναμνήσει πάλιν ὑμέας, ὅσα περ ὑμῖν ἔννεπον· εἰρήνην δὲ βιοσσοῦν ὑμῖν ἑάσω· εἰρήνην ἀτίνακτον ἐμὴν ὁμόφοιτον ὁπάσσω.

book 14 οὐχ ὥς ὑμῖν δίδωσιν ἐθήμονα κόσμος ἀλήτης, οὕτω ξυνὸν ἔχειν καὶ ἐγὼ γέρας ἐγγυαλίζω· μὴ κλόνος ὑμετέρην κραδίην, μὴ τάρβος ὀρίνη. νῦν ἐμέθεν βοόωντος ἐμῆς ἡκούσατε φωνῆς, ὅτι παλινδίνητος ἐμῷ καλέοντι τοκῇ εἰς πόλον ὑψιμέλαθρον ἐλεύσομαι ἔνδιον ἄστρον. εἰ δέ μοι ἀκλινέας φιλίους ἐκεράσατε θεσμούς, καὶ κεν ἀγαλλομένοιο ποδὸς σκιρτήσατε ταρσῶ ξυνὸν χάρμα φέροντες, ὅτι χθονὸς οὔδας ἑάσας ἵζομαι ὀψικέλευθος ἐμῷ πέμψαντι τοκῇ.

book 14 — — — — — ὑμῖν δ' ἔννεπον ἄρτι προώριον ἔνθεον ὁμφήν, ὄφρα, μὴν ἦν τελέσειεν ἔλιξ χρόνος ἄστατος ἔρπων, μῦθον ἀναμνήσησθε παλαίφατον, ὅτι περ ὑμῖν ἐσσόμενον θέσπισσα προάγγελα χεῖλεα λύσας. ὑμῖν δ' οὐκέτι πολλὰ διίζομαι· ἀπροΐδης γὰρ ἀενάου κόσμοιο φανήσεται ἀρχὸς ἀγήνωρ. ἔρχεται οὐδὲν ἔχων ἐν ἐμοὶ μέρος, ἀλλ' ἵνα μοῦνον μάρτυς ἐμὸς φράσσαιτο δαήμονι κόσμῳ ἀκουῇ, ὥς φιλέω γενετῆρα καὶ ὥς πεφυλαγμένα ῥέζω, ὅσα κυβερνητῇρι πατὴρ ἐπετέλλετο μύθῳ. στήτε καὶ ἴομεν ἔνθεν.

book 15 Ἐγὼ παλιναυξέι κόσμῳ ζωῆς ἄμπελός εἰμι, πατήρ δ' ἐμὸς ἐστὶν ἄλωεύς. κλῆμα δὲ καλλιπέτηλον, ὃ μὴ μάθε βότρυν ἀέξιν, τοῦτο διατμήγει, τὸ δὲ ποικίλον οἶνοπι καρπῷ γειοπόνος βιότοιο πατήρ ἐμὸς οἶδε καθαίρειν, ἀρτιφύτοις πετάλοις ἵνα μείζονα καρπὸν ἀέξῃ. νῦν καθαροὶ διὰ μῦθον, ὃν ἔννεπον, ἐστὲ καὶ αὐτοὶ μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμῷ παλιναυξέι θάμνῳ, μίμνετε συμπεφυῶτες ἐμοί, βλαστήματα κόσμου.

book 15 ἡμερίδων ὥς κλῆμα δυνήσεται οὔποτε τίκτειν, εἰ μὴ ἐν ἀμπελόεντι φυτῷ δεινδρούμενον εἶη, βοτρυόεν μίμημα πολυπτόρθοιο κορύμβου, εἰ μὴ συμπεφυῶτες ἐμοὶ μίμνητε καὶ αὐτοὶ, ὑμέας οὐ σθένος ἐστὶ θεοῦδεα καρπὸν ἀέξιν. ἄμπελος αὐδήεσσα πέλω, καὶ ὁμόζυγες ὑμεῖς κλήματα φωνήεντα σοφῷ βεβριθότα καρπῷ· πᾶς βροτὸς ἐμπεδόμητις ὁμόπλοκος εἰς ἐμὲ μίμνων οὔτος ἀναλδαίνει θεοτερπέα μείζονι μέτρῳ καρπὸν ἀεὶ θαλέθοντα καὶ οὐ μινύθουσιν ὁπώρην.

book 15 εἰ δέ τις ἡμετέροισιν ἐν ἔρνεσι μηκέτι μίμνων ἀμπελόεν μίμημα χυτῇ χθονὶ βάλλεται ἔξω ἡμερίδων ὥς κλῆμα· καὶ ἐκταδὸν ὑψόθι γαίης κείμενος ἀζαλέῳ ξηραίνεται ἴσα κορύμβῳ· καὶ μιν ἀναλλέξαντες ἔσω βάλλουσι καμίνου αἰθέριοι δρηστήρες· ὃ δὲ φλογέῳ πυρὸς ἀτμῷ καίεται ἀμπελόεντας ἐμοὺς ὄρπηκας ἑάσας. εἰ δ' ἐν ἐμοὶ μίμνητε, καὶ ἡμετέρης ῥόος αὐδῆς ὑμέας ἀρδεύων ὑποκάρδιος ἔμπεδος εἶη, ὅσα λαβεῖν ἐθέλητε καὶ αἰτίζοιτε τοκῆα, ὑμῖν εἶν ἐνὶ πάντα τελείεται. ἀμφὶ δὲ τούτῳ ἡμέτερος γενέτης ὑψίζυγον ἔλλαχε τιμὴν, ὑμεῖς ὄφρα φέρητε θεοῦ ζωαρκεὶ μύθῳ πίστιος ἔμφρονα καρπὸν, ἐμοὶ δ' ἔσσεσθε μαθηταὶ ἡθεσιν ἀτρέπτοις ἀληθέας. ὑψινεφὴς δὲ

book 15 ὥς με πατήρ ἐφίλησεν ἄλωφῆτῳ τινὶ θεσμῷ, ὑμέας ὥς ἀγάπαζον· ἐμῷ δ' ἐπιμύμνετε φίλτρῳ· αἶ κεν ἀκοιμήτοισιν ἐμὸς λόγος οὔατα δύνων ὑμετέrais πραπίδεσιν ἀεὶ φρουρούμενος εἶη, δεσμὸν ἐμῆς φιλότιτος ὑπὸ φρένας αἰὲν ἀέξει ὥς καὶ ἐγὼ γενετῆρος ἀμεμφέα θεσμὰ φυλάσσων πατρῶης ἀγάπης ἀπονήμενος εἰσέτι μίμνω. ὑμῖν δ' ἔμπεδα ταῦτα φίλα φρονέων

ἀγορεύω, ὑμείων ἵνα χάρμα πέλοι καὶ πᾶσιν ἐν ὑμῖν χάρμα πολυσφρήγιστον ἐμὸν τετελεσμένον εἶη.

book 15 ἀπλανέος σοφὸς οὗτος ἐμῆς ὅρος ἐστὶν ἐφετμῆς, ἀλλήλους ἵνα πάντες ἀεὶ φιλέοιτε καὶ ὑμεῖς, (δεσμὸν ἐς ἀλλήλους φιλίας ἀλύτοιο φυλάσσειν), ὑμέας ὡς ἀγάπαζον· ἐγὼ δ' ἄρα μείζονα ταύτης τοσσατίης ἀγάπης ἐτέρην οὐκ οἶδα νοῆσαι, λύτρον ἐὼν ἐτάρων ζωάγριον ὄφρα τις αὐτὴν ψυχὴν πασιμέλουσαν ἀλεξήτειραν ὁπάσσει. ὑμεῖς εἰν ἐνὶ πάντες ἐμοὶ φίλοι, αἵ κεν ἐφετμὰς ἡμετέρας τελέσητε βιαρκέας, ἅς ἐπιτέλλω.

book 15 ὑμέας οὐκέτι πάντας ἐμοὺς θεράποντας ἐνίψω· δοῦλος ἀνὴρ οὐκ οἶδε, τί κοίρανος ἔργον ὑφαίνει, δοῦλος ἀνὴρ οὐκ οἶδεν· ἐμοὺς δ' ὀνόμαινον ἐταίρους ὑμέας ὅσσα γὰρ αὐτὸς ἐπουρανίης ἀπὸ φωνῆς ἔκλυον ἡμετέροιο φιλοστόργοιο τοκῆος, ὑμῖν πᾶσιν ἔφηνα· καὶ οὐ βροτέῃ με μενοινῇ ὑμεῖς ἐξελέγεσθε· διακρίνων δὲ μαθητὰς ὑμέας ἐκ πολέων νοερῇ φρενὶ πάντας ἐδέγμην πιστοτέρους καὶ ἔθηκα συνήλυδας, ὄφρα μολόντες καρπὸν ἀεξήσητε, καὶ ὑμείων σπόρος εἶη κάρπιμος εἰς αἰῶνα. καὶ ἰκεσίῳ τινὶ μύθῳ ὅττι κεν αἰτίζοιτε παρ' ὑψίστου βασιλῆος οὔνομα κικλήσκοντες ἐμὸν, ζύμπαντα τελέσσω. ταῦτα θεοπροπέων ἐπιτέλλομαι ἔμφροني μύθῳ, δεσμὸν ἐς ἀλλήλους φιλίας ἀλύτοιο φυλάσσειν. ὑμέας εἰ στυγῆ σφαλερῇ φρενὶ κόσμος ἀγήνωρ,

book 15 τοῦτο χαμαιγενέων γινώσκετε μάρτυρες ἔργων, ὑμείων ὅτι μᾶλλον ἐπεσβολήσιν ἐλέγχων πρῶτον ἐμὲ στυγέσκε· καὶ εἰ χθονίων τύπον ἀνδρῶν ἦθος ἀλιτροβόιοιο βιοπλανὲς εἶχετε κόσμου, ὑμέας ὡς ἰδίους ἐταρίζετο κόσμος ἀλήτης· ἀλλ' ἐπεὶ ἀμπλακίην βροτέης οὐκ ἴστε γενέθλης καὶ σκολιάς κόσμοιο μεληδόνας, ἀφραδέος δὲ ὑμέας ἐκ κόσμοιο νοήμονας αὐτὸς ἐδέγμην, ὡς νόθον, ἀνδρομέης οὐ γνήσιον αἷμα γενέθλης ὑμέας ἔστυγε κόσμος. ἐν ἀτρέπτῳ δὲ μενοινῇ ἡμετέρου μέμνησθε σαόφρονος εἰςέτι μύθου·

book 15 δοῦλος ἀνὴρ οὐκ ἔστιν ἐοῦ βασιλῆος ἀρείων· οὐδὲ τινος πέμψαντος ἀπόστολος ἔπλετο μείζων· εἰ βροτέῃ με δῶκεν ἀπειλήτειρα γενέθλη, ἐξελάσει μετόπισθε καὶ ὑμέας. εἰ δὲ καὶ αὐτὸν μῦθον ἐμὸν πραπίδων φρουρούμενον ἔνδοθι κεύθει, καὶ λόγον ὑμείων κραδίης ἔντοσθε φυλάξει. ταῦτα δὲ πιστὸν ἐμεῖο δι' οὔνομα φῶτες ἀλιτροὶ ζηλομανεῖς τελέσουσιν ἐς ὑμέας· ἀμφοτέρους γὰρ οὔτε με γινώσκουσι καὶ οὐ πέμψαντα τοκῆα. εἰ μὴ πατρὸς ἱκανὸν ἐγὼ ζωαρκεῖ πομπῇ πᾶσι θεουδείης ἐνέπων ὁδόν, οὐκ ἂν ἐκεῖνοι εἶχον ἀλιτροσύνην νεμεσήμονα· νῦν δὲ μαθόντες οὐ πρόφασιν μεθέπουσιν ἐλεύθερον ἄφρονος ἄτης.

book 15 εἰ μὴ ἐγὼ κάμον ἔργα, τὰ μὴ μάθην ἄλλος ἀνύσσαι, αὐτῶν δερκομένων, ὅτε μάρτυρες ἦσαν ὀπωπαί, οὐκ ἂν ἀτασθαλίας ποινήτορας εἶχον ἀμοιβάς. νῦν δὲ καὶ εἰσορόωσι καὶ ἀμφοτέρους ἐνὶ θεσμῷ αὐτὸν ἐμὲ στυγέουσι καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα. ἀλλὰ νόμου γραφικοῖο τόπερ φάτο θέσκελος ὁμφὴ ἀνέρος εὐφόρμιγγος, ὅπως τετελεσμένον εἶη· προικὸς ἐμὲ στυγέεσκον. ἐπὴν δ' ἐπιδήμιον ἔλθῃ πνεῦμα θεοῦ νοεροῖο διορνύμενον γενετήρος, πνεῦμα τόπερ παρὰ πατρὸς ἐς ὑμέας αὐτὸς ἰάλλω, πολλὰ με κηρύξειε παρ' ἀνδράσι· πολλὰ καὶ ὑμεῖς ἀμφ' ἐμέθεν φθέγγεσθε δαήμονι μάρτυρι μύθῳ·

book 15 καὶ γὰρ ἐμοὶ παρεόντες ὁμόφρονές ἐστε μαθηταὶ ἐξ ἀρχῆς γεγαῶτες ὅλων θηήτορες ἔργων·

book 16 Ὑμῖν δ' ἔμπεδα ταῦτα προθεσπίζων ἀγορεύω, μὴ θρασὺς οἴστρος ἄπιστος ἐς ὑμετέρεν φρένα βαινῇ· ὑμέας ἐξελάσουσι θεοκλήτοιο μελάθρου· ἀλλὰ ταχύς χρόνος οὗτος, ὅτε φρεσὶ πᾶς βροτὸς ἀνὴρ, ὑμέας ὃς κτείνειεν ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, δουλосύνην ἔλποιτο θεῷ φιλέοντι τελέσσαι ἄνδρα θυηπολέων βοέης μίμημα γενέθλης, ἰσάζων θυέεσι βοῶν φθισήνορα λοιβήν. καὶ τὰ μὲν οἰστρηθέντες ἀμερσινόῳ τινὶ λύσσει δυσσεβέες τελέσουσιν ἐς ὑμέας· οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ υἷέα γινώσκουσι καὶ ὑψιμέδοντα τοκῆα. ἀλλὰ τὰ μὲν ζύμπαντα προέννεπον, ὄφρα κεν αὐτῶν, ὄψιμος ἀγχιτέλεστος ὅτε χρόνος ὥριος ἔλθῃ, ἡμετέρων μνήσησθε προάγγελα θέσφατα μύθων.

- book 16 ταῦτα δὲ μυθοτόκου κραδίας κεκαλυμμένα σιγῇ ἐξ ἀρχῆς νοέων οὐκ ἔννεπον εἰςέτι μίμνων
 ὑμείων ὁμόφοιτος ἐπὶ χθονί· νῦν δὲ τοκῇ ἴζομαι ὀψικέλευθος ἐς αἰθέρα γαῖαν ἐάσας· οὐδέ τις
 ὑμείων με παραδρήσων ἐρεεῖναι κοίρανε, πῇ σπεύδεις; τίνα μοι, τίνα χῶρον ἰκάνεις; ἀλλ' ὑμῖν
 ὅτι ταῦτα διήιον, ἡνίδε πολλή ὑμετέρεην ἔπλησεν ὅλην φρένα πενθὰς ἀνίη. ἀτρεκίην δ'
 ἀγόρευον ἀμεμφέα· τηλεφανῇ δὲ ὑμῖν λωῖόν ἐστιν ἐς οὐρανὸν ὄφρα περήσω.
- book 16 εἰ μὴ γὰρ παλίνροσος ἐς αἰθέρα νόστιμος ἔλθω, πνεῦμα θεοῦ ζῶοντος ἐς ὑμέας οὔποτε βαίνει.
 ἦν δὲ μόλω, μετὰ γαῖαν ἀπ' αἰθέρος αὐτὸς ἰάλλω. ἔλθων δ' ἐνθάδε κείνος ἀπειθέα κόσμον
 ἐλέγξει εἵνεκα δυσσεβίης ἀλιτήμονος, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἀμφὶ δικαιοσύνης καὶ κρίσιος.
 ἀμπλακίης μὲν, ὅττι κεν εἰς ἐμὲ πάντες ἀπειθέες· εὐσεβέος δὲ ἀμφὶ δικαιοσύνης, ὅτι νόστιμος
 εἶμι τοκῇ, οὐδέ με θηήσεσθε συνέστιον εἰςέτι φωτῶν. εἵνεκα δὲ κρίσιος ποινήτορος, οὔνεκα
 κόσμου κέκριται ἀνάοιο πολύτροπος ἀρχὸς ἀγῆνωρ. πολλὰ δ' ἔχων ἐνέπειν ἀναδύομαι. οὐ γὰρ
 ἀκούειν πλείονος ἄρτι δύνασθε. παράκλητος δ' ὅταν ἔλθῃ, πάντα κυβερνήσειεν· ἀληθεῖν δ' ἐνὶ
 πάσῃ ὑμείων ὀχετηγὸς ἐς ἀτραπὸν ἡγεμονεύσει·
- book 16 οὐδὲ γὰρ αὐτοκέλευστος, ἀνήκοος οὐδὲν ἐνίψει, ἀλλ' ὅπερ εἰσαΐει, καὶ φθέγγεται. ἐσσομένων
 δὲ ὑμῖν εἶν ἐνὶ πᾶσι προθεσπίζει τέλος ἔργων. οὗτος ἰὼν παρὰ πατρὸς ἀνυψώσει με γεραίρων,
 ὅττι κεν ἡμετέριοι δεδεδυμένοι ἐκ γενετῆρος ὑμῖν συμμιγέεσσι προώρια θέσφατα φαίνει, ὅσα
 περ ἔσσεται ὕμμι. καὶ ἀρχεγόνω τινὶ θεσμῷ κλῆρος ἐμὸς πέλε πάντα, πατὴρ ἐμὸς ὅσα κομίζει·
 οὐ χάριν ὕμμι ξείπον, ὅτι ζαθέοιο τοκῆος δέγμενος ἡμετέριοι προαγγέλλει τέλος ἔργων.
- book 16 βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶ λελειμμένος, εὗτέ με κόσμου οὐκέτι θηήσεσθε συνέμπορον· ἀγχιφανῆς δὲ
 λείπεται εἰςέτι βαιὸς ἔλιξ χρόνος, εὗτέ με μοῦνοι ἔμπαλιν ἀθρήσητε, καὶ αἰθερίων ἐπὶ κόλπων
 ἴζομαι εἰς γενετῆρα. καὶ ἐφθέγγοντο μαθηταὶ μῦθον ὑποκλέποντες ἔσω φρενὸς ἔγκυον αὐδῆς,
 γλώσσης ἀγκικέλευθον, ἀμιλλητῆρα σιωπῆς· τίς τελέθει λόγος οὗτος, ὃν ἔννεπεν· ὥς ἔτι βαιός,
 βαιὸς ἔτι χρόνος ἐστὶ λελειμμένος, εὗτέ με κόσμου οὐκέτι θηήσεσθε συνέμπορον· ἀγχιφανῆς δὲ
- book 16 λείπεται εἰςέτι βαιὸς ἔλιξ χρόνος, εὗτέ με μοῦνοι ἔμπαλιν ἀθρήσητε, καὶ ἴζομαι εἰς γενετῆρα;
 Ἰησοῦς δ' ἐτάρων δεδαημένος αἰόλον ἦθος, ὅττι συνεφθέγγοντο καὶ ἠθελον ἐξερεεῖναι,
 προφθαδίην ἀγόρευε περισσόνόοισι μαθηταῖς· τίπτε μετ' ἀλλήλων μαστεύετε γείτονι φωνῇ, εἰ
 μετὰ βαιὸν ξείπον ἀπὸ βλεφάρων μεταβαίνω, καὶ πάλιν εἰςέτι βαιὸν ἐσαθρήσητε φανέντα;
 ὄρκιον ἐμπεδόμυθον ἀμήν, ἀμήν ἀγορεύω· κλαύσετε καὶ θρήνους ἐπαείσετε. λυσσαλέος δὲ
- book 16 κόσμος ἐπ' οὐχ ὅσοιςι χαρήσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς πένθιμος ὑμετέρης μετανείσεται οἴστρος
 ἀνίης· ὅττι γυνὴ βαρύφορτος ἄχος περὶ θυμὸν ἐλίσσει, ὀξυτέροις βελέεσσιν ἱμασσομένη
 τοκετοῖο· — ὥρην γὰρ τρομέει βαρυώδυνον—ἦν δὲ λοχεύση, δριμὺν πεπαινομένης ἀποσειέται
 ἄχθος ἀνίης καὶ προτέρης ὁδύνης οὐ μνύεται, ὅττι καὶ ἄλλος ἀρτιφανῆς βλάστησεν ἀνήρ
 παλιναυξί κόσμῳ. ἀγχιτόκου μίμημα λεχωίδος ἄρτι καὶ ὑμεῖς πρῶτα μὲν ἀγρύπνοιςιν ἀμύξετε
 θυμὸν ἀνίας·
- book 16 ἀλλὰ που ἀθρήσω πάλιν ὑμέας· ὑμετέρῃ δὲ γηθήσει κραδίη παλινάγρετος· ὀψιφανὲς δὲ χάρμα
 παρ' ὑμείων ἀμετάτροπον οὔτις ἀμέρσει εἰς χρόνον οὐ λήγοντα· καὶ ὥς πάρος ἤματι κείνῳ
 οὐδὲν ἔτι προτέρων με σοφῶ προσπύσσετε μύθῳ· ὅσα γὰρ αἰτίζητε θεοκλήτῳ τινὶ φωνῇ,
 ἔσσεται ἔμπεδα ταῦτα χαριζόμενιο τοκῆος. μέχρι δὲ νῦν οὔπω βιοτήσιον ἔργον ἀνύσσαι
 πατρόθεν ἠτήσασθε φίλον γέρας· ἀλλὰ τελέεσαι ἄρτι πάλιν λίσσεσθε, καὶ ὑμέας ὀππόσα θέλγει,
 πάντα παρ' ὑψιμέδοντος ἐμοῦ δέξῃσθε τοκῆος.
- book 16 νῦν σκολιοῖς ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύω· ἤδη δ' ἀγχιτέλεστος ἐλεύσεται ἔνθεος ὥρη,
 ἀμφαδίην ὅτε πάντα θεοῦ παρὰ πατρὸς ἀκούσας ἴζομαι ἀγγέλλων ἐτερότροπα λευκάδι φωνῇ
 μύθων ὀρθὰ κέλευθα καὶ οὐκέτι δόχμιον ὁμφήν. καὶ θεὸν αἰτήσοιτε πολύλλιτον ἤματι κείνῳ
 εὐχωλαῖς ὁσίησι· καὶ οὐκέτι τοῦτον ἐνίψω ὥς πάρος ἠθάδα μῦθον· ἐμὸν ζῶοντα τοκῆα εἵνεκεν

ὕμειων μειλίζομαι· ὑψιμέδων γὰρ ἀντίτυπον πόθον ἀγνὸν ἐμοῖς φίλτροισι φυλάσσω· ὑμέας αὐτοκέλευστος ἐμὸς γενέτης ἀγαπάξει, ὅττι θεοῦ λόγον υἷα σοφῶ καὶ ὁμόφρονι δεσμῶ θέσκελον εἰς ἐμὲ φίλτρον ἐπιστώσασθε καὶ ὑμεῖς ἦθεσιν ἀπλανέεσιν· ἐπεφράσσασθε δὲ θυμῶ, ὅττι φερεζώοιο θεοῦ παρὰ πατρός ἰκάνω. ἦλθον ἐγὼ παρὰ πατρός, ἐφωμίλησα δὲ κόσμῳ, καὶ πάλιν ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον ἐάσω, καὶ ταχὺς ἴξομαι αὖτις ἐμῶ πέμψαντι τοκῇ.

book 16 καὶ οἱ πάντα μαθόντες ἐπεφθέγγαντο μαθηταί· ἀμφαδὰ νῦν λαλᾶς, οὐ φθέγγεται ὄργια μύθων λοξὰ παρατροπέων ἐτέρης ἐπιδευέα φωνῆς. νῦν ἄρα, νῦν ἐδάημεν, ὅτι βροτέης ἀπὸ φωνῆς — — — — — οὐ χατέεις, ἵνα τίς σε παραφθάσας ἐρεείνῃ. οὐ χάριν ἀσφαλῆως γινώσκομεν, ὅττι σὺ κόσμῳ Χριστὸς ἐπουρανίῳ θεοῦ γόνος αὐτὸς ἰκάνεις. Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο προθεσπίζων τέλος ἔργων· ἄρτι μεταστρεφθέντες ἐμῶ πιστεύετε μύθῳ· ἐγγύθι δὲ χρόνος οὗτος, ὅτε σκίδνασθε φυγόντες εἰς ἐὸν οἶκον ἕκαστος ἀπόσσυτος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, μούνον ἐμὲ προλιπόντες· ἐγὼ δ' ὅτε λαὸς ἰκάνει δῆριος, οὐ μόνος εἰμί, καὶ εἰ φεύγουσι μαθηταί· ἀλλὰ μένων μετ' ἐμεῖο πατὴρ ἐμὸς οὐποτε λήγει. ἀλλὰ τάδε ζύμπαντα διήιον, ὅφρα κεν αἰεὶ εἰρήνην ἀτίνακτον ἐμοὶ σπεύσητε φυλάσσειν εἰς χρόνον οὐ λήγοντα. πολυφλοίσβῳ δ' ἐνὶ κόσμῳ θλιβόμενοι τρύχεσθε μεληδόσιν· ἀλλὰ καμόντες θαρσαλέοι γίνεσθε, βροτῶν ὅτι μείζονα ῥέξω

book 16 κόσμον ἐγὼ νίκησα.

book 17 Καὶ αὐτίκα τοῦτο βοήσας εἰς πόλον ὄμμα τίταινεν, ἔῳ δ' ἰάχησε τοκῇ· υἷα πάλιν κύδαινε τεόν, πάτερ, ὡς πόρες αὐτῷ σαρκὸς ὅλης βροτέης πρυμνήσιον ἡνιοχεύειν· βούλομαι εἶν ἐνὶ πάντα, ὅσους πάρος ὥπασας αὐτός, ζωὴν θεσπεσίην αἰώνιον ἀμφιπολεύειν, ὅφρα σε γινώσκωσι θεὸν μόνον ἐλπίδα κόσμου, καὶ τεόν, ὃν προέηκας ἐπὶ χθόνα, Χριστὸν Ἰησοῦν. αὐτὸς ἐγὼ σε γέραιρον ἐπὶ χθονὸς ἔργον ἀνύσας, νεύμασιν ὑμετέροισι τό μοι πόρες, ὅφρα τελέσω. καὶ σὺ με νῦν κύδαινε τεῇ, πάτερ, ἡθάδι τιμῇ, ἣν παρὰ σοὶ πάρος εἶχον, ὅτε ζαθέω σέο μύθῳ οὐπω κτιζόμενοι θεμείλια πηγνυτο κόσμου.

book 17 οὐνομα σὸν κήρυξα παρ' ἀνδράσιν, οὐς ἀπὸ κόσμου υἱεὶ σῶ παρέδωκας, ἀφεγγέος ὄμματι κόσμου· ὑμέτεροι γεγάσι, σὺ δὲ σφέας ἡνιοχεύειν δῶκας ἐμοί, καὶ πιστὸν ἐν ἀτρέπτῳ τινὶ θεσμῷ μῦθον σεῖο φύλαξαν. ἐπεφράσαντο δὲ θυμῶ, ἐκ σέθεν ὡς πέλε πάντα, τά μοι πόρες· ὅττι περ αὐτοῖς μύθους σοὺς παρέδωκα βιαρκέας· ἀσπάσιοι δὲ σὸν λόγον ἰθυνητῆρα νόμῳ δέξαντο καὶ αὐτοὶ καὶ μάθον, ὡς παρὰ σεῖο προήλυθον, ὑμέτερον δὲ μῦθον ἀσυλήτοις ἐπιστώσαντο μενοιναῖς, ὅττι σὺ με προέηκας ἐπὶ χθόνα. νῦν χάριν αὐτῶν ἀπλανέων, οὐ παντὸς ἀλήμονος εἵνεκα κόσμου,

book 17 ὦ πάτερ, αἰτίζων σε διείρομαι, ἀμφὶ δὲ τούτων, οὐς πόρες υἱεὶ σεῖο· τεοὶ πέλον· ἀμφότερον δὲ, ὅσσα φέρεις, ἐμὰ πάντα, καὶ ἔμπαλιν ὅσσα κομίζω, πάντα σέθεν γεγάσιν· ἐγὼ δ' ἐνὶ τοῖσιν ἐταίροις σύνδρομον εἰς χθόνα πᾶσαν ἔχω παλινανξέα τιμήν. κόσμῳ δ' οἱ μὲν ἕασιν, ἐγὼ δ' ἄρα γαῖαν ἐάσας πρὸς σε, πάτερ, παλίνροσος ἐλεύσομαι· ἀλλὰ μαθητὰς ἡμετέρους σὺ φύλαξον ὁμόφρονας ἔκτοθεν ἄτης δαίμονος ἀντιπάλοιο προασπιστῆρας ἱμάσθλης. ἀγνὲ πάτερ, σὺ φύλαξον ὁμόφρονας, ὅφρα καὶ αὐτοί, πάντες ἐν ὅφρα πέλοιεν ὁμόζυγες οἱά περ ἡμεῖς. ἀγχιφανὴς ὅτε τοῖσιν ὁμίλειον ἔνδοθι κόσμου, αὐτὸς ὅλους ἐφύλασσον ἀπήμονας· οὐδέ τις αὐτῶν ὤλετο δυσσεβίης σφαλερῶ δεδονημένος οἴστρω, εἰ μὴ δαιμονίου φθισήνορος υἱὸς ὀλέθρου,

book 17 ὅφρα νόμου γραφικοῦ λόγος τετελεσμένος εἴη. νῦν δέ, πάτερ, μετὰ γαῖαν ὑπότροπος εἰς σὲ περήσω, καὶ τάδε σφι ζύμπαντα διήιον, ὅφρα κεν αἰεὶ ξυνὸν χάρμα φέροιεν ἐμοῖς τετελεσμένον ἔργοις. καὶ σφισι θεῖον ὅπασσα τεὸν λόγον· ἀλλὰ μεγαίρων· αὐτοὺς ἔστρυγε κόσμος, ὅτι ζαθέου γενετῆρος γνήσιοι αἰθέρος εἰσὶ, νόθοι κόσμοιο πολῖται, ὡς καὶ ἐγὼ κόσμοιο

πέλω ξένος· οὐ βροτέης γὰρ εἰμὶ τελεσιγάμοιο γονῆς χθονός· οὐ τινι μύθῳ, ὦ πάτερ, αἰτίζω σε, μετάρωπον ἐσμὸν ἐταίρων ὄφρα μετασθήσεαι ἀτέρμονος ἔκτοθι κόσμου, ἀλλ' ἵνα μιν βλεφάροισιν ἀκοιμήτοισι φυλάξης δαίμονος ἀρχεκάκοιο δυσαντήτων ἀπὸ δεσμών. σοῖς ζαθέοις ἐπέεσσιν ἐμοὺς ἀγίαζε μαθητὰς πάντας ἀληθείης νοεραῖς ἀκτῖσι καθαίρων·

book 17 ἀτρεκίη σέο μῦθος· ὁμοζυγέων δ' ὑπὲρ αὐτῶν αὐτὸν ἐμὲ πρῶτιστον ἐμῶν ἐτάρων ἀγιάζω, ὄφρα κε φαιδρύνοντο τεῶ ζωαρκεῖ μύθῳ καὶ καθαροὶ τελέθοιεν ἀληθείης ἀγιασμῷ πνευματικῷ πυρὶ γυῖα λελουμένοι. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν μούνων ὑμετέρεην δέχομαι χάριν, ἀμφὶ δὲ πάντων, ὅσοι λύσαν ἄπιστον ἀπορρίψαντες ἀήταις ὀρθὴν πίστιν ἔχουσιν ἐμῶν διὰ μῦθον ἐταίρων, πάντες ἐν ὄφρα πέλοιεν ὁμόζυγες, οἷά περ ἡμεῖς σύζυγες ἐν μόνον ἐσμέν ἐν ἀλλήλοισιν ἐόντες, ὥς ἐν ἐμοὶ τελέθεις, καὶ ἐγώ, πάτερ, ἐν σοὶ ὑπάρχω, σύζυγες ἀλλήλοισιν ἀρηρότες, ὄφρα καὶ αὐτοὶ ἡμῖν πάντες ἔωσιν ὁμόζυγες ἐκγεγῶτες,

book 17 κόσμος ἵνα γνοίῃ πολυμήχανος, ὅττι με κόσμῳ ἀνδρομέης προέηκας ὅλης ῥυτῆρα γενέθλης. καὶ σφισι κῦδος ὅπασσα, τό μοι πόρες, ὥς κεν ἐν ἡμῖν πάντες ὁμοζυγέες τετελεσμένοι ᾧσι, καὶ αὐτοὶ ἡμῖν ὄφρα γένοιτο συνήλυδες ἐκγεγῶτες· ὄφρα σὺ μὲν τελέθεις ἐν ἐμοί, πάτερ, ὄφρα καὶ αὐτὸς ξυνὸς ὅλοις ἐτάροισιν ἐγὼ πεφορημένος εἶην· κόσμος ἵνα γνοίῃ βαρυκάρδιος ἰδμονι θυμῷ, ὅττι σύ με προέηκας ἀρηγόνα μάρτυρι κόσμῳ, ἀνδρομέου βιότοιο λυτήριον, ὅττι καὶ αὐτοὺς ὥς τεδὸν υἷα φίλησας, ἐμοὺς ἐτάρους ἀγαπάεις. βούλομαι, οὐς πόρες αὐτὸς ἐμοί, πάτερ, ὄφρα καὶ αὐτοὶ ἦχι πέλω, μίμνωσιν, ἵνα βροτέῃσιν ὅπωπαῖς πάντες ἐσαθρήσωσιν ἐμὴν ὑψίθρονον ἀρχήν.

book 17 ἀνδρομέοιο δίκαιε πάτερ, βιότοιο σωτήρ· οὐ σε, πάτερ, μάθε κόσμος· ἐγὼ δέ σε σύμφυτος ἔγνων. καὶ σε σοφὸς χορὸς οὗτος ἐμῶν δεδάηκεν ἐταίρων ἥθεσιν εὐσεβέεσσιν, ὅτι σφίσιν ὄργια μύθων ὑμετέρων ἀνέφηνα· καὶ ἔμπαλιν εἰσέτι δείξω, ὄφρα σε γινώσκωσι πολὺ πλεον, ὥς κεν ἐν αὐτοῖς θεσμός ἐμῆς ἀγάπης καὶ ἐγὼ πεφορημένος εἶην.

book 18 Ὡς φάμενος τάδε πάντα διέστιχεν ἔμφροني ταρσῷ πέζαν ἐς ἀντιπέραιαν, ἐυπρήων ὅθι Κεδρῶν οἶδματι λυσσηντι κυλίνδεται, ὄμβρος ἀλήτης, οἰδαίνων βαθὺ χεῦμα χαραδραίου ποταμοῖο· ἀγχιφανῆς ὅθι κῆπος ἐύχλοος, ὃν παραμείβων κοίρανος ἔνδον ἵκανε ἐθήμονος οἷά τε βαίνων φυταλὴν εὖδομον ἀειθαλέος παραδείσου. καὶ θρασὺς ἦδε κείνο φυτηκόμον ἄλλος Ἰούδας, Χριστὸς ὅτι σκίοεσαν ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων πολλάκι χῶρον ἐκείνον ἐσήλυθε· κείθι καὶ αὐτῶν σύννομος ἀγρομένων ἀυλίζετο λαὸς ἐταίρων. καὶ στρατὸν ἀσπιστῆρα δεδεγμένος ἀρχιερέων καὶ πολὺν οἰστρήεντα παρ' ἀρχεκάκων Φαρισαίων σύνδρομον ἄλλον ἔχων κορνηφόρον ἐσμὸν ὁδίτην ἦλυθεν ἀλλοπρόσαλλος ἐς ἡθάδα κῆπον Ἰούδας τεύχεα καὶ λαμπτήρας ἔχων· καὶ ὁμόστολος ἀνὴρ χερσὶ πολυσπερέεσσι μετάρσιον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ λύχνων ἐνδομύχων ἀνεμοσκεπὲς ἄγγος ἀείρων, ἄγγος, ὅπερ δονάκεσσιν ἀμοιβαίοισι συνάπτων

book 18 πυκνὰ μεριζομένοισι γέρων κυκλώσασο τέκτων ἀστερόεν μίμημα καὶ εἵκελον ὁξεί δίσκῳ· μεσσοφανῆς ὅθι λύχνος ὁμοζυγέος διὰ κόλπου ὁξὺ φάος πολυωπὸν ὑπὸ σκέπας ἔκτοθι πέμπων, ἀκροφανὲς σελάγιζε πολυσχιδὲς ἀλλόμενον πῦρ. Ἰησοῦς δ' ἀδίδακτος ἰδὼν μέλλουσαν ἀνάγκην, ἄτρομος, αὐτοκέλευστος ἀνέδραμε κῆπον ἐάσας καὶ στρατιὴν ἐρέεινε σακέσπαλον ὁξεί μύθῳ· ποῖον ἀνιχνεύοντες ἰκάνετε φῶτα πιέζειν;

book 18 Ἰησοῦν δ' ἀπάμειπτο σιδηροφόρων στρατὸς ἀνδρῶν· Ναζαρὲθ ναέτην διζήμεθα πάντες Ἰησοῦν. — — — — — καὶ θρασὺς ἀντιβίοισι παρίστατο πομπὸς Ἰούδας, ὅς μιν ἀφαιροτάτοιο μινυνθαδίου χάριν ὄλβου υἷα θεοῦ παρέδωκεν ἀτέρμονος ἐλπίδα κόσμου, υἷα θεοῦ παρέδωκε. καὶ ὥς ἐφθέγγατο λαῶ ἀβροχίτων, ἀσίδηρος ἄναξ ῥηξήνορι φωνῇ· Ναζαρὲθ ναέτης τελέθω Γαλιλαῖος Ἰησοῦς·

book 18

πάντες ἐπ' ἀλλήλοισι μαχήμονες ἀσπιδιῶται αὐτόματοι πίπτοντες ἐπεστόρνυντο κονίη
πρηνέες, οἰστρηθέντες ἀτευχεὶ λαίλαπι φωνῆς. Ἰησοῦς δ' ἐρέεινε τὸ δεύτερον ἔμφροني μύθῳ·
ποῖον ὁμηγερέες μαστεύετε φῶτα πιέζειν; δυσμενέες δ' ἰάχισαν ἀμοιβαίῳ τινὶ μύθῳ· Ναζαρεθ
ναέτην διζήμεθα Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἰησοῦς δ' ἀγόρευεν ἀδειμάντῳ τινὶ φωνῇ· Ἰησοῦς Γαλιλαῖος
ἐγὼ πέλον. εἰ δέ με μοῦνον ἤλθετε μαστεύοντες, ὑπότροπον οἴκαδε βαίνειν τοῦτον ἐμῶν
ἄψαυστον ἐάσατε λαὸν ἐταίρων, ὄφρα κεν ἀστυφέλικτον ἔπος τετελεσμένον εἴη, Χριστὸς ὅπερ
πάρος εἶπεν ἕω ζῶοντι τοκῇ·

book 18 τούτων οὐδὲν ὄλωλε, τὰ μοι πόρες. ἀγχιφανῆς δὲ Σίμων ἄορ ἔχων θρασὺς ἔσπασεν· ἄνδρα δὲ
νύξας λάτριν ἀμαιμακέτοιο διάκτορον ἀρχιερῆος δεξιὸν οὐας ἔταμνεν ἀοσσητῆρι σιδήρῳ. καὶ
ξίφει πληγέντος ὁπάονος οὐνομα Μάλχου. Ἰησοῦς δ' ἀνέκοψε φιλήτορι Πέτρον ἰωῆ· λῆγε
χόλου κολεῶ τε τίθει ξίφος· ἡμετέρου δὲ οὐ πίομαι γενέταο φίλον δέπας ἡδέι θυμῷ, αὐτὸς ὅπερ
μοι ὅπασσε; φύλαξ δ' ἱεροῖο μελάθρου χιλιάδος ζαθέης στρατιῆς πρόμος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς σὺν
προμάχῳ δασπλῆτι φερεσσακέων στρατὸς ἀνδρῶν Χριστὸν ἐπισφίγξαντες ἀμεμφέα νηλεὶ
δεσμῷ ἐσπερίην ἀβόητον ἐποιήσαντο πορεῖν Ἄννα Χριστὸν ἄγοντες ἐς οἶκίον ἀρχιερῆος.
Καΐάφα γὰρ ἦν ἐκυρὸς θρασύς, ὃς πέλε κείνου ἀρχιερεὺς λυκάβαντος, ὃς Ἑβραῖῳ ποτὲ λαῶ
ζῆλον ἔχων Χριστοῖο θεημάχον ἴαχε φωνήν· καλὸν ὑπὲρ λαοῖο θανεῖν ἔνα, μὴ φθόνος ἔρπων
Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐνὸς χάριν ἀνδρὸς ὀλέσσει. Ἰησοῦν δὲ φέροντες ἐπέρρεον ἀσπιδιῶται·

book 18 καὶ οἱ ὀπισθοκέλευθος ὁμάρτεε τηλόθι Σίμων καὶ νέος ἄλλος ἐταῖρος, ὃς ἰχθυόλου παρὰ
τέχνης γνωτὸς ἐὼν ἀρίδηνος ἐθήμονος ἀρχιερῆος Χριστῷ σύνδρομος ἦλθεν ἔσω θεοδέγμονος
αὐλῆς. καὶ βραδὺς αὐτόθι Πέτρος ἐλείπετο νόσφι θυράων. Χριστοῦ δ' ἄλλος ἐταῖρος
ὑπωρόφιον γόνυ πάλλων ἄνθορεν ἐκ μεγάροιο καὶ ἀμφιπόλῳ πυλαωρῷ εἶπε καὶ ἤγαγε Πέτρον
ἔσω πολυχανδέος αὐλῆς χειρὸς ἔχων. καὶ δμῶις ἐπερβόλος ὄμματι λοξῷ δερκομένην πυλαωρὸς
ἀνίαχε γείτοني Πέτρῳ τοῖον ἔπος· μὴ καὶ σὺ πέλεις Χριστοῖο μαθητής; Σίμων δ' ἀντιάχῃσε
φόβου σημάντορι φωνῇ· ὦ γύναι, οὐ Χριστοῖο συνέμπορός εἰμι μαθητής, συμμιγέες δ' ἴσταντο
διάκτοροι ἀρχιερῆος θῆτες ὁμοῦ καὶ δμῶες· ἐθερμαίνοντο δὲ κύκλῳ ἀνθρακιῇν στορέσαντες.
ὑπὸ σπινθῆρι δὲ λεπτῷ πυρσὸν ἄκαπνον ἔχουσα μαραίνετο φειδομένη φλόξ. νύξ γὰρ ἦν
σκοτίη, δυσπέμφελος· ἐσπέριοι δὲ γαῖαν ἐπιψύχοντες ἀνερρίπιζον ἀῆται· δμῶες ὅθεν θάλποντο
φίλῳ πυρί. καὶ μέσος αὐτῶν

book 18 ἄψοφος ἴστατο Πέτρος ἔχων ἄγνωστον ὀπωπὴν. Ἰησοῦν δ' ἐρέεινε θυηπόλος ὀξεί μύθῳ Ἄννας
εὐρυγένειος ἐθήμονι χειρὸς ἐρωῇ ἄπλοκον ἀμφαφῶν κεχαλασμένον ὀλκὸν ὑπήνης ἀμφὶ
σοφῶν ἐτάρων, οὓς κοίρανος εἶχε μαθητάς, καὶ διδασκῆς ὁσίης. βριαρῷ δ' ἀντίαχε μύθῳ Ἰησοῦς
ἀδόνητος· ἐγὼ φιλοπευθεὶ κόσμῳ ἀμφαδίην ὀάριζον ἐν εὐαγέεσσι μελάθροις, αὐταῖς ἐν
τριόδοισι θεοκλήτῳ τ' ἐνὶ νηῶ, ἥχι πολυσπερέων ἀυλίζεται ἔθνεα λαῶν, οὐδὲν ὑποκρυφίῳ
λαλέων ληίστορι μύθῳ δειμαλέῳ· τί με ταῦτα διείρειαι; ἡνίδε κύκλῳ οὗτοι πάντες ἔασιν ἐμῆς
ἐπιμάρτυρες αὐδῆς· πάντες ἐμῶν δεδάσαι νοήματα ποικίλα μύθων, ὅσσα παρ' Ἑβραίοις ἐφάμην
θεοπειθεὶ λαῶ.

book 18 ταῦτα δὲ οἱ λαλέοντι διάκτορος ἄγριος ἀνὴρ τολμηρῇ παλάμῃ ζαθέην ἐπάταξε παρειήν. Ἰησοῦς
δ' ἀγόρευε τανύτριχα λάτριν ἐλέγχων· εἰ θρασὺς ὠμίλησα κακῶς ἀεσίφροني θυμῷ μάρτυρος
ἔσσο κακοῖο τετὴν νεμεσήμονι φωνῇ· εἰ δὲ καλῶς κατέλεξα, τί με πληγῇσι δαμάξεις; Ἄννας μὲν
φονίης πεφορημένον εἰς λίνον ἄγρης χειρὰς ὀπισθοτόνους πεπεδημένον ἄζυγι δεσμῷ Ἰησοῦν
προέηκεν ἕω λυσσωδεῖ γαμβρῷ, ἀρχιερεὺς ἐτέρῳ πεφυλαγμένον ἀρχιερῆι. Σίμων δ' ἐσχαρεῶνι
παριστάμενος καὶ ἀλύων ψυχρὸν ἐπ' ἀνθρακόνεντι δέμας θερμαίνετο πυρσῷ, θαλπόμενον δ'
ἐρέεινον ὁπάονες ἀρχιερῆος ἀλλοφανῇ Σίμωνα νεήλυδα· μὴ σὺ καὶ αὐτὸς ἐξ ἐτάρων Χριστοῖο
πέλεις; καὶ ἀμοιβάδι φωνῇ δμῶων πευθομένων ἡρνήσατο Πέτρος ἀκούων· οὐ Χριστοῦ

γενόμενῃ, ἐνέπων ψευδήμονι μύθῳ. καὶ θεραπῶν ἱερῆος ἀμείβετο Πέτρον ἐλέγχων νυκτιπόλου
θεράποντος ὁμόγνιος, οὗ ποτε Σίμων

book 18 δεξιὸν οὐχ ἔταμνε παρήγορον ἄορι νύξας· οὐ σὺ πέλεις Χριστοῦ διάκτορος; οὐ σε μετ' αὐτοῦ
εἶδον ἐγὼ δρυόεντος ὁμέστιον ἔνδοθι κήπου; καὶ τριτάτῃ παλίνορσος ἐθήμονι Πέτρος ἰωῇ
Ἰησοῦν ἀπέειπε, καὶ ἔκραγεν εὐθὺς ἀλέκτωρ. Καῖάφα δὲ μέλαθρα κατήγορος ἐσμὸς ἑάσας εἰς
δόμον αὐχέντος ἐκώμασεν ἡγεμονῆος Ἰησοῦν ἐθέλοντα φερέσβιον εἰς μόρον ἔλκων. οὐδὲ μὲν
ἔνδον ἔβαινε πολυφλοίσβοιο μελάθρου ποσὶ φυλασσομένοισιν, ὅπως μὴ γυῖα μίηνῃ, πάσχα
φαγεῖν ἐθέλων καθαρῷ χρῶϊ. τηλόθι δ' ἔσθη νήπιος, ἀγνώστων, ὅτι τηλίκον εἰς φόνον ἔρπων
ἀγνὸν ἀλεξικάκων ἐφυλάσσετο δῶμα θεμίστων.

book 18 καὶ Πιλάτος ταχυεργὸς ἐῆς ἐξήλασεν αὐλῆς· νηοπόλους δ' ἐρέεινεν ὀφειλομένῳ τινὶ θεσμῷ
μῦθον ἀπαιτίζων φονίης ἐπιμάρτυρα φωνῆς· ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατήγορον ἀνέρι τούτῳ;
τίς πρόφασις θανάτοιο; τί τηλίκον ἤλιτεν ἀνὴρ; ποῖον ἔπος φθέγγεσθε κατήγορον ἀνδρὸς
ὀλέθρου; καὶ φθονεροῖς στομάτεσσιν ἀνίαχον ἀρχιερεῖς· εἰ μὴ ἔην τελέσας ἄφατον κακόν, οὐκ
ἂν ἀνάγκη εἴλκομεν εἰς σὲ φέροντες ἀναίτιον ἄνδρα δαμάσσαι χειρὶ τεῇ παραδόντες. ὁ δὲ
φθόνον ὅζῳ νοήσας Χριστὸν ἀνακρίνειν ἀπεσεῖσατο μάρτυρι μύθῳ· ὑμεῖς τοῦτον ἔλεσθε·
θεμιστοπόλοιο δὲ βίβλου κρίνατε πατρώοις νόμοις καὶ ἐθήμονι ποινῇ· καὶ θρασὺς ἐσμὸς ἔειπε·
κατακτείνειν τινὰ φωτῶν ἡμῖν οὐ θέμις ἐστίν. ὅπως ἔπος ἔμπεδον εἶη,

book 18 Χριστὸς ὅπερ κατέλεξε προθεσπίζων, τίνι πότμῳ μέλλε θανεῖν. Πιλάτος δὲ δολοπλόκον ἐσμὸν
ἑάσας ἀγχίθυρον, παλίνορσος ἐδύσατο θέσμιον αὐλήν· Ἰησοῦν δ' ἐκάλεσσε καὶ εἵρετο μάρτυρι
μύθῳ· αὐτὸς Ἰουδαίων βασιλεὺς πέλες; εἰρομένῳ δὲ εἵκελος ἀγνώσσαντι θεηγόρος εἶπεν
Ἰησοῦς, εἵρετο γινώσκων ζαθέῃ φρενί· τοῦτο πιφάυσκες αὐτόματος σκηπτοῦχον Ἰουδαίων με
καλέσας, ἢ σοι ἄλλος ἔειπε; καὶ ἴαχεν ὄρχαμος ἀνὴρ· μὴ γὰρ Ἰουδαῖος καὶ ἐγὼ πέλον;
ὑμέτερον δὲ

book 18 ἔθνος, ἵνα κρίνω σε, καὶ ἄνδρες ἀρχιερεῖς αὐτοῖς ἐμοὶ παρέδωκαν ἀναυδέες· εἶπε καὶ αὐτός,
ἔργον ποῖον ἔρεξας. ἄναξ δ' ἀντίαχε μύθῳ· οὐ χθονίῃ τελέθει τις ἐμὴ βασιλῆος ἀρχή· οὐ πέλον
ἐκ κόσμου μινυώριος. ἡμετέρῃ γὰρ εἰ πέλε κοιρανὴ γαιήιος, εἰ πέλε κόσμου, καὶ κεν ἐμοὶ
δρηστῆρες ἐνόπλιον εἶχον ἀγῶνα, ὅφρα μὴ Ἑβραίοις μεταχείριος ἔκδοτος εἶην· νῦν δὲ μοι οὐκ
ἐντεῦθεν ἔην βασιλῆος ἀρχή. καὶ Πιλάτος πάλιν εἶπεν ἀμοιβαίῃ τινὶ φωνῇ·

book 18 ἦ ῥά νυ κοίρανος ἐσσι; καὶ ἀντίαχεν Ἰησοῦς· καὶ γενόμενῃ εἰς τοῦτο καὶ ἤλυθον, ὅφρα κεν
αἰεὶ μάρτυς ἐτητυμίας πανθελεγὸς ἀνδράσιν εἶην· καὶ πᾶς, ὃς προβέβουλεν ἀληθείης ζυγὸν
ἔλκειν, γλώσσης ἡμετέρας ἀψευδέα μῦθον ἀκούει. καὶ Πιλάτος θάμβησε καὶ ἔμπαλιν εἵρετο
μύθῳ· ἀτρεκίῃ τί πέλει; καὶ ἐὼν θρόνον ὅζῳ ἑάσας δώματος ἐκτὸς ἔβαινε καὶ ἔννεπεν ἄφρονι
λαῷ, νηοπόλους δ' ἡλεγξεν· ἐγὼ πολυειδέι μύθῳ κρίνας αἴτιον οὐδὲν ἐν ἀνέρι τῷδε δοκεῖ·

book 18 οὐ πρόφασιν μίαν εὖρον ἐπήβολον. ἀρχέγονον δὲ ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἐτήσιον, ὅφρα κεν ὑμῖν ἐκ
φυλακῆς καλέσας ἕνα δέσμιον ἀνέρα λύσω· ἦ ῥά νύ μοι βούλεσθε, παλίλλυτον ὑμῖν ὁπάσσω
σφιγγόμενον δεσμοῖσιν Ἰουδαίων βασιλῆα; Ἑβραῖοι δ' ἀλάλαξαν ἀπείρονα σύνθροον ἡχῶ
φθεγγόμενοι· μὴ τοῦτον, ὃν ἔννεπες, ἀλλὰ Βαραββᾶν— ὃς πέλε ληιστὴρ θανατηφόρος—.

book 19 Αἰνομανῇ δὲ ὄρχαμος ἀφραδέων στομάτων ἀλαλητὸν ἀκούων ληιστὴν ἀνίμαστον, ἀδέσμιον
ὥπασε λαῷ καὶ ροπάλοις ἀχάρακτον· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥίπαῖς ῥιγεδαῇ Χριστοῦ δέμας φοίνιξεν
ἱμάσθλῃ. καὶ στρατὸς ἀντιβίων φιλοκέρτομος εἶχεν Ἰησοῦν· ὀξυτόμου δὲ κόρυμβα
περιπλέξαντες ἀκάνθης στέμμα νόθον βασιλῆος ἐκυκλώσαντο καρήνῳ· καὶ μιν ἀνεχλαίνωσαν
ἐπὶ χρῶϊ πέπλα βαλόντες Σιδονίης στίλβοντα σοφῶ σπινθῆρι θαλάσσης, σύμβολα κοιρανίης καὶ
ἐν ἄλγεσιν ἀμφιπαγῇ δὲ γούνατα δοχμώσαντες ἐπὶ χθονὸς αὐχένι κυρτῷ [κοίρανον ἡσπάζοντο
ἐῖ ψευδήμονι κλήσει,] ἱκεσίης κήρυκι· καὶ ἦεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ χερσὶν ἀμοιβαίῃσι παρηίδος

ἄκρον ἀράσσω. καὶ Πιλάτος ταχύμητις ἀνέδραμε δώματος ἔξω ποσὶ παλιννόστοισι καὶ ἴαχεν ἄφρονι λαῷ· ἔκτοθεν ἀνέρα τοῦτον ἐς ὑμέας ἄρτι κομίζω, ὅφρα δὲ γινώσκητε· νοοπλανὲς οὐδὲν ἐν αὐτῷ

book 19 εὖρον ἐγὼ πραπίδεςσιν ἀμωμήτοισι δικάζων. ἀχράντοις δὲ πόδεσσι διέστιχε νόσφι μελάθρου καὶ στέφος ὀξυέθειρος ὁμόπλοκον εἶχεν ἀκάνθης πορφυρέην τ' ἐσθῆτα διάβροχον αἵματι κόχλου· καὶ Πιλάτος κατέλεξε πάλιν ζηλήμονι λαῷ· ἠνίδε ποικιλόνωτος ἀναίτιος ἵσταται ἀνὴρ. καὶ μιν ἐσαθρήσαντες ἀθέσμιοι ἀρχιερεῖς καὶ βλοσυροὶ δρηστήρες ἐπέβρεμον ἄπλετον ἡχώ· σταυρῷ σύμπλοκος οὗτος, ἐπήρορος, ὄρθιος ἔστω καὶ ποσὶ καὶ παλάμησι σιδήρεα κέντρα κομίζων·

book 19 καὶ Πιλάτος λαοῖσιν ἐχέφρονα ῥήξατο φωνήν· ὑμεῖς τετραπόρῳ σφηκώσατε τοῦτον ὀλέθρῳ· οὐ γὰρ ἐγὼ θανάτου πρόφασιν μίαν εὖρον ἐν αὐτῷ. καὶ Πιλάτῳ φθέγγαντο μεμνηότες ἀρχιερεῖς· πάτριος Ἑβραίοις φέρεται νόμος, ὃν ποτε βίβλῳ θεσμοθέται γράψαντο, καὶ οἷά τε θεσμὸς ἀνώγει οὗτος ἀνὴρ ἡμελλε θανεῖν ποινήτορι πότμῳ εἵνεκα δυσσεβείης, ὅτι θέσκελον αὐτὸς ἑαυτὸν υἱὸν ἀειζώοιο θεοῦ κίκλησκε τοκῆος. καὶ σοφὸς ὥς κλύε τοῦτο δικασπὸλος ἔτρεμεν ἀνὴρ.

book 19 σπερχομένοις δὲ πόδεσσι ἐδύσατο πανδόκον αὐλήν· Ἰησοῦν δ' ἐρέεινε τὸ δεύτερον ἡθάδι μύθῳ· τίς τελέθεις; πόθεν ἐσσί; κατωπιόων δ' ἐπὶ γαίῃ κοίρανος ὄμματα πῆξε καὶ οὐ Πιλάτῳ στόμα λύσας ἀντίδοτον μύθοισιν ἀμοιβαίην πόρε φωνήν. καὶ Πιλάτος βαρύμηνιν ἀπερροῖβδησεν ἰωήν· οὐ με τεοῖς ἐπέεσσιν ἀμείβεται; οὐδέ πω ἔγνω, ὅτι κεν εἰς σὲ φέρω δίδυμον κράτος; ἀμφοτέρων γάρ, καὶ σταυρῷ δαμάσαιμι καί, ἣν ἐθέλω, σε μεθήσω. καὶ οἱ Χριστὸς ἔλεξεν ἀγήνορα κόσμον ἐλέγχων·

book 19 οὐδὲ μίαν μεθέπεις αὐτάγρετον εἰς ἐμέ τιμὴν, εἰ μὴ ἄνωθεν ἔην κεχαρισμένον· οὐ χάριν ἀνὴρ, ὅς με λαβὼν παρέδωκεν, ἀμαρτάδα μείζονα πέσσει· ἔνθεν ἐπικρίνων Πιλάτος μενέαινε ἐᾶσαι Ἰησοῦν ἀδίκαστον ἀνειμένον ἐκτὸς ὀλέθρου. λαοὶ δ' ἀντιάχυσαν ἀσιγήτου κλόνον ἡχοῦς νηρίθμοις στομάτεσσιν· ἀπήμονα τοῦτον ἐάσας Καίσαρος οὐ φίλος ἐσσι μονοσκήπτρου βασιλῆος· πᾶς γὰρ ἑαυτὸν ἄνακτα λέγων ψευδήμονι μύθῳ Καίσαρι Τιβερίῳ ψευδώνυμος οὗτος ἐρίζει.

book 19 καὶ Πιλάτος τρομεροῖσιν ἐν οὔασι μῦθον ἀκούων ἔκτοθεν ὑψορόφων μεγάρων ἐκόμισσεν Ἰησοῦν· ἀγχιδόμῳ δ' ἐκάθητο λιθοστρώτῳ παρὰ χώρῳ, οὕνομα τοῦτο φέροντι βοώμενον Ἑλλάδι φωνῇ, οἷα λίθοις στρωτοῖσι τετυγμένῳ· ἐνδαπίῳ δὲ Γαββαδὰ παφλάζοντι Σύρων κικλήσκετο μύθῳ. ἔκτη δ', ἣν ἐνέπουσι, προσάββατος ἔτρεχεν ἡώς· ἣν δὲ τιταινομένη τριτάτη θανατηφόρος ὥρῃ· καὶ Πιλάτος θρασυεργὸς ἐπ' εὐλαίγῃ θοώκῳ Ἑβραίοις ἐβόησεν· ἴδε, σχεδὸν ἵσταται ἀνὴρ κοίρανος ὑμείων βασιλῆιον εἶμα κομίζων. λαοὶ δ' ἀντιάχυσαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν· τοῦτον ἐλὼν σταύρωσον ἐλεγχίστῳ τινὶ πότμῳ· ὄρθιος οὗτος ὅλοιτο σιδηροφόρων ἀπὸ γόμφων δουρατέου θανάτοιο ταθεῖς τετράζυγι δεσμῷ.

book 19 καὶ Πιλάτος πάλιν εἶπεν ὅλῳ θηήτορι λαῷ· δούρασι γομφοτόμοισιν ἐγὼ γομφωτὸν ἐάσας κοίρανον ὑμείων ὀλέσω ποινήτορι πότμῳ; καὶ δολίοις στομάτεσσιν ἀνέκραγον ἀρχιερεῖς· ἄλλον ἔχειν οὐκ ἴδμεν ἀήθεα κοίρανον ἡμεῖς, κοίρανον αὐτοκέλευστον, ὃν οὐκ ἐστέψατο Ῥώμη, εἰ μὴ Καίσαρα μούνον, ἀτέρμονα ποιμένα κόσμου. καὶ Πιλάτος λαοῖο βοήν ἄσβεστον ἀκούων Χριστὸν ἐκὼν ἀέκων ἀδίκῳ παρέδωκεν ὀλέθρῳ· καὶ θανάτῳ χαίροντες ἀναιδέες ἀρχιερεῖς Ἰησοῦν ἐδέχοντο θελήμονες· ὠκύμοροι δὲ ἀθανάτου Χριστοῦ βροτοὶ γεγάασι φονῆς πάντες ὁμοῦ. καὶ σταυρὸν ἔχων ἐδὼν αὐτὸς Ἰησοῦς εἰς μόνον ἀπτοίητος ἐκούσιον εἶχε πορεῖν, εἰσόκε χώρον ἵκανε φατιζομένοιο Κρανείου,

book 19

Ἀδὰμ πρωτογόνοιο φερώνυμον ἄντυγι κόρσης, Γολγοθὰ τὸν καλέεσκε Σύρων στόμα· κεῖθι φονῆες εἰς δόρυ τετράπλευρον ἐπήγορον ὑψόθι γαίης ὄρθιον ἐξετάνυσσαν, ἐπισφίγξαντες ἀνάγκη πεπταμένας ἐκάτερθε σιδηρεῖω τινὶ δεσμῷ χεῖρας, ὁμοτρήτοισι πεπαρμένον ἄζυγι γόμφῳ διπλόον ἔλκος ἔχοντα, μιῇ τετορημένον ὀρμῇ ποσσὶν ὁμοπλεκέεσσιν, ἀκαμπέα δεσμὸν ὀλέθρου. κέντροις δ' ἀντιτύποισιν ἐπὶ σταυροῖο δεθέντας νυκτιλόχους δύο φῶτας ἐνὶ ζύνωσαν ὀλέθρῳ γείτονας ἀλλήλοισι, μέσον δ' ἔστησαν Ἰησοῦν. καὶ Πιλάτος θηητὸν ἐπέγραφε μάρτυρι δέλτῳ γράμμα, τόπερ καλέουσι Λατινίδι τίτλον ἰωῆ. ἦν δὲ σοφῷ καλάμῳ τετυπωμένον· οὗτος Ἰησοῦς, οὗτος Ἰουδαίων βασιλεὺς Γαλιλαῖος Ἰησοῦς.

book 19 καὶ πολὺς Ἑβραίων ἐπιδήμιος ἐσμὸς ἀνέγνω τίτλον ἰδὼν, ὅτι χῶρος ἔην λόφος ἄστεϊ γείτων, ὁππόθι μιν σταυροῖο συνεκλήρισαν ὁχλῇ. ἦν δὲ μιῆς παλάμης νοερῷ κεχαραγμένον ὀλκῷ Αὐσονίῃ γλώσση τε Σύρων καὶ Ἀχαΐδι φωνῇ. καὶ Πιλάτον λιτάνευον ὁμήλυδες ἀρχιερεῖς· μὴ γράφε, μὴ γράφε τοῦτον Ἰουδαίων βασιλῆα, ἀλλ' ὅτι κεῖνος ἔλεξεν ἐῖη ψευδήμονι φωνῇ· κοίρανος Ἑβραίων τελέθῳ σκηπτούχος Ἰησοῦς.

book 19 καὶ Πιλάτος φάτο μῦθον ἀπηνέας ἄνδρας ἐλέγχων· ἔγραφον ἀσφαλέως, τόπερ ἔγραφον. ὑψιφανῇ δὲ Ἰησοῦν ἀτίνακτον ὑποδρηστήρες ὀλέθρου ἐκταδὸν ὀρθώσαντες ἐπὶ σταυροῖο δεθέντα, θεσπεσίην ἐσθῆτα θεηγενέος βασιλῆος ἱστάμενοι δάσσαντο καὶ αἰγλήεντα χιτῶνα, ὅστις ὅλος καὶ ὑπερθεν ὁμοῦ καὶ ἔνερθε φορῆος ἄρραφος ἦεν ὑφαντὸς ἀπ' αὐχένος εἰς σφυρὰ λήγων. ἀλλήλοισι δ' ὀρίζον ὁμοφθόγγῳ τινὶ μύθῳ· οἴνοπα μὴ σχίζοιμεν ἀήθεα τόνδε χιτῶνα θέσκελον, ἀμφιέποντα τύπον ξένον, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ δάκτυλα χειρὸς ἀφέντες ἐκηβόλα σύμβολα νίκης λαχμῷ πάντες ἴδοιμεν ἀδηρίτῳ, τίνος ἔσται· ὄφρα κε μῦθος ἐκεῖνος ἐτήτυμος ὄψιμος εἴη, ὃν κιθάρῃ ψάλλουσα θεηγόρος ἔννεπε μολπῇ· ἡμέτεροι δασπλήτες ἐπ' ἀλλήλοισι φονῆες ξυνοὶ ἀμιλλητήρες ἐμοὺς δάσσαντο χιτῶνας

book 19 καὶ κλήρους ἐβάλλοντο φιλοχλαίνῳ τινὶ λαχμῷ, ἡμετέρης ἐσθῆτος ἕως ἐγένοντο φορῆες. καὶ τὰ μὲν ἔργα τέλεσεν ἀθεσμοβίων στρατὸς ἀνδρῶν. ἐγγύθι δὲ σταυροῖο συνήλυδες ἦσαν ἐταῖροι καὶ Μαρίη, Χριστοῖο θεητόκος· οἷς ἅμα κείνη σύγγονος ἦν Μαρίη καὶ ὁμώνυμος· ἦν δὲ καὶ αὐτὴ Μαгдаλινὴ Μαρίη φιλοδάκρυος. ὥς δὲ τεκοῦσαν Χριστὸς ἶδεν θεόπαιδα καί, ὃν φιλέεσκε μαθητὴν, μητέρι μῦθον ἔλεξε· γύναι φιλοπάρθενε μητερ, ἡνίδε παρθένον υἱά. καὶ ἔμπαλιν εἶπε μαθητῇ· ἡνίδε παρθενική, φιλοπάρθενε, σεῖο τεκοῦσα νόσφι τόκου. κείνης δὲ μετὰ δρόμον εὐποδος ὥρης παρθένον εὐώδινα συνέστιον ἔσχε μαθητῆς ἔνδον ἐοῦ μεγάροιο· καὶ ἄσπορος ἔσκε τεκούσης υἱός, ἀνὴρ ἀλόχευτος ἀπειρώδινος ἀνάσσης.

book 19 Ἰησοῦς δ' ἅμα πάντα παριππεύσαντα νοήσας, ὅτι θοῶς τετέλεστο, θοώτερον ἤθελεν εἶναι τέρματος ἱσταμένοιο τὸ λείψανον· εἶπε δὲ λαῷ· διψώω. καὶ ἐτοῖμον ἔην παρὰ γείτονι χώρῳ ὄξεος ἔμπλεον ἄγγος. ἀνὴρ δὲ τις ὀξὺς ἀκούσας σπόγγον ὑποβρυχίων ἀδύτων βλάστημα θαλάσσης πλήσας δριμυτάτοιο ποτοῦ καὶ διψάδος ἄλμης ἰθυπόρου καλάμου παρὰ νεΐατον ἄκρον ἐρείσας ὥρεγεν ὑσσώπῳ κεκερασμένον ὄξος ὀλέθρου, ἀντίδοτον βασιλῇ μελισταγέος νιφετοῖο ἄρτου θεσπεσίοιο δι' ἡέρος ὑψόσε τείνων ἄκρον ἀειρομένου καλάμου καὶ σπόγγον ἀλήτην. ἀλλ' ὅτε πικρὸν ἔδεκτο ποτὸν καὶ δίψιον ἄλμην, ἀγχιθανῆς τετέλεστο, πανυστατίῳ φάτο μύθῳ καὶ κεφαλὴν ἔκλινε, θελήμονι δ' εἶκαθε πότμῳ. καὶ ζαμενεῖς ἱερῆς, ἐπεὶ περὶ δείελον ὥρην ἔστιχε μηλοφάγοιο προάγγελον ἡμαρ ἐορτῆς, εἰς δόμον αὐχέντος ἐπέρρεον ἡγεμονῆος. καὶ Πιλάτον λίσσοντο συνήλυδες, ὄφρα κεν αὐτῶν

book 19 Χριστοῦ θεσπεσίοιο καὶ ὀψιμόρων δύο φωτῶν τρισσῶν πουλυόδοντι πόδες τέμνοιντο σιδήρῳ, μὴ καὶ ἐπὶ σταυροῖο πεπηγότα σώματα μίμνη, ἔβδομον ὁππότε φέγγος ἐλεύσεται. ἦν γὰρ ἐκεῖνη πᾶσιν Ἰουδαίοισιν ἀθέσφατος ἔννομος ἡὼς φέγγος ἐβδομάτοιο, τόπερ δεδάσι γεραίρειν. καὶ στρατὸς ἐγγὺς ἵκανε μαιφόνος· ὑψιτενῇ δὲ πρώτου μὲν διέτεμνεν ἀλοιητῇρι σιδήρῳ μελιχίου

πόδα δισσόν· ἐπὶ σταυρῷ δὲ δεθέντος ἄλλου νυκτιλόχου διδύμους πόδας ἄορι κόψας δεύτερον ἐπρήνιξεν ἐπεσβόλον ὁξεί πότμῳ. Ἰησοῦν δ' ὅτε νεκρὸν ἐξέδρακον, οἷα θανόντος οὐ πόδας ἠλοίησαν ὁμόζυγας ἠθάδι χαλκῷ· ἀλλὰ θορῶν ἀκίχητος ἀνὴρ ἀνεμώδεϊ λόγχῃ πλευρὴν πασιμέλουσαν ἀφειδεῖ νύξε μαχαίρῃ·

book 19 καὶ διδύμαις λιβάδεσσιν ἀπὸ πλευροῖο τυπέντος πρῶτα μὲν αἷμα χύθη, μετέπειτα δὲ θέσκελον ὕδωρ. ἀνὴρ δ', ὅστις ὅπωπεν, ἐῷ πιστώσατο μύθῳ μαρτυρίῃν ἀτίνακτον· ἀριστονόοιο δὲ κείνου ἴδμεν ὅτι ζαθέη καὶ ἐτήτυμος ἔπλετο φωνή. ταῦτα δὲ πάντα πέλεσκεν, ὅπως ἔπος ἔμπεδον εἶη, ὃ ζαθέη φόρμιγγι μελίπνοος ἔννεπε μολπή, χρωτὸς ἀμωμήτοιο προάγγελος· οὐδὲν ἀπ' αὐτοῦ κεκριμένων μελέων τετριμμένον ὁστέον ἔσται. καὶ φέρεται λόγος ἄλλος, ὃν ἔννεπε θέσκελος ἀνὴρ·

book 19 ὄψονται πρὸς ἐκεῖνον, ὃν οὐτᾶσαν, ὅστις ὁπάσσει ποινήν ὀψιτέλεστον ἀμοιβάδα κέντορι λόγχῃ. καὶ Πιλάτον μετέπειτα λαθὼν ἰκέτευεν Ἰωσήφ, τάρβος Ἰουδαίων πεφυλαγμένος· ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἀπροϊδὴς Χριστοῦ φιλήκοος ἔσκε μαθητῆς ἐκ στόματος ζαθέοιο σοφὸν γάλα πιστὸν ἀμέλγων. οὗτος ἰὼν ἰκέτευεν ὑπωρόφιον γόνυ κάμπτων ὄρχαμον αἰτίζων νέκυν ἔνθεον. αὐτὰρ ὁ χαίρων νεκρὸν ἀειζώνοντα θεουδεῖ δῶκε φορῇ· καὶ ποδὶ σιγαλέῳ νεκυοστόλος ἦλθεν Ἰωσήφ·

book 19 ἐγγύθι δὲ σταυροῖο πεπηγμένον ἄκρον ἐρύσας δίζυγα δεσμὸν ἔλυσεν ἀκαχμένον ὁξεί χαλκῷ καὶ νέκυν ἐσθῆτά κατήγαγε δειέλος ἀνὴρ φόρτον ἐλαφρίζων θεοδέγμονι κείμενον ὦμῳ. ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὃς ἦλυθε νυκτὸς ὁδίτης εἰς μέγαρον Χριστοῦ φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων, σμύρναν ἄγων θυόεσσαν, Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου Ἰνδῶς ἀλόην δονακοτρεφὲς ἔρνος ἀρούρης, λίτρας τὰς καλέουσι φατιζομένῳ τινὶ μέτρῳ ἄχρι μιῆς ζαθέης ἑκατοντάδος ὧν ἅμα καρπῷ λεπταλέαις ὀθόνησιν ἐμιτρώσαντο θανόντος σῶμα πολυπλέκτων ἐλίκων εὐώδεϊ δεσμῷ,

book 19 ὡς ἔθος Ἑβραίοις ἐπιτύμβια θεσμὰ φυλάσσειν. ἦν δέ τις αὐτόθι κῆπος ἀερσιλόφῳ παρὰ χώρῳ, Χριστὸν ὅπῃ σταυροῖο συνεκλήρισαν ὀχῇ νηλὴς ἐχθρὸς ὄμιλος. ἔην δ' ἐνὶ γείτονι κήπῳ τύμβος ἀδωμήτοιο βαθυνομένης ἀπὸ πέτρης γλυπτὸς ὅλος, νεότευκτος. ἐν εὐλαίῳ δὲ τύμβῳ οὕτω νεκρὸς ἔκειτο χυτῆς ψαμάθοιο τυχήσας, ἀλλὰ τάφου καθαροῖο φυτῶν ἐπικήπιος αὐρὴ χώρον ἀνερρίπιζεν, ὅπῃ ταλαεργὸς Ἰωσήφ Ἰησοῦν ἐκόμισσεν ἐῷ πεφορημένον ὦμῳ, καὶ νέκυν οὐ μίμνοντα λιθώδεϊ θῆκε χαμεύνη, νεκρὸν ἀειζώνοντα, τριήμερον ἔνδοθι τύμβου, σῆμα παρ' αὐτόρριζον, ἀμάρτυρον ἔργον ὑφαίνων,

book 19 ὅτι παρ' Ἑβραίοισι φυλασσομένης δρόμον ὥρης γείτονα νύκτα φέρουσα προσάββατος ἔτρεχεν ἡώς· καὶ πάλιν εἰς δόμον ἦλθε λαθὼν ἀκίχητος Ἰωσήφ.

book 20 Τῇ δὲ μιῇ φθαμένη μετὰ σάββατον ἡριγενεῖ Μαгдаλινῇ Μαρίῃ φιλοδάκρυος ἐγγύθι τύμβου πρῶτον ἵχνος ἔκαμπεν, ὅτε σκιοειδεῖ γαίῃ νυκτιφανῆς ἀχάρακτος ἐώιος ἦεν ἀστήρ. καὶ λίθον οὐδαίοιο μετοχλισθέντα θυρέτρου ἄπλετον ἐν δαπέδῳ κεκυλισμένον, ἄχθος ἀρούρης, καὶ τάφον ἔδρακε γυμνόν, ὅπῃ βαρύφορτος Ἰωσήφ Ἰησοῦν ὀλίγη ψαμαθώδεϊ θῆκε χαμεύνη. κεῖθι γυνὴ νυχίη πόδας εὗνασεν· ἀμφὶ δὲ κόλπῳ πενθαλέον μύρον εἶχεν· ἐρημαίης δὲ χαμεύνης ἠψατο μαστεύουσα νέκυν φύξηλιν ἀλειψαί. ἀλλὰ μιν οὐκ ἐκίχησεν· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ νόστιμος εἰς δόμον ἦλθε· κατωπιόνωντι δὲ Πέτρῳ ἀγγελίην ἐτέρῳ τε συνενδιάοντι μαθητῇ,

book 20 κοίρανος ὃν φιλέεσκε, μιῇ ξυνώσατο φωνῇ ἀμφὶ τάφου κενεοῖο. καὶ ὡς ἔχε Πέτρος ἀκούσας, ἔμπνοος οἰστρηθέντι ποδῶν διφήτορι ταρσῷ ἄνθορεν ἐκ μεγάρου· καὶ ὠμάρτησε μαθητῆς ἄλλος ὁμῶς ἐπὶ σῆμα, καὶ εἰς δρόμον ἔτρεχον ἄμφω. καὶ φθάμενος Σίμων ποδῆνεμος ἦλθε μαθητῆς Πέτρου σπερχομένοιο θωότερος, ἀγχιφανῆς δὲ ἰστάμενος παρέκυψε καὶ ἔδρακεν ἔνδοθι τύμβου ἀντωποῖς βλεφάροισι κενήριον ὁξὺ δοκεύων κεκλιμένας ὀθόνας χιονώδεας ὑψόθι γαίης·

book 20

οὐ μὲν ἔσω διέβαινε, καὶ εἰ ταχὺς ἦλθεν ὁδεύων. ἐσπομένοις δὲ πόδεσσιν ὀπίστερος ἵκετο Σίμων καὶ ταχὺς ἔνδον ἵκανεν· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ γυμνοῦ σύζυγας ἀλλήλοις λινέους ἐνόησε χιτῶνας καὶ κεφαλῆς ζωστήρα παλίλλυτον ἄμματι χαίτης, σουδάριον τόπερ εἶπε Σύρων ἐπιδήμιος αὐδή, οὐ ταφαίαις ὁθόναϊς παρακείμενον, ἀμφιλαφῇ δὲ μουνάδον αὐτοέλικτον ὁμόπλοκον εἶν ἐνὶ χώρῳ. ἦλθε καὶ ὁ πρῶτιστος ἰὼν ἐπὶ σῆμα μαθητῆς καὶ βραδὺς ἔνδον ἵκανε λιθογλυφῆος κενέωνος·

book 20 καὶ λίθον εὐδίνητον ἐοικότα χάσματι τύμβου, ἀντίτυπον στήριγμα χαρδραίου πυλεῶνος, καὶ πλοκάμων τελαμῶνα καὶ εἵματα κείμενα γαίῃ ἔδρακε καὶ πίστευεν, ὅτι χθονίων ἀπὸ κόλπων οὐρανίην ἐπὶ πέζαν ὑπηνέμιος νέκυς ἔπτη. οὐ γάρ πω δεδάσσι δὺν Χριστοῖο μαθηταί, ὅττι ταχὺς μετὰ πότμον ἀνόστιμον οὗδας ἔασας, εἰς τρία φάεα μοῦνον ἐγέρσιμον ὕπνον ἰαύων, νόστιμος ἐκ νεκῶν ἀναβήσεται εἰς πόλον ἄστρων ἀκλινέος θανάτοιο παλίλλυτα δεσμὰ πατήσας.

book 20 πυκνὰ δὲ θαμβήσαντες ὀπιευτῆρες ἐταῖροι ἀσταθέες σφετέροισιν ἐναυλίζοντο μελάθροις, ἄψοφα καλλεῖψαντες ἀπενθέος ἄντυγα τύμβου. Μαгдаλινὴ δ' ἐλέλειπτο γυνὴ παρὰ σήματι μούνη, θερμὸν ἀναβλύζουσα γοήμονος ὄμβρον ὀπωπῆς, μυρομένη ζῶντα· δι' εὐφάεος δὲ θυρέτρου, ὡς ἔτι δακρυχέεσκε λάλον νέκυν ἐγγὺς ἐόντα, ἀγγελικὴν ἐνόησε συνωρίδα. τὸν μὲν ἐπ' ἄκρου δεξιὸν ἀντικέλευθον ὑπὲρ Χριστοῖο καρήνου μαρμαρυγὴν πέμποντα θεογλήνοιο προσώπου·

book 20 τὸν δὲ ποδῶν παρὰ πέζαν, ὅπῃ νέκυς ἦεν ἐχέφρων, χιονέους σπινθῆρας ἀκοντίζοντα χιτῶνος. ἀμφοτέρω δ' ἐρέεινον ἔσω τύμβοιο γυναικί· τίπτε, γύναι, στενάχεις; Μαρίη δ' ἡμείβετο μύθῳ· ὡς τινὲς ἄρπαγες ἄνδρες ἐμὸν βασιλῆα λαθόντες ἐννύχιοι σύλησαν. ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι, ὁπόθι μιν μετέθηκαν. ὑποστρεφθεῖσα δὲ κείνη Ἰησοῦν ἐνόησεν, ὃν ἔστενεν· ἰστάμενον δὲ εἶδε καὶ οὐ γίνωσκεν, ὅτι ζαθέω παρὰ τύμβῳ Χριστὸς ἦν. καὶ ξεῖνος ἀνὴρ ἄτε κῆπον ὁδεύων, τίπτε, γύναι, στενάχεις; κινυρὴν ἐρέεινε γυναικί· εἰπέ, τί μαστεύεις; Μαρίη δ' ἐφθέγγατο φωνὴν ἐλπομένη κήποιο φυτηκόμον ἄνδρα νοῆσαι· εἰ σὺ νέκυν ζοφόντος ἐκούφισας ἔκτοθι τύμβου, ἔννεπε, πῇ μετέθηκας· ἐγὼ δὲ μιν ἔνθεν ἀείρω.

book 20 Ἰησοῦς δ' ἀπάμειπτο χέων ἀρίδηλον ἰωὴν καὶ Μαρίην ἰάχησε. μεταστρεφθεῖσα δὲ κείνη ῥάβδου κατέλεξε. θεὸς δ' ἀνέκοψε γυναικί δεξιτερὴν μέλλουσαν ἐς ἄμβροτον εἶμα πελάσσαι. καὶ οἱ μῦθον ἔλεξεν· ἐμῶν μὴ ψαῦε χιτῶνων· οὐπω γὰρ μετὰ πότμον ἐμῷ νόσθησα τοκῇ· ἀλλὰ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς ἀγόρευε μαθηταῖς· πρὸς γενέτην ἐμὸν εἶμι καὶ ὑμέτερον γενετῆρα καὶ θεὸν ὑμείων καὶ ἐμὸν θεὸν αὐτίς ἰκάνω. καὶ Μαρίη πεπότητο καὶ ἔνδεκα μάρτυρι φωνῇ πᾶσιν ὑπωροφίοισιν ἔπος ξύνωσε μαθηταῖς, ὅττι μεταχθονίου γυμνούμενα γυῖα χιτῶνος Χριστὸν ἶδε στίλβοντα θεοκμήτῳ τινὶ πέπλῳ,

book 20 καὶ οἱ ἔφη τάδε πάντα χέων ἀντῶπιον αἵγλην. καὶ σκιερὴν ὅτε γαῖαν ὅλην ἐμέλαινεν ὁμίχλη, ἀκλινέες δὲ θύρετρα συνεκλήρισαν ὀχῆς, ὁπόθι φωλεύοντες ἐναυλίζοντο μαθηταί, ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα μετάρσιος εἰς μέσον ἔστη μιτρωθεὶς ἐτάροισι καὶ ἔννεπε· σύννομος ὑμῖν εἰρήνη· καὶ ἄελπτον ἔπος βραχὺ τοῦτο βοήσας δεῖξε πόδας καὶ χεῖρας ὁμηγερέεσσι μαθηταῖς ἡλοτύπους πλευρὴν τε νεούτατον· ὀψιφανῇ δὲ κοίραν ἄθρήσαντες ἐγήθεον αὐτίς ἐταῖροι. καὶ σφιν ἄναξ ἀγόρευε τὸ δεύτερον ὁξεῖ μύθῳ· εἰρήνη πάλιν ὕμμι· καὶ ὡς τετράζυγι κόσμῳ πέμψεν ἐμὸς γενέτης με, καὶ ὑμέας αὐτὸς ἰάλλω. εἶπε καὶ ἄμβροσίων στομάτων φύσημα τιταίνων, χεῖλος ἀναπτύξας βιοτήσιον, εἶπε μαθηταῖς ἀγνὸν πνεῦμα δέχεσθε, καὶ ὧν μερόπων ἐνὶ γαίῃ δυσσεβίης ἀφέητε βιοπλανεὲς ἄχθος ἀνάγκης,

book 20 ἀμπλακίης ἄμνηστος ἐπουρανίη λύσις ἔσται. ὧν δὲ πάλιν κρατέοιτε βροτῶν ἀλιτήριον ἄτην, ἔργα βίου σφαλεροῖο μένει πεπεδημένα δεσμῷ. Θωμᾶς δ' ἐνδομύχων ἀπελείπετο μοῦνος

ἐταίρων, ἀγχιφανῆς ὅτε πᾶσι δι' ἡέρος ἦλθον Ἰησοῦς κοίρανος ἠνεμόφοιτος ἀμάρτυρον οἶμον ἀμείβων. καὶ οἱ ὀπιπευτῆρες ἐπεφθέγγαντο μαθηταί, κοίρανον ὡς ἐνόησαν· ὁ δὲ θρασὺ χεῖλος ἀνοίξας ἔννεπε μῦθον ἄπιστον, ἐπεὶ βραδυδινεῖ θυμῷ μαρτυρίας ἄγναμπτον ἐδίξετο μείζονα πειθῶ·

book 20 εἰ μὴ χεῖρας ἴδοιμι βαθυνόμενόν τε σιδήρῳ πήξω δάκτυλον ἄκρον ἐς ὀξυτόρων τύπον ἦλων καὶ παλάμην γλαφυροῖο κατὰ πλευροῖο πελάσσω, οὐποτε πιστεύσοιμι. θεοφραδέες δὲ μαθηταὶ ὀγδοάτης μετὰ φέγγος ἐπήλυδος ἠριγενείης πάντες ἔσαν στοιχηδὸν ἔσω κρυφίοιο μελάθρου φρικτὸν Ἰουδαίων πεφυλαγμένοι ὄγκον ἀπειλῆς· ἀγρομένοις δ' ἅμα τοῖσι συνέστιος ἔξετο Θωμᾶς, ὃν Δίδυμον καλέσαντο διώνυμον· ἀπροΐδης δὲ Χριστὸς ἔσω μεγάροιο θορῶν ἀνεμώδεϊ ταρσῷ ἄπτερος, ἀγχιθέων ἀνεφαίνετο μέσσος ἐταίρων· καὶ τριτάτῃ παλίνορσος ἀνίαχεν ἠθάδι φωνῇ· εἰρήνῃ πάλιν ὑμμι. καὶ εἰν ἐνὶ πάντας ἐάσας Θωμᾶν ἀντικέλευθον ἀμείβετο μάρτυρι μύθῳ· δὸς μοι δεῦρο, πέπον, σέο δάκτυλον, ὄφρα πελάσσω μάρτυν ἀναμφήριστον ἐς ὀξυτόρων τύπον ἦλων. καὶ παλάμας ἐκάτερθεν ἐμὰς ἴδε· δεξιτερῇ δὲ πλευρῇ χεῖρα τάνυσσον ἐμῆς αὐτάγγελον οὐλῆς καὶ τεδὸν ἦθος ἄπιστον ἀναίνεο. πιστότερος δὲ εἰς ἐμὲ διπλόον ἔσσο, καὶ εἰσορόων καὶ ἀφάσσω.

book 20 Θωμᾶς δ' ὑστερόμητις ἀμοιβάδα ῥήξατο φωνήν· κοίρανος ἡμέτερος καὶ ἐμὸς θεός, εἶπε καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς Διδύμοιο νόον διχόμετιν ἐλέγχων· πείθειαι ἀθρήσας με καὶ ὄμμασι δέξαιο πειθῶ. κεῖνοι μᾶλλον ἔασι μακάρτεροι, οἳ μὴ ἰδόντες μείζονα πίστιν ἔχουσι καὶ οὐ χατέουσιν ὅπωπῆς. ἄλλα δὲ θαύματα πολλὰ σοφῶν προπάροιθεν ἐταίρων Ἰησοῦς ἐτέλεσσε πολύτροπα σήματα φαίνων, μάρτυς ἀληθείης τάπερ ἄγραφα θέσπιδι βίβλῳ, ὃς τάδε πάντα χάραξε, θελήμονι κάλλιπε σιγῇ.

book 20 ταῦτα δὲ πάντα πέλει τετυπωμένα μάρτυρι δέλτῳ, ὄφρα κε πίστιν ἔχοιτε βιοσσόον, ὅττι τοκῆος Χριστὸς ἀειζῴοιο θεοῦ γόνος ἐστὶν Ἰησοῦς· ὑμμι δὲ πειθομένοισιν ἐπουρανίης χάριν ἀρχῆς ζωῆς θεσπεσίης αἰωνιότης ἐστὶν ἀμοιβή.

book 21 Τὸ τρίτον ἄμβροτον εἶδος ἐοῖς ἀνέφηνε μαθηταῖς Χριστὸς ἀσιγήτοιο πέρην Τιβερηίδος ἄλμης. οὕτω δ' εἶδος ἔφηνεν. ἔσω κρυφίοιο μελάθρου Πέτρος ἦν ὁ πρόσθε βοώμενος οὔνομα Σίμων καὶ σοφὸς Ἀνδρείας, ὁμογάστριος ὃς πέλε Πέτρου, καὶ τροχαλοὶ δύο παῖδες ἀλιτρεφούς Ζεβεδαίου καὶ Θωμᾶς μετὰ τοῖσι διώνυμος, ἦν δὲ καὶ αὐτὸς Ναθαναὴλ ἕτεροί τε δύο θεοπειθέες ἄνδρες, καὶ σφιν ἀγειρομένοισι λινοπλόκος ἔννεπε Σίμων·

book 21 ἔρχομαι ἰχθυόεσσαν ἐς ἠθάδα πόντιον ἄγρην. καὶ οἱ μῦθον ἔλεξαν ὁμήλυδες ἀσπαλιῆς· σὺν σοὶ ἐς ἰχθυόεντα χυτῆς ἀλὸς ἔργα καὶ ἡμεῖς ἰέμεθα ζύμπαντες ὁμήλυδες. ἐκ δὲ μελάθρου ἀμφιλαφεῖς ῥώνοντο καὶ ἀγχιπόρου στόμα λίμνης νηὸς ἐπεμβαίνοντες ἐπέπλεον. ἐννύχιον δὲ οὐδὲν ἀλιτρύτῃσι δυνήσατο χερσὶ πιέζειν ἐσμὸς ἅπας· καὶ πυκνὰ παλιμπετὲς ἄχνυτο Σίμων χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ὑπηνέμιον λίνον ἔλκων. καὶ ῥοδέαις ἀκτῖσιν ὅτε ζόφον ἔσχισεν ἠώς, Χριστὸς ἐυκροκάλοισι παρ' ἠόσιν ἴστατο πόντου πρῶιον ἵχνος ἄγων ἐπιδήμιον ἠθάδι λίμνῃ, οἷα βορῆς χατέων ἀλιδινέος οὐδὲ μαθηταὶ δερκόμενοι γίνωσκον, ὅτι σχεδὸν ἦεν Ἰησοῦς. ὑγροβίους δ' ἐρέεινεν ἐθήμονας ἰχθυβολῆας·

book 21 πλωτὰ τελεσσιγόνοιο κομίζετε δεῖπνα θαλάσσης, παῖδες ἀλὸς δρηστῆρες· ἀμειβόμενοι δὲ μαθηταὶ οὐδὲν ἔχειν ἀνένευον. ἄναξ δ' ἡμείβετο μύθῳ· ἰχθυβόλῳ χαλάσαντες ἐκηβόλα δίκτυα πόντῳ γεῖτονα φοιταλέης παρὰ δεξιὰ νηὸς ἐτοίμης — — — — ἄπλετον ἐσμὸν ἀλήτην. καὶ λῖνα κολπώσαντες ἐς ἀμφίβληστρα πεσόντα πόντιον αὐτοκύλιστον ἀνείρουν ἐσμὸν ἀλήτην, ἰχθύας ἐνδομύχους χαροπῆς βητάρμονας ἄλμης. οὐκέτι δὲ σθένος εἶχον ὑποβρύχιον λίνον ἔλκειν πληθὺς ἐκ νεπόδων βυθίῳ πολυχανδεῖ κόλπῳ.

book 21

καὶ διερῶ Σίμωνι, βυθοῦ διφήτορι πόντου, κοίρανος ὃν φιλέεσκε, συνέμπορος εἶπε μαθητῆς· αὐτὸς ἄναξ πέλεν οὗτος· ὁ δὲ σχεδὸν ὀξὺς ὀρούσας εἵματι μυδαλέῳ λαγόνας μιτρώσατο Σίμων καὶ λινέῳ πεπύκαστο πολυτρήτῳ χροᾷ πέπλῳ πόντιον ἀμφίβλημα περὶ γλουτοῖσιν ἐλίξας, δέρμα, τόπερ διδύμων κεχαλασμένον εἰς πτύχα μηρῶν ἰχθυόλοι φορέουσιν ἀθηήτου σκέπας αἰδοῦς— γυμνὸν γὰρ δέμας εἶχεν ἐς ἥονα δίκτυον ἔλκων— καὶ ταχὺς εἰς ῥόον ἄλτο καὶ ἡθάδα πόντον ἀμείβων χειῖρας ἐρετμώσας, κεφαλὴν εἰς ὕψος ἀείρων, ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὥθεεν ὕδωρ· ἀκτῆς δ' ἐγγὺς ἵκανε θεηδόχον ἥονα βαίνων, Ἰησοῦς ὅθι μίμνε δεδεγμένος. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι εἰν ἐνὶ πάντες ἵκοντο μιῆς ἐπὶ νηὸς ἐταῖροι,

book 21 ἐσπόμενον σύροντες ἐν ὕδασι δίκτυον ἄγρης— οὐ γὰρ ἦν περίμετρος ἀλὸς πλόος ἔκτοθι γαίης, ἀλλὰ διηκοσίοις ἐνὶ πῆχεσι κύματος ὀλκῶ ἀφρὸν ἀνηκόντιζον ἐς ἥονα θυιάδες αὖραι, γείτονος αἰγιαλοῦ περιρρανθέντος ἐέρση. καὶ χθονὸς ὡς ἐπέβησαν ἐπ' ἥονι διψάδος ἀκτῆς, πυρκαϊὴν φλογόεντι μαραινομένην ἴδον ἀτμῶ· ἀνθρακιῆς δ' ἐφύπερθεν ἐπ' ὀφρύσι κείμενον ἰχθύν, ὄψον, καὶ νέον ἄρτον. ἄναξ δ' ἐκέλευε μαθηταῖς ἄξατε νῦν βυθίων νεπόδων ἐτερόχροον ἄγρην, οὐςτινας ἐκ λαγόνων ἐπιέσσατε φορβάδος ἄλμης. καὶ διεροῖσι πόδεσσι θορῶν ἀνεβήσατο Σίμων χερσὶν ὁμοσθενέεσσιν ἐπὶ χθόνα δίκτυον ἔλκων ἔγκυον ἀλλομένων νεπόδων ἐπιβήτορι παλμῶ μηκεδανῶν. καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμων πόντοθεν ἱκμαλέης ἀγέλης ἑκατοντάδα σύρων, οἷσιν ὁμοπλεκέεσσιν ἐπέτρεχον ἰχθύες ἄλλοι σὺν τρισὶ πεντήκοντα. καὶ οὐ λίνον ἔνδοθι πόντου σχίζετο τοσσατίων νεπόδων βεβαρημένον ὄγκῳ. οὐ τότε τολμήσας τις ἀνὴρ ὁμόφοιτος ἐταίρων

book 21 ἀντωποῖς βλεφάροισι θεὸν παρεόντα δοκεύων, τίς τελέθεις, ἐρέεινε, καὶ οὐ θρασὺς εἴρετο Σίμων ἐγγύθι γινώσκων, ὅτι κοίρανος ἦεν Ἰησοῦς· καὶ σφιν ἄναξ παρέθηκε φέρων περιμήκετον ἰχθύν, ἰχθὺν καὶ νέον ἄρτον. ἐοῖς δ' ἐκέλευε μαθηταῖς δεῦτε, πάλιν δαίνυσθε μιῆς ὑπὸ κύκλα τραπέζης ὀπταλέην ἀδόκητον ἐθήμονα δαῖτα θαλάσσης. τοῦτο πάλιν τρίτον ἄλλο φαίνετο πᾶσι μαθηταῖς Ἰησοῦς μετὰ θεῖον ἐγέρσιμον ὕπνον ὀλέθρου, νόστιμος ἐκ νεκύων, χθονίους κευθμῶνας ἐάσας, ἡθάδος ἰχθυότοιο πέρην Τιβερηίδος ἄλμης· εἰλαπίνης δ' ἔψαυσε· καὶ εἰν ἐνὶ πάντα ἐάσας ἰχθυόεν μετὰ δεῖπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης ἀγχιπόρῳ Σίμωνι θεηγόρον ἵαχε φωνήν· Σίμων, γνήσιον ἔρνος Ἰωάνναο τοκῆος,

book 21 συμμιγέων ἐμὲ μᾶλλον ὅλων ἐτάρων ἀγαπάξεις; καὶ οἱ Πέτρος ἔφη· ναὶ κοίρανε, καὶ σὺ δὲ θυμῷ οἶδας, ὅσον φιλέω σε, καὶ οὐ μύθοιο χατίζεις. καὶ ζαθέοις στομάτεσσιν ἄναξ ἐπετέλλετο Πέτρῳ· βόσκε μοι ἔμφρονας ἄρνας ἀσιγήτους σέο ῥάβδῳ. Ἰησοῦς δ' ἐρέεινεν ἀμοιβάδι Πέτρον ἰωῆ· Σίμων, ἀγλαόπαιδος Ἰωάνναο γενέθλη, μοῦνον ὁμοζυγέων φιλείς ἐμὲ μᾶλλον ἐταίρων; καὶ πετάσας βασιλῆι τὸ δεύτερον ἀνθερεῶνα ἀνδρομέης ἀγέλης ἀλιεὺς ἐφθέγξατο Σίμων·

book 21 ναὶ, βασιλεῦ· σὺ δὲ μάρτυς ἐμῆς φρενὸς οἶσθα καὶ αὐτός, ὅσον ἐγὼ γλυκὺ φίλτρον ἀθέσφατον εἰς σὲ κομίζω. καὶ πινυτῷ παλίνορσος ἄναξ μυθήσατο Πέτρῳ· ἡμετέρων ποιμαίνει νοήμονα πώεα μήλων. Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε παλίσσυτον ἡθάδα φωνήν· πατρὸς Ἰωάνναο θεοῦδός ἐκγονε Σίμων, ἀσφαλέως ποθέεις με πολὺ πλέον ἢ ἐπερ ἄλλοι; καὶ θρασὺς ἄχυντο Πέτρος, ὅτι τρίτον εἶπεν Ἰησοῦς· μᾶλλον ἐμῶν ἐτάρων με φιλοστόργων ἀγαπάξεις; Ἰησοῦν δ' ἀπάμειπτο κατηφεί Πέτρος ἰωῆ·

book 21 πάντα σὺ γινώσκεις, ὅσα μῆδομαι, ὄρχαμε κόσμου, καὶ νοέεις ἀτίνακτον ἐμῆς φιλότητος ὀχῆα, οἶον ἔχων φιλέω σε. θεὸς δ' ἀντίαχε μύθῳ· οὐρανὴ ποιμαίνει καλαῦροπι μῆλα καὶ ἄρνας. κουρίζων ἔτι, Πέτρε, τετὴν ἐζώννυσσο μίτρην καὶ ποδὸς ἵχνος ἔκαμπτες, ὅπη μενέαινες ὀδεύειν· ὁψὲ δὲ γηράσκων τανύσεις σέο χειῖρας ἀνάγκη, καὶ σε περισφίγγουσιν ἀφειδέες ἀνέρες ἄλλοι εἷς τινα χώρον ἄγοντες, ὃν οὐ σέο θυμὸς ἀνώγει.

book 21

εἶπε προθεσπίζων θανάτου τέλος ἴδμονι φωνῇ, οἷω Πέτρος ἔμελλε θανῶν βασιλῆα γεραίρειν. καὶ σοφίης πλήθοντι θεὸς ἄλιν ἔννεπε Πέτρῳ· ἄρνας ἐμὰς ποίμαινε σαόφρονας ἄνθεσι βίβλων. καὶ οἱ Χριστὸς ἔλεξεν· ἐφέσπεο. καὶ τότε βαίνων ἐντροπαλιζομένης ἐτιταίνετο κύκλον ὁπωπῆς Σίμων αἰολόμητις· ὁπηδεύοντα δὲ ταρσῶ, κοίρανος ὃν φιλέεσκεν, ὁπίστερον εἶδε μαθητὴν, ὃς καὶ δαινυμένοιο θεηγενέος βασιλῆος λοξὸς ἐπὶ στέρνοιο πεσὼν φιλοπευθεῖ μύθῳ Ἰησοῦν ἐρέεινε δαήμονα· τίς πέλεν ἀνὴρ, ὃς σε θεοστυγέεσσιν Ἰουδαίοις παραδώσει; τοῦτον ἰδὼν τότε. Πέτρος, ἀνείρετο· καὶ τί τελέσσει οὗτος ἐμὸς συνάεθλος; ἄναξ δ' ἠνίπαπε μύθῳ· εἴ μιν, ἕως ἔλθοιμι, λιλαίομαι ἐνθάδε μῖμνεν,

book 21

πρὸς σὲ τί τοῦτο πέλει; σύ μοι ἔσπεο· καὶ λόγος οὗτος γνωτῶν ἐξ ἐτάρων κρυφίῃ κηρύσσετο φωνῇ αὐχήμες, ὅτι κεῖνος ἀνικήμεο μαθητὴς οὐ ξυνοῦ θανάτου τέλος ὄψεται. οὐ μὲν Ἰησοῦς ἔννεπεν· οὐ βιότου νοσφίσσεται, ἀλλ' ὅτι μοῦνον· εἴ μιν δεῦρο μένειν ἔτι βούλομαι, εἰσόκεν ἔλθω, πρὸς σὲ τί τοῦτο πέλει; τί δὲ πεύθει; οὗτος ὁπωπῇ ἀθρήσας ὁμόφοιτος ἀλήμονος ἐκτὸς ἀκουῆς ἔργων θεσπεσίων ἐπιμάρτυρός ἐστι μαθητὴς. καὶ νοέων τάδε πάντα κατέγραφε θέσπιδι βίβλῳ. ἄλλα δὲ θαύματα πολλὰ σοφῇ σφρηγίσσατο σιγῇ μάρτυς ἐτητυμίας, τάπερ ἤνυσεν αὐτὸς Ἰησοῦς, ὅσα καθ' ἐν στοιχηδὸν ἀνὴρ βροτὸς αἶκε χαράξῃ, βίβλους τοσσατίας νεοτευχέας οὐδὲ καὶ αὐτὸν ἔλπομαι ἀγλαόμορφον ἀτέρμονα κόσμον ἀεῖραι.